PÍSECKÝ SVĚT
svobodný prostor pro vaše názory

WWW.PISECKYSVET.CZ LEDEN 2017

Pro všechny, kdo mají rádi Písek a Písecko, pro místní i návštěvníky... cena 15 korun

CO NÁS A PÍSEK V NOVÉM ROCE ČEKÁ A NEMINE?

AKTUÁLNĚ

Velký rozhovor s ředitelem Centra kultury

Ke sporům o Sladovnu

Zastupitelé (ne) odpovídají

KDY BUDE SKATEPARK V PÍSKU?

Přejeme Vám všem šťastné vykročení do roku 2017

ANTITELEVIZNÍ příloha | KŘÍŽOVKA | inzeráty ZDARMA

9 772464 751002 01

PŘEDPLATNÉ NA PŘÍŠTÍ ROK: JEN 14,- ZA ČÍSLO! str. 3

My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám...

- Chcete se zapojit jako koledník do tradiční Tříkrálové sbírky a zároveň udělat dobrou věc?
- Utvořte skupinku 3 koledníků (mohou být děti, ale i dospělí), z nichž alespoň jeden bude starší 15ti let.
- Vyberte si termín od 1. do 15. ledna 2017 a místo koledování (koledníky hledáme hlavně pro obce Písecka např. Čížová, Putim, Kestřany atd.).
- Kontaktujte nás na tel. 731 598 977 my Vám předáme další informace.

Pomáhat může být zábava!

Děkujeme!

Oblastní charita Písek

Email: socialni.charitapi@seznam.cz, **web**: www.pisek.charita.cz
Výtěžek sbírky použije Oblastní charita Písek na zajištění provozu Charitního střediska pomoci určeného osobám v tíživé životní situaci.

Písecký svět

LEDEN 2017
cena 15 korun

Evidenční číslo **MK ČR E: 211 63**
ISSN 2464-7519

Vydavatel:
Občanské sdružení Písecký svět, z.s.
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)
Zapsaný spolek
registrován MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:
Mgr. Zdenka Jelenová, *jelenova@piseckysvet.cz*
Mgr. Magdalena Myslivcová, *myslivcova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. Martin Zborník, *zbornik@piseckysvet.cz*

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování jakýchkoli částí povoleno **se souhlasem redakce a s uvedením zdroje.**
Tisk: MAFRA Praha
Rozšiřuje společnost PNS a.s.
Redakční uzávěrka: 21. prosince 2016

© Písecký svět

PÍSECKÝ SVĚT DO VAŠÍ SCHRÁNKY:

Objednávejte na telefonu
739 348 550
nebo e-mailem:
redakce@piseckysvet.cz
Za 14 korun budete mít jistotu dodání bezprostředně po vydání.

Inzerujte u nás

KOMERČNÍ inzerce
ceny na míru
inzerce@piseckysvet.cz,
tel. **739 348 550**
UZÁVĚRKA VŽDY poslední pondělí v měsíci
(dva dny před tiskem)
nekomerční řádková inzerce v Píseckém světě je **zdarma**
pokud použijete kupón (str. 36)

PIŠTE, posílejte své názory!

Redakce Píseckého světa ráda přijímá dopisy, ohlasy, náměty i kritické názory od občanů. Důrazně ale upozorňujeme, že **NEZVEŘEJŇUJEME ŽÁDNÉ PŘÍSPĚVKY ANONYMŮ!** Pokud nechcete z nějakého důvodu svůj text podepsat, je to možné, ale redakce musí znát totožnost autora.

Pište mailem na ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo vhoďte příspěvek do schránky na dveřích na adrese: Budějovická 102/5,Písek.

REDAKCE PÍSECKÉHO SVĚTA VÁM SRDEČNĚ DĚKUJE! :-)

Z obsahu:

ZRCADLO: **Prosinec v Písku, Písek v prosinci..** **5**
AKTUÁLNĚ: **Terénní cyklostezka v Píseckých horách?** **6**
Zeptali jste se zastupitelů **7**
Ředitelka Sladovny o „špatném hospodaření“ **8**
TÉMA: **Dočkají se mladí po mnoha letech nového skateparku?** **10–12**
AKTUÁLNĚ: **Schvalování rozpočtu bylo bouřlivé** **13**
ROZHOVOR: **Josef Kašpar nejen o městské slavnosti..** **14–16**
VZPOMÍNKA: **Odešel doktor Milan Bečka...** **17**
ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA
aneb: NESEĎTE DOMA! – kalendář, výstavy **19–22**
PUBLICISTIKA: **Kámen – a konec?** **24**
KAPELA: **Třetí sloka – folkrockoví romantici** **26**
VÝROČÍ: **Rival je šermu a divadlu věrný už čtyřicet let** **27-28**
V PÍSECKÉM ATELIÉRU: **Jan Novotný – nejen sochař** **29-30**
HISTORIE: **Výjimečný řezbář obdaroval muzeum** **32**
ČTENÍ Z PÍSKU: **Znáte slavná jména z písecké knižní historie?** **33**
POD POKLIČKOU: **Japonské sushi s kuřecím masem** **35**
POETICKÉ OKÉNKO: **M. Zahrádca** **35**
PŘÍBĚH: **Karel Pecl – Protivínský zámek** **37**
PUBLICISTIKA: **Petr Putna a Rosťa Homola** **38**
SOUTĚŽ: **O poukázky na dárky** **40**

Díky – a vzhůru na další cestu...

Milí čtenáři, naši podporovatelé a přátelé!

Končí rok, v němž jsme – spolu s Vámi všemi – rozhodovali o budoucnosti tohoto měsíčníku. Jsme velmi potěšeni, že Vám můžeme poděkovat za celoroční podporu a oznámit, že Písecký svět bude vycházet i v novém roce 2017. Dál budeme poskytovat svobodný prostor všem, kteří chtějí zveřejnit své názory, dál budeme podporovat všechny projevy aktivní občanské společnosti, přinášet zvěsti o bohulibých projektech a aktivitách, které se v okolním veřejném prostoru odehrávají. A dál budeme, s neutuchající tvrdošíjností, zveřejňovat i zprávy mnohým nemilé, o počinech, které tomuhle městu a životu v něm příliš neprospívají, nebo dokonce vyloženě škodí.

Z obálky se na vás zvědavě usmívá SURIKATA, nový maskot občanské bdělosti, kterého nám věnovala duchem s námi spřízněná výtvarnice Jabloňka (více na str. 5).

Před rokem jsme Vám tu přáli dostatek občanské odvahy – a jeden pan místostarosta to pak poněkud zesměšňoval jako přání ve svobodné společnosti prý dnes už nepotřebné. I za uplynulý rok jsme si ovšem ověřili, že jí stále není dost – odvahy vyslovit se jasně k nepravostem, odvahy čelit jim i za cenu osobních nepříjemností, odvahy stát za svým názorem. A tak ji prosím mějme.

Spolu se surikatou Vám všem přejeme šťastný vstup do šťastného roku 2017, který nám i celému Písku jistě přinese mnoho dobrého.

Za celou redakci Zdenka Jelenová

FOTO MĚSÍCE

ANDĚL na věži

Druhou adventní sobotu více než třicítka dětí z píseckého dětského domova strávila s několika dobrovolníky ze ŠVAGRa. Vrcholem pestrého programu byl výstup na věž děkanského kostela. Atmosféru vánočního andělského výstupu dokreslovala padající tma a mrazivé počasí.

Po 210 schodech nás ohromil výhled na rozsvícený, tmou zahalený Písek a z nebeských schodů za námi sestoupil i anděl, který naopak dětem udělil pochvaly za uplynulý rok. Jako vzpomínku na tento andělský výstup si děti od anděla odnesly kouzelnou rolničku a již tradiční mikulášskou nadílku.

Hledáme do ŠVAGRa nové kolegy dobrovolníky! Více na straně 4.

MARTIN ZBORNÍK

PÍSECKÝ SVĚT prodávají dobří prodejci tisku, infocentrum Sladovny a kameloti v Písku a okolí. Za cenu 14,- Kč/číslo nabízíme PŘEDPLATNÉ NA CELÝ ROK (dodání do vaší schránky). Objednávky: *redakce@piseckysvet.cz*, **tel. 739 348 550, poštovní schránka na adrese Budějovická 102/5, Písek. Únorové číslo Píseckého světa vyjde v pátek 27. ledna. Děkujeme za Vaši přízeň!**

FOTOREPORTÁŽ z andělské akce

Hned po obědě uvítaly děti tety v jejich bytečkách a pochlubily se vánoční výzdobou, napečeným cukrovím a ukázaly své pokojíčky. Pak společně vyrazily do písecké Laser Areny, kde mezi sebou bojovaly o pořadí k branám pekelným. Na závěr klání se objevili čerti, kteří dětem sečetli jejich hříchy a poslali je na andělskou cestu na věž. Cestu na vrchol nám zpříjemňoval pan věžník, který vyprávěl písecké historky spojené s kostelem. Jako vzpomínku na tento andělský výstup si děti od anděla odnesly kouzelnou rolničku a již tradiční mikulášskou nadílku.

Touto akcí byla završena celoroční intenzivní spolupráce ŠVAGRa a dětského domova Písek. I v příštím roce se těšíme na všechny děti a věříme, že naše řady rozšíří další andělé – dobrovolníci, které rádi uvítáme mezi námi. Bez andělů s dobrým srdcem to prostě nejde. Pro případné zájemce jsou bližší informace k dispozici na www.svagr.net. Akce byla realizována za finanční podpory města Písku. Děkujeme !!!

Text a foto MARTIN ZBORNÍK

INZERCE

KOZLOVNA U PLECHANDY

DEGUSTAČNÍ MENU

26. LEDNA 2017 OD 18:00 HODIN

Uzené petrželové consommé
/terina z králičího hřbetu a uzené krkovice, škvarky/

Carpaccio z variace pomalu vařených vepřových mas, fermentované šalotky, petrželové pesto a chipsy, hořčičné tonnato

Uzený vepřový jazyk, mandle, ořechy

Kapr, gazpacho z kořenové zeleniny, chipsy

Bůčková roláda
konfitovaný bůček, slaninová marmeláda, bramborové krokety, pyré z červeného a bílého zelí

Jelítko, jitrnice, lišky, plněná cibule

Medovník, karamel, medová pěna, pečený tvaroh, vdolek, skořicová zmrzlina, arašídové pesto

CENA MENU: 1.390 CZK

Dárkový poukaz na degustační menu je možné zakoupit do 18. ledna 2017.
Počet míst je omezený.

+420 730 871 442
REZERVACE@KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ
WWW.KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ

Prosinec v Písku, Písek v prosinci

NÁDHERNÁ BURZA MINERÁLŮ – *tradiční burza drahých kamenů a výrobků z nich, kterou pořádá Prácheňské muzeum, se už podruhé úspěšně konala v hale ELIM na Výstavišti. Přilákala stovky nadšenců.*

NOVÝ PÍSECKÝ BULVÁR?

S velmi převratnou myšlenkou, po které nicméně volá část architektů a mnoho občanů již dlouhá léta, přišel poměrně nečekaně Ing. arch. Petr Starčevič v rámci své architektonicko-urbanistické studie KASÁRNA 2016. Předkládá zcela novu možnost pro řešení prostoru – proměnu ve funkční zelený městský bulvár přívětivý k lidem, který nazval Písecká třída. Videozáznam veřejného představení studie najdete na www.piseckysvet.cz.

REDAKČNÍ GLOSA:

Proč surikata ???

Písecká výtvarnice Jabloňka nám – redakci Píseckého světa – udělala velkou radost, když pro nás vybrala a výtvarně zpracovala milého maskota. Zvířátko se zvláštním jménem surikata, které na vás hledí z obálky tohoto čísla, totiž z mnoha důvodů souzní s myšlenkami, které projektem Píseckého světa od počátku podporujeme.

Pokud byste v africké savaně hledali zosobnění zvědavosti, určitě byste vybrali surikatu. A zdravá míra zvědavosti je podmínku novinářské práce i občanské angažovanosti. Pro surikaty je zásadní také bdělost. Hlídky stojí na stráži a v případě nebezpečí vydávají varovné pištění, které zachrání jejich soukmenovce.

Podle afrických legend se v Zambii a Zimbabwe surikatám říká andělé slunce. Chrání prý vesnice před měsíčním ďáblem a vlkodlakem, kteří napadají zbloudilý dobytek a osamělé domorodce. I v Písku milujeme slunce...

Ty malé šelmičky jsou také proslulé svou odvahou, mrštností v boji a odolností proti jedu štírů a hadů – ačkoli váží stěží kilogram, přežijí i dávku kobřího jedu, která by spolehlivě zabila dospělého člověka.

Surikaty jsou přátelské a ne-rasistické, do svých nor přijmou i kapské zemní veverky nebo třeba mangusty liščí. Své území si však zároveň srdnatě brání. Při tom všem vyznávají heslo „V jednotě je síla“ – nejen v bojích s kobrou umí táhnout za jeden provaz. Surikatí chůvy se starají i o cizí mláďata a stateční obránci někdy nasazují životy za své druhy, kteří se dostali do nebezpečí. Život je těžký a vzájemná spolupráce je dobrou metodou, jak jej úspěšně zvládnout. No řekněte – mohli jsme si přát lepšího a příznačnějšího maskota? Jabloňko, Děkujeme!

ZDENKA JELENOVÁ

PŘÍBĚH KNIHY: *Desítky nadšených mladých tanečnic připravily pod vedením Gábiny Kroutilové nové představení T-Dance Příběh knihy, které v premiéře předvedly v kulturním domě při zdařilém Večeru tance 15. prosince.*

ŠPANĚLSKÁ FILMOVÁ CENA

Animátorka Polina Kazakova, studentka Filmové akademie Miroslava Ondříčka v Písku, vyhrála na 35. ročníku festivalu Enkarzine ve Španělsku v kategorii Best Short Animation se svým filmem Toro! Písecký svět blahopřeje! Úspěšným píseckým studentům filmových škol se plánujeme věnovat v dalším čísle.

ADVENT V PÍSKU

Na již tradiční notu hraje pořadatelská COHIBA MUSICA při přípravě souboru akcí Advent v Písku. Lidé už jsou na většinu akcí navyklí a pomáhá ve svátečním naladění. Asi těžko vymýšlet inovaci, ale možná by to aspoň nějaké malé překvapení příště chtělo...

Písecké cyklistické oddíly oslovily zastupitele s návrhem na terénní cyklostezku pro rodiny s dětmi

Se záměrem vybudovat přírodě blízkou, jednosměrnou stezku pro terénní cyklistiku v oblasti přírodního parku Písecké hory v délce deset až patnáct kilometrů, lehčí až střední obtížnosti, se na město obrátilo několik píseckých cyklistických spolků, zastupujících odhadem několik stovek lidí. Inspirovala je diskuse kolem komerčního projektu Singltrek Písecké hory, který v březnu zastupitelé na základě výsledku Studie proveditelnosti odmítli – včetně návrhu na výstavbu aspoň první etapy nebo prověření dalších míst.

Tentokrát se ovšem jedná o čistě píseckou iniciativu, která by měla podle představ předkladatelů sloužit prvořadě píseckým rodinám s dětmi. *„Stezka by byla vhodná pro rodiny s dětmi a méně zdatné terénní cyklisty, podle nás by to pro rodinu s menšími dětmi byl zajímavý program tak na dvě hodinky, odpolední zábava,“* vysvětlil pro Písecký svět jeden z iniciátorů, Petr Juřiček z oddílu CWS Písek: *„Připadá nám, že do Píseckých hor něco podobného patří, proti nebyli ani zástupci Lesů města Písku, probírali jsme to s panem inženýrem Zámečníkem.“* Právě po konzultaci s jednatelem společnosti Lesy města Písku byla jako nejvhodnější vytipována oblast Písecké hory, lokalita V Živci – U Honzíčka – kamenolom Ptáčkovna (viz foto). Na vybudování stezky je možné za určitých podmínek získat dotaci, což by ale zřejmě předpokládalo změnit charakter části lesa z hospodářského na les zvláštního určení (rekreační). Provozovatelem a správcem vytvořené stezky by měl být spolek, který vytvoří zástupci cyklistických oddílů ve spolupráci se zástupci Lesů města Písek.

„Tohle bychom na rozdíl od Singltreku měli podpořit, protože je to návrh písecké veřejnosti pro Písečáky, ne megaprojekt pro tisíce lidí,“ podpořil záměr v diskusi místostarosta Jiří Hořánek, projekt přivítal i Luboš Průša, který rovněž zdůraznil, že jde o návrh Písečáků pro rodiny s malými dětmi. V hlasování č. 28 hlasovalo pro záměr jedenáct zastupitelů, což ke schválení nestačilo (Brož, Franců, Hořánek, Janovský, Knot, Krejča, Průša, Sládek, Trambová, Turek, Vanžurová). Záměr byl proto odložen – a jestli se jím ještě někdo bude kdy zabývat, není jisté. Iniciátoři návrhu jsou rozčarováni především tím, že se o jejich věci skoro nediskutovalo. *„Byli jsme přítomní, připravení cokoliv vysvětlit, ale většinu zastupitelů to asi vůbec nezajímalo,“* zhodnotil jednání Petr Juřiček.

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

Zeptali jste se zastupitelů: Sladovna, smlouvy, podchod...?

Písecký svět zveřejňuje na adrese www.piseckysvet.cz/zastupitele přehled složení zastupitelstva města, rozdělení v rámci koalice/opozice, údaje o veřejných funkcích zastupitelů, a můžete tu také starostce města a zastupitelům položit dotaz. Tentokrát se jich sešlo vícero.

PTÁ SE ALENA NOVÁKOVÁ:

Můžete mi prosím vysvětlit, proč v současnosti obhajujete starou a překonanou expozici Centra ilustrace ve Sladovně a snažíte se zabránit vzniku nových stálých expozic Ilustrace a Mraveniště? Myslíte si, že stará stálá expozice je pro Písek lepší, než bude ta nová? Sám, společně se všemi přítomnými zastupiteli, jste před rokem její přesun a vylepšení na jednání zastupitelstva podpořil. Proč najednou takový obrat? Není to náhodou trochu v rovině osobní vůči nepohodlné paní ředitelce?

ODPOVÍDÁ LUBOŠ PRŮŠA:

Podle mého názoru je původní expozice dětské ilustrace nyní instalované ve Sladovně škoda, pořízení stálo 15 mil. Kč, jsou zde zastoupeni významní čeští ilustrátoři, je škoda ji vyhodit. Má i vysokou didaktickou hodnotu. Pokud půjde u nové expozice o skutečně reprezentativní vzorek české dětské ilustrace a nikoli jen o nějaké sice zábavné a hojně navštěvované ale jinak bezduché „hřiště“, neobejde se tato nová expozice stejně bez děl autorů, kteří jsou zastoupeni ve staré expozici. Starou expozici lze vylepšit a zaktualizovat nebo její části zakomponovat do expozice nové. Stará expozice se stala nefunkční a málo navštěvovanou díky špatné údržbě a také díky tomu, že ve Sladovně ve staré expozici dětské ilustrace k dnešnímu dni chybějí např. projektory v pořizovací ceně cca 350 tis. Kč, které nemůže nikdo dohledat. S autory zastoupenými ve staré expozici dosud nikdo nejednal ani o zrušení expozice ani o použití některých prvků v expozici nové. To mi přijde poměrně neslušné. Záměr, co nového má ve Sladovně vzniknout se v průběhu tohoto roku měnil. V mém přístupu k této záležitosti není nic osobního, jde mi jen o to, že při vedení tak rozsáhlé činnosti, jaká ve Sladovně je provozována, nestačí jen umělecká kreativita. Jsou třeba i manažerské dovednosti a dodržování pravidel dobrého hospodáře. Stále však věřím, že se správní radě Sladovny i paní ředitelce Dobiášové ve spolupráci s paní starostkou, do jejíž kompetence obecně kultura v rámci vedení města spadá, povede věci vyřešit.

PTÁ SE P. MRKOS:

Jak je to s rekonstrukcí lyžařského svahu v souvislosti s plánovaným budováním nové úpravny vody? Proč považujete schválených 13 mil. Kč na rekonstrukci za příliš a proč jste navrhoval do rozpočtu na rok 2017 výrazné snížení této částky?

ODPOVÍDÁ VÁCLAV GAVLASZ:

Při realizaci nové úpravny vody bude stavbou dotčen stávající areál lyžařského svahu. Budou zde uloženy nové inženýrské sítě-např. nový přivaděč vody, kabelová vedení NN apod. Každý investor má za povinnost uvést zasažený pozemek do „původního“ stavu, což zpracovaná realizační dokumentace nové úpravny vody obsahuje. Zatím zpracované podklady (není to realizační dokumentace) obsahuje nový vlek pro dopravu lyžařů na vrchol svahu, umělé zasněžování – cca 4 mil. Kč. Toto podporuji. Dále součástí je vybudování nové opěrné zdi, vstup přes tuto zeď příchozích – cca 8 mil. Kč.Toto se mi zdá zatím jako zbytečné. Při diskuzi k tomuto zazněl i jako argument koaličních zastupitelůk využití a uložení vytěžené zeminy při realizaci nové úpravny vody k této zdi. Návrh – myšlenka kolegy Krejči byl smeten ze stolu. Domnívám se, že je to škoda, když není k tomuto vedena větší odborná diskuze. Zde je již uvažováno, že vlek bude přemístěn na pravou stranu. Věřím, že se podaří za předem stanovených podmínek, aby byl na nově rekonstruovaný svah přístup i ostatních obyvatel nebo návštěvníků Písku-nejen členů lyžařského oddílu, což bylo přislíbeno.

PTÁ SE KUNTOVÁ:

Proč blokujete výstavbu podchodu pod průtahem a železnicí, propojující výstaviště a prostor před fotbalovým areálem, která výrazně pomůže k pěší a cyklo prostupnosti nejen pro sportovce, ale i pro obyvatele Václava. Nechápu to, když právě vy, který jste prosazoval lávku u Václava, jako potřebné pěší propojení. Není hlavním důvodem náhodou politické hašteření o bazén, který s tím nesouvisí?

ODPOVÍDÁ ONDŘEJ VESELÝ:

Dobrý den paní Kuntová, v prvé řadě je třeba říci, že nejsem proti výstavbě průchodu jako takovému, ale jsem přesvědčen, že v situaci, kdy město připravuje a hodlá realizovat investiční akce v řádu stovek milionů korun není tento průchod prioritní. Zvláště za situace, kdy pěší trasa spojující stejná místa kolem řeky je o cca 250 m delší. Jinak řečeno tato stavba určitě počká, pokud ji tedy akutně nepotřebujeme jako vynucenou akci pro stavbu bazénu. Zde se musím přiznat, že jsem pro stavbu bazénu za cenu do 200 mil. Kč bez DPH, jak bylo v zastupitelstvu opakovaně schváleno, takže naplánovanou stavbu bazénu pod Lesnickou školou v cenovém rozmezí 260-300 mil. Kč bez DPH a bez započtení průchodu za 30 mil. Kč opravdu podpořit nemohu.

Jednou větou

DÁREK PRO ŠPORCLA

Ve čtvrtek 8.12. koncertoval v Divadle Fráni Šrámka fenomenální houslista Pavel Šporcl, který je patronem Diacelu Písek – předsedkyně Zdeňka Staňková mu za rodiče diabetických dětí předala malý dárek.

VÝSTAVNÍ REKORD

„Velmi mě těší, že výstava získala tradici a velkou přízeň návštěvníků,“ zhodnotil Tomáš Kočí letošní benefiční předvánoční výstavu, která přinesla neziskovým organizacím rekordních 42 581 korun.

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ

Promítáním a diskusí o dokumentu Zabíjení po česku, který na konkrétních osudech lidí ukazuje dobu těsně po 2. světové válce a odsuny německého obyvatelstva z Československa, se SPŠ a VOŠ Písek opět zapojila do projektu organizace Člověk v tísni.

Dotazy pro zastupitele Marka Anděla – stále bez odpovědi...

PTÁ SE FRANTA NOVÁK:

Jste pro zveřejňování městských smluv?
(173 dnů bez odpovědi)

PTÁ SE KAREL:

Dobrý den. Odpověď p. Anděla by mne taky zajímala. Mohl by přiložit scan smlouvy o pronájmu Písecké vodárny nebo smlouvu upravující prodej elektřiny zpět městu. Není to náhodou důvod jeho mlčení?
(68 dnů bez odpovědi)

PTÁ SE: FRANTA NOVÁK:

Co myslíte? Mohlo by město zveřejnit smlouvy vašeho kolegy p. Anděla, týkající se elektrárny? Co říkáte na to, že Váš kolega zde mlčí?

ODPOVÍDÁ JOSEF KECLÍK:

Nemám nic proti zveřejňování smluv a nejenom pana Anděla. Neznám důvod, proč p. Anděl na dotaz neodpověděl, to se budete muset zeptat osobně přímo jeho.

Ředitelka Sladovny o „špatném hospodaření“
Reakce na vyjádření radního Průši

V prosincovém čísle Píseckého světa jsme vás informovali o aktuální napjaté situaci s plánovaným přemístěním a obnovou expozice Centra ilustrace ve Sladovně. Zastupitelé mezitím schválili finance na budování nové podoby expozice. Někteří členové zastupitelstva se s tím však odmítají smířit a nadále zřejmě hledají prostory mimo Sladovnu pro přemístění expozice v současné podobě. Radní Luboš Průša zodpověděl v této věci dotaz čtenářky PS (viz str. 7), k tématu se následně na www.piseckysvet.cz vyjádřila také ředitelka Sladovny Tereza Dobiášová.

Čas, který věnuji napsání tohoto článku bych mohla věnovat přípravě nových expozic, nicméně jsou situace, kdy, i když ne úplně ráda, se musím pokusit některá témata pojmenovat co nejpřesněji veřejně – protože to patří k mé roli člověka, který pečuje o Sladovnu, ale i k tomu, jak věřím, že by měla vypadat veřejná diskuze o správě věcí veřejných v kulturní společnosti, ve které chci žít. Reakce pana Průši byl pro mě impuls to udělat.

Prvně je třeba říct, že nebylo nikdy mým úmyslem stávající expozici prostě vzít a vyhodit. Od začátku jsem počítala jednak s transformací obsahu expozice (a na tom už také víc než rok pracujeme) a jednak jsem uvažovala o využití jednotlivých segmentů. O jejím plném odstranění se začalo mluvit až ve chvíli, kdy se ukázalo, že pan architekt Bouček, jako hlavní autor expozice, nechce o jakékoliv změně jednat.

Představa, že by na transformaci původní expozice spolupracoval s někým jiným pro jiný prostor, ho pravděpodobně přiměla svůj názor přehodnotit, a tak vznikla iniciativa „přestěhujme starou expozici do domu U Koulí“. (Mohu se jen dohadovat, že to tak bylo, k této etapy vyjednávání o osudu Centra expozice jsem nebyla přizvána.)

Nicméně na jednání s vedením města paní starostka konstatovala, že město nemá žádné jiné prostory pro starou expozici, ale bylo by jí líto tu expozici prostě zrušit. Navrhla jsem, že upravím dramaturgické plány organizace tak, abychom (po nějaké transformaci) přesunuli starou expozici ilustrace do prostoru Bílých a Debatních trámů. Připravila jsem analýzu, co a jak by se dalo využít, pojmenovala jsem možnosti dalšího využití a propojení s návštěvnicky atraktivními a obsahově nosnými prvky. Jsem připravená, pokud s tím bude pan architekt Bouček souhlasit, hledat další cestu – mimo současný prostor, kde je expozice umístěná, protože to je jediný prostor, který je pro dlouhodobou instalaci návštěvnicky velmi atraktivního (a proto tak velmi potřebného) projektu vhodný.

Samozřejmě jsem autory zastoupené v expozici (kromě pana Boučka) zatím nekontaktovala, protože se domnívám, že je nezodpovědné a neslušné zatahovat je do tahanic na úrovni města. Udělám to ve chvíli, kdy bude jasné výsledné řešení.

Centrum ilustrace beru stále jako svou zodpovědnost a vztah s autory je samozřejmě jeho velmi podstatná součást. Bohužel – a ne mým přičiněním – tyto vztahy byly v posledních týdnech v některých případech už poškozeny a to je mi velmi líto. Tím se dostávám k, podle mého názoru, nejpodstatnější otázce... Pan Hladký v posledních týdnech obíhá všechny, kdo jsou ochotni poslouchat, a vykřikuje, že je potřeba zachránit expozici Centrum ilustrace. Ta nejpodstatnější otázka totiž pro mě ale je (a za tuto aktivitu tedy i panu Hladkému děkuji, protože bez ní bych nemusela se nad touto otázkou zamyslet tak hluboce): CO JE POTŘEBA ZACHRÁNIT?

Na jakoukoliv expozici se můžete dívat vždy dvěma způsoby. Buď jako na soubor hmotných předmětů, který má nějakou vyčíslitelnou cenu, a jehož hodnota se časem odepisuje. Anebo se můžete dívat na expozici jako na soubor kulturního dědictví: jako soubor v originálech zastoupených uměleckých děl (těch v této expozici moc není, takže je pomiňme), vazeb, příběhů, obrazů, vazeb mezi lidmi – tedy tůzných obsahů duchovní hodnoty. A v této dualitě náhledu na expozici tkví pravděpodobně i podstata (věřím, že jen) nedorozumění mezi mnou, panem Hladkým a pravděpodobně i panem Boučkem. Nikdy jsem nechtěla expozici Centra ilustrace prostě vzít a vyhodit. Ani nemohu: Centrum ilustrace je v zakládací listině Sladovny Písek o. p. s., v níž nám město Písek ukládá s ní pracovat, rozvíjet ji a provozovat ji. Naopak: pracuji (celou dobu, co jsem ve Sladovně) na obnově tohoto souboru, jehož kulturní a duchovní hodnoty jsem si vědomá. Jádro této práce je v práci s autory, s knihami, s kolegy, s publikem. Konflikt o uchování původního instalace Centra ilustrace je (trochu s nadsázkou) konflikt o hromadu dřívek.

Právě z tohoto důvodu je ale pro Sladovnu, jako Centrum ilustrace (potenciálně národního a mezinárodního významu) riziková iniciativa „zachránění původní expozice v jiných prostorech, s jiným provozovatelem“. Ve chvíli, kdy – aby se uchránila původní instalace – se někdo snaží přetáhnout na svou stranu – mimo městem zřízené Centrum ilustrace – ty, jichž se tato otázka tak bytostně týká, tedy ilustrátory, se může stát, že autoři, často významní, budou znechucení tímhle (při pohledu z dálky) titěrným přetahováním a na Písek a jeho (jakékoliv) Centrum ilustrace zanevřou. Uvědomme si, že pokud by se to opravdu stalo, o autorských právech budou (často) s těmi samými autory jednat dvě různé organizace v jednom městě, přičemž se se jedna ostře vymezuje vůči té druhé. Velmi reálně se může stát, že se mi (a nebo komukoliv jinému) už nepodaří domluvit se s Petrem Sísem, který by měl být samozřejmě i v nové expozici a o jehož samostatné expozici už roky uvažuji. Může se stát, že vztahy, které tři roky buduji s rodinou Radka Pilaře, nebude tak snadné obnovit. Tím ovšem ztrácíme všichni: všichni ti, kterým záleží na městě Písek jako na kulturním městě, na městě, s určitou duchovní noblesou.

K dalším poznámkám pana doktora Průši:

Zda chybí ve Sladovně nějaké projektory, bohužel není možné zjistit ani doložit, protože dosud není ukončená probíhající kontrola majetku a původní expozice ilustrace je evidována v majetkou města jednou souhrnou položkou (bez dalšího popisu), neexistují ani žádné předávací protokoly k této expozici. Ta fyzicky proběhla v době, kdy ředitelem Sladovny byl pan Hladký. Zda tu kdy byly, či nikoliv, nejsem schopná posoudit.

Poznámky o bezduchosti našich expozic neberu vážně, jelikož nevím o tom, že by pan Průša některou z našich expozic v posledních čtyřech letech navštívil (i když jsem ho opakovaně na návštěvu zvala) a nebo se o ně zajímal. Stejně tak považuji za bezpředmětné poznámky o špatné úrovni údržby (v tom případě by pravděpodobně u deset let staré expozice nikdo neusiloval o to, aby se instalovala někde jinde), či poznámky o manažerských schopnostech a dodržování pravidel dobrého hospodáře. Pan Průša se, pokud vím, za mého působení nikdy přímo nezajímal o to, jak je tato organizace řízena, i když – jak opakuji – jsem ho opakovaně zvala, aby se s činností blíže seznámil. Nevím, oč chce tedy své tvrzení opřít. A zároveň si myslím, že by bylo fér říct, že u organizace, která se od svého založení potýká s velkými ekonomickými problémy (protože je prostě předimenzovaná a záměr rekonstrukce budovy Sladovny a i samotného Centra ilustrace stál na hliněných nohou), během prvních let fungování se tu rychle za sebou vyměnili čtyři ředitelé, tak pokud jsem přežila s vyrovnaným rozpočtem už víc než čtyři roky, řádové zvýšení návštěvnosti, další etapu rekonstrukce, s tím spojený prudký nárust nákladů a (jen za poslední dva roky) šest veřejnoprávních kontrol, že to s mými manažerskými schopnostmi a dodržováním pravidel řádného hospodáře tak zlé snad nebude :-)

A pokud ano, byla bych ráda, pokud bychom tento fakt řešili seriózně, u jednacích stolů, přímo, na základě dat a výsledků. Ať jsem jakákoliv (a jistě ne dokonalá), věnovala jsem Sladovně a Písku minimálně to, co jsem měla a k čemu jsem vázána smlouvou i svědomím.

TEREZA DOBIÁŠOVÁ
ředitelka Sladovny Písek, o. p. s.

Co se schválilo, co se chystá...
O novinkách z rady a zastupitelstva

Zátavský most otevřen

Výstavba repliky původního historického Zátavského mostu z roku 1927 spěje ke konci. Zatímco dohady o jeho budoucí podobě a financování trvaly řadu let, likvidace původní konstrukce a výstavba nové zabraly devět měsíců. Investorem je Jihočeský kraj, město Písek si musí na repliku přispět 600 tis. Most byl prozatím zprovozněn pro obousměrný automobilový provoz. Chodci však ještě musí do jara počkat na dokončení chodníků a zábradlí.

Suť z kasáren do lesních cest

Pro demoliční práce v Žižkových kasárnách byla vybrána firma PB SCOM s.r.o. z Hranic, která za téměř 4,9 mil. do jara zbourá zbývající objekty a suť o objemu 56 tis. tun, předrtí, roztřídí a zlikviduje materiál. Použitelný materiál poputuje do vojenského areálu Oldřichov na meziuskladnění a později by měl sloužit pro opravy lesních cest. Původně se předpokládala cena o deset mil. vyšší.

Písek – město log

Město Písek si v posledních letech buduje skutečně pestrou sbírku nejrůznějších log. Vedle městského znaku a loga města, které se používá pro oficiální dokumenty, jsou registrována také loga a ochranné známky pro jednotlivé akce - Advent v Písku, Dotkni se Písku, Cipískoviště, Otavská plavba, Šrámkův Písek a Tourpropag. Kromě toho máme ještě logo turistické, které se již několikrát muselo měnit v souvislosti s novými trendy radnice. Pro turistické logo vybrané v letošní soutěži si teď u českobudějovické firmy Patent-Centrum Sedlák objednáme vyřízení ochranné známky. Neustálé změny a změť stylů jednotlivých log ale propagaci Písku příliš neprospívají. Vysílají totiž spíš signál, že nevíme, čí jsme. Font - první grafický časopis k letošní soutěži konstatoval: *„Město Písek vyhlašuje otevřenou výtvarnou soutěž na návrh nového turistického loga. Odměny jsou ale až směšně nízké, o potřebě komplexního řešení jednotného vizuálního stylu (a manuálu) ani slovo, takže to asi moc dobře nedopadne…“*

Sportovní stezka Na Americe se dočká obnovy

Poté, co byla před pár lety obnovena sportovní stezka U Smetáka, dočká se brzy díky milionové dotaci také stezka Na Americe. Od poslední obnovy v roce 1993 chátrá. Stezka s 25 stanovišti bude prodloužena na 1370 metrů a vyměněny sportovní prvky s informačními tabulemi.

Projekt pro bazén pod lesárnou dražší a ve skluzu

Společnost Projektil Architekti s.r.o., která za 6,2 mil. připravuje projektovou dokumentaci pro plavecký bazén pod lesnickou školou, měla původně hotový projekt odevzdat do 30. listopadu. Vzhledem ke zdržení při posuzování vlivu na životní prostředí byl termín prodloužen do 31. 3. 2017. Poté si však ČEVAK vyžádal samostatný projekt nakládání s odpadními vodami. Projekční firma proto požádala o navýšení ceny projektu o 210 tis. a prodloužení termínu do 1. 5. 2017, současně nabídla zpracování projektů pro interiéry, vnitřní vybavení, grafický návrh orientačního systému a řešení stěn za 853 tis.

Pomoc pro městské cyklisty

Centrum Písku dlouhodobě přetéká auty a projet ho na kole třeba s dětmi není nikterak jednoduché. Přibližně 400 tis. by měla stát koncepce cyklistické dopravy ve městě, nazývaná cyklogenerel. Pokud bude přidělena dotace, mohl by část uhradit Jihočeský kraj. Město současně žádá o dotaci na osazení osmi stojanů na kola.

Pět nových úředníků nastupuje do týmu Smart City Písek

Pro projekt Smart City Písek vzniká na radnici nová organizační složka. Realizační tým pod taktovkou místostarosty Josefa Knota bude od ledna tvořit pět zaměstnanců – koordinátor, garant pro oblast mobilita, garant pro oblast energetika a životní prostředí, garant pro oblast integrovaná infrastruktura a PR specialista. Město Písek získá na dva roky 95-procentní dotaci Ministerstva práce a sociálních věcí ČR na provoz kanceláře, z městského rozpočtu k tomu přidá zbývajících pět procent.

Správní rada Sladovny Písek konečně kompletní

Po hromadné obměně členů správní rady Sladovny Písek o.p.s. se dlouho hledal poslední člověk, na kterém by se zastupitelé dokázali shodnout. Zatímco p. Jirotka navržený za ANO získal pouze dva hlasy, Jan Němec navržený za VPM s dvaceti hlasy nominaci obhájil. Při hlasování podle abecedy už se nedostalo na Tomáše Poskočila.

Rekonstrukci Bakalářů „překvapila“ nečekaná zima

Budovcovu ulici se podařilo od prosince zprůjezdnit, Bakaláře nejspíš zůstanou staveništěm až do jara. Pro zpoždění prací jsou uváděny různé argumenty související s nečekanými překládkami kabelů a podobně. Termín realizace zřejmě nebyl úplně vhodně vybrán, na Vánoce se totiž opravdu špatně betonuje...

„Vzhledem k současným klimatickým podmínkám odbor investic a rozvoje upozorňuje, že při realizaci díla nelze zajistit některé technologické procesy, které vyžadují právě příznivé klimatické podmínky. Jedná se především o přípravu lože pro dlažbu a zejména spárování zádlažby, především na chodnících. Smluvní termín dokončení je 17. 12. 2016. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem předpokládáme předložení materiálu do lednového zasedání rady města, který bude upravovat smluvní termín s tím, že legislativně bude požádáno o předčasné užívání této stavby.“

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

INZERCE

Skateboarding: olympijský sport i šance pro teenagery

Dočkají se mladí po mnoha letech nového skateparku?

Letité úsilí píseckých „jezdců“ o výstavbu nového betonového skateparku zatím nenachází dostatečnou odezvu. Současné podmínky pro neorganizovanou mládež jsou na třicetitisícové město takřka tristní. Zajímá nás aktuální situace a jak se k tomuto tématu staví písecká radnice. Je přece jasné, že dobré podmínky pro atraktivní mladé sporty – skateboard, in-linové brusle, BMX kola a koloběžky nevyjímaje – motivují mladé lidi být aktivní a činorodí a třeba i díky tomu nesklouznout na šikmou plochu. Do sportu sice plynou značné finance, ale jsou rozdělovány správně?

Jaké byly začátky „skejťáků“ ve městě nad Otavou? Na to vzpomíná tanečník a choreograf – a podporovatel mladých nadšenců do netradičních sportů – **Láďa Beran mladší:** *„Občanské sdružení Skateboardklub Písek vzniklo už v roce 1996, kdy mělo 36 členů. V letech 1997-98 vznikl na Výstavišti první sk8park s celokovovou minirampou a překážkami, které darovala společnost Opavia. Takto to zde fungovalo přibližně až do roku 2005, kdy skončil pronájem parkoviště a bylo nutno sk8park přestěhovat jinam. Díky tehdejší neschopnosti města najít vhodnou lokaci byly nakonec rampy přestěhovány do areálu textilky Jitex, kde fungují dodnes. Bez vstřícnosti a pochopení společnosti by Písek už dlouhá léta žádný sk8park neměl. Zažil léta dobrá i špatná a ve vedení klubu se vystřídalo několik lidí. Před deseti lety vznikl první koncept na moderní betonový sk8park, na který však město neslyšelo. A neslyší dodnes. Vypadá to, že se konečně začíná blýskat na lepší časy...?“*

O rozhovor jsme požádali jednoho z nejaktivnějších podporovatelů píseckého klubu – Jiřího Roubíčka, který pochází z Tábora.

Jak vlastně funguje Skateboardklub v Písku?
Skateboardklub Písek má dnes kolem padesáti členů, z toho většina je mládež. Já sám jsem do Písku přišel před dvěma lety, když jsme tady založili prodejnu Flipshop v Žižkově ulici, kde prodáváme potřeby pro skateboarding a jiné adrenalinové sporty. V té době se o skatepark nikdo pořádně nestaral a byl v žalostném stavu, byl doslova a do písmene nebezpečný. O občanské sdružení už nikdo neměl zájem. Ti lidé skoro zapomněli, že něco takového vůbec mají. Chodili tam jednotlivci, ale nikdo je nedokázal dát dohromady. Kluci tam často ani nemohli jezdit, takže radši chodili někam do města. Od otevření našeho obchodu jsme začali park obnovovat a všechno zase začalo fungovat, stmelila se i celá komunita.

Stávající skatepark se nachází na pozemku firmy JITEX, nájemné za rok činí 40 320 Kč. Skatepark je zastaralý, nevyhovuje normám a je nebezpečný. Tato fotka byla pořízena po rekonstrukci z vlastních prostředků v roce 2015.

Podařilo se vám stav skateparku zlepšit?
Problém je v tom, že skatepark leží na pozemcích Jitexu, takže každý rok platíme nájem přes 40 tisíc a to je škoda peněz. Původně občanské sdružení dostávalo na nájem příspěvek z Fondu z hracích automatů. Když ten fond skončil, nebylo jasné, jestli bude skatepark vůbec existovat dál, protože nikdo nevěděl, jestli se seženou peníze. Proto jsme byli za paní starostkou Evou Vanžurovou, za panem místostarostou Jiřím Hořánkem, a všechno jsme oběhali. Nakonec jsme dostali příspěvek na činnost, přibližně 46 tisíc a z toho jsme mohli uhradit nájemné i drobné výdaje na provoz skateparku. Společně jsme dali skatepark do kupy, nejdřív jsme začali z vlastních peněz. Za to bych rád poděkoval všem, kteří se finančně nebo jinak na opravě podíleli. Letos v březnu jsme požádali město o dotaci na revitalizaci. Dostali jsme 57 tisíc a zbytek jsme doplatili z vybraných ročních příspěvků od členů klubu. Všechno jsme opravili a postavili tam čtyři nové překážky, koupili jsme koše na odpadky. Celkově to vyšlo na 83 tisíc V září jsme pořádali už druhý ročník skatových závodů, kterých se účastní jezdci z celých jižních Čech i z Prahy. Pořádáme i koncerty začínajících píseckých kapel pro mladé lidi.

Proč podle vás v Písku vlastně vůbec potřebujeme nový skatepark?
Písek je dost velké město na to, aby tady vznikl pořádný betonový skatepark, jaké se teď budují po celé republice i v mnohem menších městech. V Sušici je podobný skatepark asi za tři miliony, v Klatovech, Blatné, to jsou všechno menší města

Takhle nějak by to mohlo vypadat – skatepark Sušice.

Skatepark Klatovy.

než Písek. Takový park funguje jako místo, kde se mladí potkávají a sportují, aktivně tam tráví svůj volný čas. U nás v Táboře je to spojeno i s legální stěnou na graffiti, aby se nekreslilo po domech ve městě. Takže tam můžou mladí rozvíjet i tenhle art, který teď hrozně frčí.

Jaké zkušenosti máte s táborským skateparkem?
V Táboře máme už patnáct let neziskovou organizaci TaBoard a každý rok pořádáme skatové závody. Nejdřív jsme měli starý dřevěný skatepark, který postupem času chátral. Proto jsme sepsali petici a začali tlačit na město, aby nám postavilo nový betonový skatepark. Před pěti lety konečně město Tábor vybudovalo betonový skatepark za 1,5 mil. v rámci projektu „Odpočinková zóna Komora“. Je tam také velký ovál na brusle a restaurace. Od té doby se základna našich členů dost zvětšila, pravidelně tam trénuje asi padesát lidí a uvažuje se o rozšíření. Areál patří městu, které platí i správce. Ten se o areál stará, my s ním skvěle spolupracujeme a není v tom žádný problém. Pokud se tam my chováme normálně, tak nás nikdo neřeší. V jiných městech to funguje tak, že areál vlastní město, ale o správu se stará nezisková organizace. Město s tím pak nemá téměř žádné starosti. Areál v Táboře je trvale otevřený, dokonce se uvažuje o instalaci světel na večerní ježdění.

Taková forma by byla možná i v Písku?
Já myslím, že určitě. Provozní náklady betonového skateparku jsou v podstatě nulové, je téměř bezúdržbový. Jen jednou za dva roky se kontrolují dilatační spáry. Ale je třeba sekat trávu, postarat se o odpadky, které často bývají průšvih. Ale třeba v Táboře se mladí opravdu naučili, že si po sobě musí uklízet. Když to starší řeknou mladým, tak oni to respektují a bordel nedělají.

Jaké jsou další výhody betonového skateparku?
Dřív se dělaly plechové nebo dřevěné překážky, ale byly tam problémy s hlukem. Dneska je moderní dělat parky z betonového monolitu. Beton nevibruje a ať na to spadnete s čímkoli, žádný hluk to nevydává. Beton je navíc bezúdržbový. Skatepark se jednou vybuduje a deset let se na něj nemusí sáhnout.

Co jste v tom už podnikli?
O vybudování nového skateparku usilujeme už dva roky, protože ten současný je starý skoro dvacet let a je absolutně nevyhovující. Pro všechna sportoviště už dneska platí normy ČSN a podle nich by byl na zavření. Před rokem jsme jednali s panem místostarostou Hořánkem o vybudování nového skateparku. Řekli jsme mu, že mladí lidé, kteří se tu těmhle aktivitám věnují, by si to zasloužili. Navrhovali jsme, aby to město Písek spojilo s nějakým jiným větším projektem. Pan místostarosta nám navrhl konkrétní místo na neudržovaném pozemku nad fotbalovým hřištěm s umělým povrchem, kde by byl skatepark součástí nového areálu plaveckého bazénu. Řekl, že z jeho pohledu by se to na tomhle místě dalo udělat a hodilo by se to tam. Tak jsme zpracovali a předložili žádost.

Co jste v ní navrhli?
Návrh připravila odborná firma, která má nejlepší reference a dělá skateparky už dlouhou dobu po celé republice. Návrh měl několik variant od nejmenší za 1,5 mil. až po 5 mil., součástí byla i 3D vizualizace. Myslím, že by stačil skatepark kolem 2 milionů, zhruba o velikosti 300 až 500 m2. Dneska se to dělá jako multifunkční. Je tady skatová scéna, hodně kluků jezdí na kolech, jezdí se na bruslích i na koloběžkách. Překážky jsou i velikostí nastavené tak, aby si tam zajezdil každý. Všichni tihle mladí se centralizují do skateparků, kde sportují společně, vzájemně se předhání a díky tomu se zlepšují.

A jak jste s žádostí dopadli?
Žádost byla zamítnuta z toho titulu, že lokalita není vhodná, protože se zatím neví, jestli se tam bazén vůbec bude stavět. Tenhle prostor by mohl být potřeba jako parkoviště. Pak jsme na městě Písek znovu jednali s vedoucím finančního odboru a s městským architektem a řešili jsme, jaké jiné místo by bylo vhodné. Jedna z variant byla na kraji sídliště Jih u polí, kde jsou stará hřiště. Ale tam prý obyvatelé sepsali petici, že tam nic takového nechtějí. Druhá varianta by mohla být v kasárnách. Ale zatím si nás na radnici takhle přehazujou a nikdo nic konkrétně neřekne. Proto bych chtěl apelovat na město Písek. Snad by se mohl v tak velkém rozpočtu najít alespoň milion a půl na rozvoj mládeže a na vybudování základny, kde by se

INZERCE

Dočkají se mladí po mnoha letech nového skateparku?

mohla mládež setkávat a sportovat. Dneska už je skateboarding olympijským sportem. Uvažujeme o tom, že bychom sepsali petici, aby se na městě začali o skatepark víc zajímat.

Proč je to podle vás důležité?
Město Písek by pro to mělo něco udělat, protože mladí lidé, kteří se něčemu takovému věnují, se nemají v Písku kde scházet. Není to pro žádné flákače, ale pro lidi, kteří se umějí nějak vyjadřovat. Když se věnují sportu, tak se neflákají a nehulí. Já sám jsem začal skatovat, protože je to nový sport, kde není trenér. Můžete to dělat, jak chcete, svým osobitým stylem. Je v tom svoboda a kultura, která se přenáší i do muziky. V Písku se mladí lidé ani pořádně navzájem neznají, protože společně nic nedělají, nemají se kde stýkat. Skatepark je centrum dění mladých lidí, centrum nových nápadů. Já jsem tam byl od dvanácti let každý den a pořád jsme něco vymýšleli. Od toho se odvíjela řada dalších věcí. Máme výborné fotografy, kteří začínali na skateparku a už se tím živí. Máme kluka, který výborně točí i filmy. Například ve Strakonicích je kultura mladých lidí úplně někde jinde. Mají tam už dlouho skatepark a všechno tam žije mnohem víc. Je to škoda, protože v Písku je hodně středních škol. Ale mladí odcházejí pryč, protože tady pro ně chybí zázemí, nepočítám tedy hokej a fotbal.

Jak dlouho ještě skatepark v Jitexu vydrží?
Teď ještě chvíli vydrží, asi tak rok. Prvky jsou tam z plechu, dřeva a tvrzených desek. Jakmile se tam ale dostane voda a zmrzne to, začne se to rozpadat. My jsme vlastně celý rok makali na tom, aby byl na závody v září krásně připravený. A teď přes zimu se zase desky zničí. Na jaře přijdeme, uvidíme škody a zase na tom budeme pracovat až do podzimu. Údržba je drahá, a proto budeme muset pořád žádat o dotace. Navíc je vedle ubytovna pro dělníky a takové prostředí tomu moc nenahrává.

Město Písek si před několika lety nechalo zpracovat studii využití Letního kina jako multifunkčního areálu včetně skateparku. S nápadem přišel Láďa Beran. Jak by se vám to líbilo?
Myslím si, že je to asi nejlepší varianta. V posledních letech panuje trend, kdy se skateparky zasazují do zeleně, dělají se tam i ostrůvky se stromy. Mluvil jsem o tom i s ředitelem Centra kultury panem Kašparem. U Letního kina už před časem vznikla venkovní posilovna a kdyby se to všechno vybudovalo vedle sebe, bylo by to ideální. Všechny tyhle pohybové kultury se prolínají a mají návaznost i na kulturní akce. Pořádají se afterparty a koncerty, to se dá skvěle spojit s Letním kinem. Park nemusí být extra velký, spíš jde o šikovné řešení.

Zdvihne někdo problém na písecké radnici?

O vyjádření k tomuto tématu jsme požádali **starostku města Evu Vanžurovou:**
„Pravdou je, že podmínky pro skatepark nejsou u Jitexu vyhovující. I z hlediska dostupnosti není toto místo ideální. Já osobně bych preferovala skatepark v areálu Žižkových kasáren. Pokud by tam byla postavena sportovní hala, workoutová hřiště, popř. i in line dráha, tak skatepark by

byl výborným doplněním aktivit pro venkovní sportování. Pokud by se nám navíc podařilo tato sportoviště propojit s plaveckým bazénem pod lesnickou školou plánovaným podchodem pod tratí a obchvatem, vznikl by v Písku úžasný volnočasový areál. Muselo by dojít i ke zklidnění dopravy v oblasti Čelakovského ulice mezi Seniorským domem a zemědělskou školou, aby se zde především děti a jejich doprovod mohly pohybovat bezpečně a komfortně.“

A svůj názor na věc poskytl Píseckému světu také **místostarosta Josef Knot**:
„Co se týče samotného SKATEBOARDKLUBU, město Písek na jeho provoz každoročně přispívá přiměřenou částkou v rámci možností svého rozpočtu. Dle mých informací např. jen v letošním roce byla na jeho účet poukázána částka cca 106 tis. Kč. Také v roce 2011 kdy se tento „areál“ stěhoval z lokality Výstaviště do areálu JITEXU, hradilo přestěhování kompletního zařízení Město Písek. Přesto si uvědomuji, že Skateboardklub pravděpodobně platí nájemné za využívání prostor v areálu JITEXU, výše nájemného mi není známa.

Co se týče vybudování nového areálu, resp. jeho případné přemístění či doplnění v jiné lokalitě, tak tato záležitost není úplně jednoduchá. V minulosti jsme zvažovali areál Městských služeb v Sedláčkově ulici, ovšem jednání nakonec nedopadla kladně. V úvahu je nutno vzít skutečnost, že se jedná částečně o masový sport a také fakt, že případné nové místo musí být v určité dostupové vzdálenosti pro mládež provozující tuto činnost. V neposlední řadě je v případě trvalé výstavby areálu nutný soulad s územním plánem.

Je nutno, aby zástupci Skateboardklubu Písek navštívili odbor správy majetku, případně odbor školství a společně se pokusili vytipovat novou lokalitu, kde by bylo možno bezproblémově provozovat tuto sportovní činnost. Nový areál není pouze o zasazení se, aby se věc pohnula, ale o shodě k nové lokalitě, kde by areál mohl fungovat řekněme minimálně v horizontu deseti let. A také samozřejmě o finančních záležitostech a možnostech města podílet se na případném spolufinancování.“

Dočkáme se tedy, že se na písecké radnici někdo ujme tohoto problému a pomůže mladým? Aktuální informace o činnosti Skateboardklubu Písek naleznete na *https://www.facebook.com/skateparkpisek/* – odkud *pocházejí i použité fotografie*

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

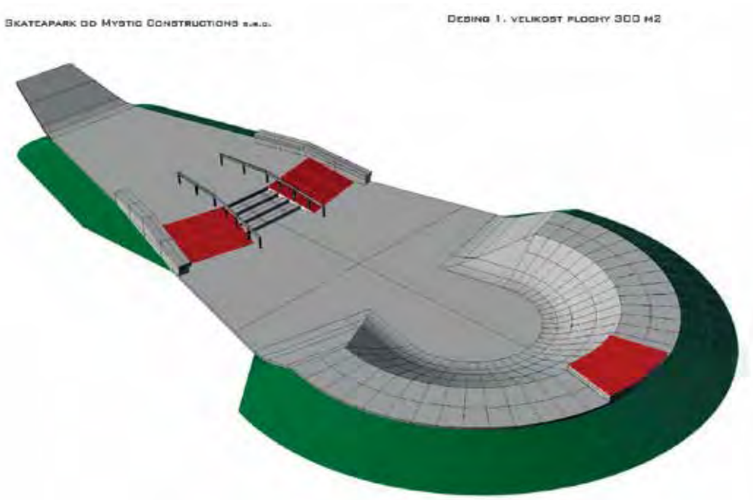

Z vizualizace nabídky firmy Mystic Construction, která vybudovala většinu skateparků po celé ČR.

Schvalování rozpočtu města bylo bouřlivé

Nejspornější položky: peníze na bazén a podchod z Výstaviště k Václavu

Po více než hodinové diskusi zastupitelstvo města začátkem prosince poněkud kuriozně neschválilo na první pokus rozpočet města na rok 2017 – koalice totiž neměla na jednání dostatečnou účast. Být bez schváleného rozpočtu by ovšem samozřejmě nebylo nic dobrého pro celé město, a tak ke schválení nakonec došlo zásluhou opozice, ovšem až po dohadovacím řízení. Opoziční zastupitelé při něm prosadili část svých požadavků: rapidní snížení částky vyčleněné na projekt nového bazénu a vyškrtnutí celé položky 30 milionů na již dříve schválený podchod pro pěší mezi Výstavištěm a sv. Václavem. Zajímavé je, že pro rozpočet na rok 2017 nakonec hlasovaly pouze dvě třetiny koalice – deset zastupitelů z patnácti.

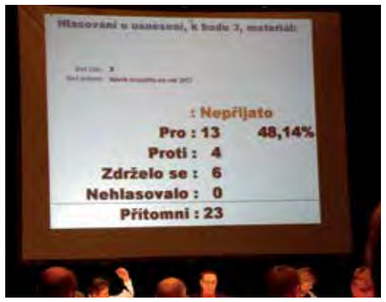

Sociální demokracie ústy bývalého starosty Ondřeje Veselého v diskusi k předloženému návrhu rozpočtu požadovala snížení položky na projektovou dokumentaci nového plaveckého bazénu nejprve na nulu, po vysvětlení místostarosty Knota, že přinejmenším čtyři miliony už jsou nárokovány smluvně, se návrh omezil na snížení částky z dvaceti na tyto čtyři miliony. Druhou spornou položkou se stala v rozpočtu naplánovaná částka 30 milionů na podchod pro pěší mezi Výstavištěm a sv. Václavem – důvody vysvětluje Ondřej Veselý na straně 7 v odpovědi na dotaz občanky města. Třetím požadavkem opozice před prvním hlasováním o rozpočtu bylo snížení částky na městskou slavnost z 1,4 milionu na 800 tisíc. Všechny tyto pozměňující návrhy byly v oddělených hlasováních o pozměňujících návrzích postupně zamítnuty.

Chyběl jeden hlas

V následném hlavním hlasování ovšem na první pokus **neprošel ani celkový návrh rozpočtu** – o jeden hlas. Zastupitelé městského zastupitelstva hlasovali následovně: Pro: 13, Proti: 4, Zdrželo se: 6, Přítomni: 23. Pro návrh hlasovalo všech 13 přítomných zastupitelů koalice (Anděl, Drnec, Franců, Hladký, Hořánek, Janovský, Keclík, Knot, Krejča, Průša, Sládek, Trambová, Vanžurová), ale protože usnesení musí schválit nadpoloviční většina všech zastupitelů (těch je v Písku celkem 27), nestačilo to – na jednání chyběli Zdeněk Kulič (ODS) a Rudolf Tyll (TOP 09). Na návrh místostarosty Josefa Knota se po tomto neúspěšném pokusu o schválení rozpočtu konalo dohadovací řízení.

Rozpočet každé obce musí být podle zákona schválen do 1. ledna rozpočtovaného roku. Pokud se tak nestane, je nutné hospodařit podle zastupitelstvem schválených pravidel rozpočtového provizoria. Jestliže obec tato pravidla schválena nemá, jedná se o správní delikt, za který lze uložit sankci až jeden milion korun. V Písku naštěstí k žádnému provizoriu dojít nemuselo – zastupitelé jednohlasně podpořili návrh na okamžité zahájení dohadovacího řízení. V něm pak bylo dohodnuto snížení částky na projektovou dokumentaci bazénu na čtyři miliony a vyškrtnutí celé položky „Podchod pro pěší Výstaviště“. Všechny ostatní části rozpočtu byly schváleny v podobě, jak ji vedení města připravilo a předložilo.

Starostka rozpočet nepodpořila

V hlasování č. 12, které bylo vyhlášeno hned po dohadovacím řízení, **rozpočet města Písku na rok 2017 nakonec podpořilo celkem 16 zastupitelů napříč stranami,** tedy deset koaličních a šest opozičních: Anděl, Brož, Drnec, Hladík, Hladký, Hořánek, Janovský, Keclík, Knot, Krejča, Lejčar, Ondřich, Průša, Sládek, Veselý a Vodička.

Sedm zastupitelů se v konečném hlasování zdrželo a rozpočet pro rok 2017 nepodpořilo. Kromě čtyř sociálních demokratů (Gavlasz, Chytrý, Turek, Uhlík) to byli poněkud kuriozně i zástupci koalice Tomáš Franců (Jihočeši 2012), Eva Trambová (TOP 09) a starostka města Eva Vanžurová (Jihočeši 2012). U těchto tří sehrál roli písecký evergreen bazén, protože situace kolem jeho výstavby a otevírání před příštími komunálními volbami se tímto rozhodnutím dále znepřehlednila. V podstatě nikdo dnes není schopen odhadnout, zda, kdy, kde a za kolik se bude v Písku stavět bazén…

Co tedy nakonec písecké zastupitelstvo schválilo

*„Celkové očekávané příjmy jsou navrhovány ve výši **673 252 tisíc korun,** celkové odhadované výdaje ve výši **821 061 tisíc.** Rozpočet na rok 2017 je tedy navrhován jako schodkový s celkovým rozdílem 147 809 tisíc korun,“* shrnul přijaté usnesení po skončení jednání zastupitelstva **vedoucí finančního odboru městského úřadu Ladislav Toman.**

Schodek rozpočtu bude kryt z přebytků předcházejících let. V roce 2015 skončilo hospodaření města přebytkem 64 milionů korun, o rok dříve pak přebytkem 51,5 milionů. Celkový zůstatek finančních prostředků města Písku k 31. prosinci 2015 činil 480 milionů korun. *„Výsledek hospodaření v letošním roce je očekáván jako vyrovnaný, za jistých okolností i přebytkový a nabude tak mít negativní vliv na celkový zůstatek finančních prostředků města,“* vysvětlil v tiskové zprávě **místostarosta Josef Knot.**

Rozpočet města by se měl v dohledné době objevit i na webu města v rozklikávací podobě, tak jak si dnes můžeme prostudovat rozpočty let 2011-2016 (najdete je na www.mesto-pisek.cz, když kliknete na odkaz „Rozklikávací rozpočet města“ na hlavní stránce vpravo)

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

ODDLUŽNĚNÍ
Vyřešíme i Vaše dluhy, zastavíme vymáhání
či exekuce, rychle, diskrétně, spolehlivě.
Písek: Velké náměstí 4, Strakonice: nádraží ČSAD
tel: 602 134 647
volejte – prozvoňte – sms
www.ab-finance.cz

Josef KAŠPAR, ředitel Centra kultury: (Nejen) o městské slavnosti, rozpočtu na kulturu a studentských plesech

Je tomu právě rok, co Josef Kašpar převzal štafetu od zrušeného Centra kultury o.p.s. a usedl do křesla ředitele nově založené příspěvkové organizace Centrum kultury města Písek. Vše nasvědčuje tomu, že to byl rok složitý a plný změn, a tak se nabízí příležitost pro malou rekapitulaci a výhledy do roku příštího.

V listopadu dostali zastupitelé na stůl zprávu likvidátora a výsledky kontroly Centra kultury o.p.s., kde byla konstatována celá řada nedostatků. Co si o tom myslíte?
Nemám pocit, že bych se k tomu měl vyjadřovat. Byl jsem pouze v pracovní komisi, která připravovala přechod na novou organizaci, ale nebyl jsem členem správní rady. Výsledky kontroly se mě nijak nedotýkají.

Transformace CK na novou organizaci stála několik milionů. Nebylo to zbytečné?
Navenek to může působit tak, že se jedná o velká čísla. Co se týká odchodného zaměstnancům, byla to podle mého dobrá vůle města. Já jsem většinu bývalých zaměstnanců oslovil, zdali chtějí pro CK nadále pracovat nebo ne. Část z nich řekla, že ne. Takové bylo rozhodnutí, já ho naprosto respektuji a dívám se spíš na to, co je a co bude.

Ale pokud by původní organizace zůstala a byl by jen vybrán nový ředitel, mohlo se dost ušetřit? Co se vlastně změnilo?
To je otázka, co by se ušetřilo. Je to spekulace. Já jsem se tím takhle nezabýval, protože se svou práci snažím dělat trochu jinak. Příspěvková organizace samozřejmě pracuje podle jiných pravidel, která mohou působit víc svázaně. Ale na druhé straně teď máme nastavený nový systém a nemám pocit, že ten předchozí systém fungoval optimálně. Myslím si, že kdyby fungoval, tak by o.p.s. nepadla. Nechci to ale hodnotit, nepracoval jsem v ní. Podle mých poznatků musí tak velká organizace pracovat v nějaké struktuře a lidé, kteří jsou za něco odpovědní, zase řídí jiné lidi. Tenhle systém se tady snažím nastavovat a ten zjevně v minulosti nefungoval. Snažím se učit své zaměstnance, aby přijímali odpovědnost za to, co dělají, ať už je to úsek kulturního domu, divadla nebo kina. Chci, aby pracovali samostatně, protože jejich úseky jsou velké, v jiných městech často fungují zvlášť.

Vznikly při přechodu z o.p.s. na příspěvkovou organizaci nějaké problémy?
Problematické a komplikované bylo předávání majetku, jak o tom také hovoří kontrolní zpráva. Na fyzické inventuře jsme v podstatě pracovali celý rok. Bylo to pro nás velké znevýhodnění do začátku práce, ale museli jsme se s tím poprat. Moje současné kroky vedou k tomu, aby se podobná situace nemohla opakovat, kdybych tady náhodou nebyl a přišel někdo jiný.

Během roku se v CK vystřídala řada zaměstnanců, proč někteří odcházeli?
Nastavení nového systému pro mě bylo asi nejtěžším úkolem. Někteří přišli a zase skončili, protože jim ten systém třeba nevyhovoval. Pro ty, kteří z původní o.p.s. zůstali, to také bylo těžké. Těm, kteří vydrželi, zpětně děkuji, protože to pro ně bylo náročné. Přecházeli z původního týmu, který byl onálepkován, že nepracoval dobře. To se s nimi vezlo a chápu, že pak mohli pracovat ve stresu. Personální obměna ale umožnila, aby do kolektivu nastoupila řada mladých lidí, kteří obor vystudovali nebo mají zkušenosti z kulturní sféry. Díky tomu jsem mohl vytvořit z devadesáti procent nový pracovní kolektiv a podařilo se mi stabilizovat tým. V současnosti tedy mám lidi, kteří mají dostatečné a odborné kompetence a především chuť pracovat. Aktuálně máme 20 stálých zaměstnanců.

Byl pro vás uplynulý rok těžký?
Byl určitě těžký a složitý, protože jsem celý rok zápasil s nastavováním organizační struktury. Zároveň jsem musel čelit různým atakům konkrétních lidí i anonymů, ale současně také velkému očekávání, jestli dojde ke změnám a jestli to bude hned vidět. Spoustu věcí jsem se musel naučit. Musel jsem si sám nastavit cíl, kam mám za ten rok dojít, ale nebyla tady žádná minulá zkušenost. Nebyla odzkoušená pravidla, podle kterých by se dalo řídit. Řadu věcí jsem proto musel řešit intuitivně.

Co se podle vás v tomto roce povedlo?
Do konkurzu na ředitele jsem šel s koncepcí, že „Písek je významná kulturní značka“ a stanovil jsem si několik bodů, které jsem chtěl naplnit. Myslím si, že se podařilo zajistit vyváženou kulturní nabídku. Uspořádali jsme nebo se podíleli na řadě koncertů, divadel, filmových představení a nezapomínali jsme na děti ani na seniory. Když bych srovnal letošní výsledky s poslední mně známou výroční zprávou CKP o.p.s. z roku 2014, tak jsme v některých oblastech uspořádali daleko víc akcí, např. koncertů o jednu třetinu, divadelních představení o čtvrtinu. Nejrapidnější je to u filmových představení, kde jsme nastoupili trochu jiné schéma, z původních 600 filmových představení vzrostl počet na 900, což nás posunulo v žebříčku Unie distributorů na zhruba 60. místo, původně to bylo kolem 100. místa v republice. Někdo může namítat, že na některá představení přijde jen pár lidí, ale kino se snažíme maximálně využívat a provozní náklady se přitom téměř nenavýšily. Dále se povedlo opravit řadu výlepových ploch a před KD umístit nové inzertní válce. V této činnosti budeme pokračovat i v příštím roce.

Městská slavnost 2016 – čekání na Karla IV.

Můžete zhodnotit letošní městskou slavnost?
Z mého pohledu se městská slavnost povedla. Za poloviční náklady oproti roku 2015 a bez vstupného jsme udělali stejně hodnotný program. Od rána do večera byly plné ulice města. Je to pro nás výzva do příštího roku, už pracujeme na programu. Náklady jsou vysoké, a proto jsme požádali o navýšení příspěvku města z 800 tis. na 1,4 mil. Letošní celkový rozpočet byl 1,6 mil. Vedle zmiňovaného příspěvku města jsme další polovinu nákladů pokryli z příspěvků partnerů akce a z nájmů stánkového prodeje. Optimální rozpočet slavností by se měl pohybovat kolem 3-4 milionů korun. Možná i kvůli tomu se znovu objevily hlasy zavést opět vstupné, ale myslím si, že na to není ten správný čas. Městská slavnost v Písku se bohužel za dvacet let nikam neposunula. Nevyprofilovala se tak, aby sem všichni jeli a byli ochotni zaplatit 100 nebo 200 korun. Musíme ji znovu vykopat ze základů a dokázat, že stojí za to, aby si za ni lidé zaplatili. Ale letos ani příští rok to ještě nebude.

Jak jste si s nízkým rozpočtem poradili?
Program jsme udělali levněji a v některých ohledech zřejmě i efektivněji. Výrazně jsme ušetřili na mzdových nákladech, které byly v porovnání s o. p. s. o půl milionu nižší.

A jak chcete slavnost vyprofilovat do budoucna?
Jde o historickou část a o programovou nabídku. Zatím to vypadá, že historická část bude zaměřena na období baroka a vlády Marie Terezie. Na tom jsme se shodli s lidmi, kteří se na tom budou výraznou měrou podílet. Letos to byl pokus, spoustu věcí jsem řešil ještě v únoru a březnu. Neměli jsme předstih, protože organizace začala fungovat až od ledna. Chceme dát větší prostor místním spolkům, chceme rozšířit historický program i do parkánů. Nevím, jestli zachováme ohňostroj, chtěli bychom zkusit videomapping.

Je něco, co se letos naopak nepovedlo?
Je tady spousta věcí k řešení, které jsem zatím z časových důvodů nedotáhl do konce. V Kulturním domě bych chtěl například zřídit sdílenou zkušebnu pro mladé kapely a využít toho, že jsou tu k dispozici prostory v Uhelně. Druhé téma je Galerie Portyč, která nemá regionální přesah. Navíc díky svému umístění není příliš navštěvována.

Jak se vám spolupracuje s píseckou kulturní scénou?
Učíme se to, s některými subjekty to byla paráda, s některými ještě hledáme společnou komunikaci. Ale nemyslím si, že by se něco výrazně nepovedlo. Snažili jsme se se všemi domluvit, otevřeli jsme se. To, že některé věci nebyly úplně vyladěné, způsobil nedostatek času. Mohlo se samozřejmě stát, že jsme některé věci nedotáhly úplně do konce. Výborná je spolupráci se školami, které u nás pořádají řadu vlastních akcí. Významně jsme se podíleli také na Mezinárodním festivalu studentských filmů, kde jsme získali řadu zkušeností a momentálně jednáme o tom jak dál, protože FAMO už nechce festival pořádat. Myslíme si, že by měl v Písku zůstat a chceme se ho ujmout.

Jak vypadal váš celkový letošní rozpočet a jaký bude v příštím roce?
Základ rozpočtu tvoří příspěvek města Písek ve výši 9,5 mil. na provoz, který se nemění. Rád bych zdůraznil, že součástí je schválený mzdový limit, který nelze překročit. Mimo to máme ještě přibližně 600 tis. na zákonné revize a 450 tis. na opravy majetku. Rezervu, která letos zbyla na případné další nároky bývalých zaměstnanců, jsme využili na opravu dataprojektoru v kině, který odešel ze dne na den. Dělali jsme i další opravy v kulturním domě – římsu, terasy, natřeli část fasády kina a napravili jsme řadu chyb v bezpečnosti, které nebyly dořešeny. V těchto dnech se zabýváme nedostatky v audiovizuální technice. Se stejným počtem zaměstnanců i se stejným rozpočtem jsme o třetinu zvýšili počet pořadů. Jsme příspěvková organizace, jako třeba škola nebo knihovna. Ale porovnání našeho rozpočtu i rozsahu činností s jinými institucemi ukazuje velký nepoměr. Málokdo si například uvědomuje, že spravujeme i většinu venkovních akcí ve městě. Pořadatelé si přes nás objednávají pronájem i služby.

Josef Kašpar ve své kanceláři. Foto Tom Droppa

Změnili jste něco v propagaci akcí?
Zhruba 5 procent našeho rozpočtu jde do propagace. Rozběhly jsme nové webové stránky s online prodejem vstupenek. Na školení firmy, která tento systém poskytuje desítkám kulturních institucí, byly naše stránky dávány za příklad, jak to má fungovat. Lze tam koupit vstupenky na všechny akce a dokonce si k nám dávají prodej i jiné organizace. Docela slušně nám funguje i facebook, máme na to šikovné lidi. Snažíme se medializovat nejen v regionálním tisku, ale i v celostátním, na webových serverech. Spolu s Píseckem s.r.o. jsme inzerovali v Mladé frontě. Máme pravidelné kampaně v rádiích. Přesto chystám náš marketingový tým příští rok ještě rozšířit.

Angažujete se v souvislosti s domem U Koulí?
Město mě oslovilo, abych pomohl připravit návrh jeho využití. Navrhli jsme koncept interaktivní expozice filmu a televize. Mohly by tam probíhat i workshopy, letní filmová škola. Dům U koulí je nádherný a je tam řada možností a prostorů.

Dokončení na str. 16

INZERCE

Josef KAŠPAR: (Nejen) o městské slavnosti, rozpočtu na kulturu a studentských plesech

Dokončení ze strany 15

Vedle hlavní expozice tam mohou fungovat další výstavy, přednášky. Navíc je tam úchvatný výhled na řeku. Myslím si, že je velká škoda, že dům stojí nevyužitý. Máme vytipované partnery projektu, ale zatím je to v přípravě.

V minulém týdnu jste v divadle otevřeli Senior point. O co půjde?
S nápadem přišla společnost, která takové Senior pointy zřizuje po celé republice. Byl jsem u toho jednání a navrhl jsem, že by bylo možné využít prostor původní pokladny v divadle. Senior point bude fungovat v pondělí, ve středu a v pátek od 9 do 11 hodin. Pro seniory tam bude k dispozici pracovnice, která poskytne informace o nejrůznějších aktivitách, počínaje zájezdy a konče kontakty na právní poradnu. Máme tam také místnost, kde se senioři v malém počtu mohou sejít a popovídat si. K dispozici bude počítač a internet. Uvidíme, jaký bude o službu zájem, a pak ji můžeme rozvíjet. Od ledna tam navíc obnovíme prodej vstupenek, každý všední den od 9 do 14 hodin. Mým cílem je divadlo oživit tak, aby žilo i přes den a ne jenom večer. Zatím se tam pořádá asi šedesát akcí v roce.

Jak je to s letním kinem? Existuje studie, podle které by tam mohl vzniknout multifunkční areál kina se skateparkem, ale nikdo s tím nic nedělá...
O té studii vím, neviděl jsem ji, ale jsem tomu otevřen. Kluci ze Skateboardklubu mě už oslovili, ale ještě jsme se nedostali k jednání. Kino je každopádně v dezolátním stavu. Jeho provoz byl zahájen v roce 1957 a za tu dobu se tam až na dílčí opravy příliš nezměnilo. Město Písek má dvě možnosti. Buď kino zavřít a zbourat, protože brzy přestane splňovat normy, nebo do něj nalít peníze v řádech desítek milionů. V příštím roce se bude připravovat studie a pak se uvidí dál. Pro návštěvnost je důležitá nejen atraktivita akcí, ale i prostředí, kde se konají. Kdyby se kino udělalo zajímavě, tak tam může být i skatepark, můžou se tam dělat i odpolední koncerty, nejen rockové, ale i pro děti, seniory. Jestli se s tím něco neudělá, bude se kino muset zavřít. Dneska jsou pro všechno přísná pravidla a díky inspekcím jsem během roku řešil spoustu věcí, které z minula nebyly v pořádku. Je třeba vymyslet nějaký dobrý projekt, aby to nebylo jenom kino, ale mohly tam provozovat bohulibé činnosti i různé zájmové skupiny.

Věčné téma jsou v Písku maturitní plesy. Musí být plesy tak drahé?
Při tvorbě cen jsme vycházeli z ceníku bývalé o.p.s. Maturitní plesy jsou nejnáročnější akce, jaké se u nás pořádají. Taková akce začíná v osm hodin a končí i s úklidem kolem poledne následujícího dne. Přesto jsou naše ceny stále nižší než v Táboře, ačkoli nabízíme velmi moderní prostředí a techniku. Studenti mají často velké nároky na zajištění dalších služeb a programu. Cena se pak může dramaticky lišit od té základní, která se pohybuje mezi 30-40 000. V celkovém rozpočtu plesu to ale obvykle představuje jen zhruba třetinu všech nákladů.

Momentálně se připravuje nová kulturní koncepce Písku. Jak na ní spolupracujete?
Pro mě je to feedback, je dobře slyšet názory ostatních. Je to ponaučení, že mám třeba některé věci dělat jinak. Jsem za to rád. Člověk si uvědomí, že je kulturní potenciál Písku opravdu velký a aktivních lidí je tu dost. Jako nepísečák ale vidím, že to zatím Písek neumí prodávat navenek, je to hodně zaměřené dovnitř do Písku. Když k nám ale budou přijíždět návštěvníci z venku, prospěje to místní ekonomice a cestovnímu ruchu. V tomto ohledu musíme víc zapracovat na marketingu.

Chcete něco vzkázat píseckému publiku?
Písečákům přeji do Nového roku hodně štěstí, zdraví a spokojenosti. Budeme rádi, když nám zachovají přízeň a těšíme se na setkávání v příštím roce.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Možné podoby městské slavnosti? Prezentace místních spolků a souborů (vlevo nahoře CEROK), nákladná historická rytířská show, díkůvzdání Panně Marii za záchranu města...? Foto z roku 2016 PS/Jelenová

INZERCE

Ráj sýrů
U BÍLÉHO BERÁNKA
Andrea VLACHOVÁ
Drlíčov 143
Písek 397 01
Tel.: 776 545 959
IČ: 02933560

PRODEJNA SÝRŮ na Drlíčově se specializuje na sýry holandské, zejména **GOUDY mnoha chutí a variant**, od nejmladší po nejstarší vyzrálé, staré lámavé. Velký výběr kravských, kozích i ovčích sýrů.

V NABÍDCE: **mléčné produkty z biofarmy Struhy, farmářské máslo z Vysočiny,** slovenská brynza, španělská biovína, pražené španělské biomandličky, italské uzeniny, **DÁRKOVÉ BALÍČKY, dárkové poukázky, sýrové náčiní...**

Více na ***www.rajsyru-plzen-pisek.cz***
a FB Ráj sýrů Písek.

Smutná zpráva
Odešel doktor Milan Bečka

V sobotu 10. prosince nás všechny zastihla smutná zpráva. Ve věku 86 let zemřel zakladatel a dlouholetý vedoucí folklorního souboru Písečan MUDr. Milan Bečka.

Nás členy souboru zastihla tato zpráva na jevišti městského Divadla F. Šrámka při generální zkoušce na vánoční program ve chvíli, kdy jsme nacvičovali závěr celého programu. Na jevišti vytváříme živý Betlém, kdy přichází Josef a Marie v náručí s Ježíškem a okolo nich všichni členové souboru oslavují Ježíškovo narození. Zvláštní chvíle. Oslavujete zrození a přijde smrt. Každý z Písečanu to přijal po svém, někdo s pláčem, někdo bez viditelných emocí, ale všichni jsme v srdcích cítili velký smutek. Smutek z toho, že odešel člověk, který nás k folkloru přivedl, bez něhož bychom nepoznali tak skvělou partu lidí a jehož životní cesta vedla souběžně s tou naší po pěknou řádku let. Poznali jsme ho jako náročného, tvrdého a nesmlouvavého učitele, který nepřipouštěl odlišný názor, ale i jako citlivého a laskavého člověka, plného elánu a životního optimismu. Ať už jsme ho my nebo vy znali v jakékoli podobě, jedno je jisté: odešla osobnost. Osobnost, která cokoli dělala, dělala naplno a se vší energií a podobný přístup očekávala i od ostatních.

Je tomu dlouhých deset let, co jsem o panu doktorovi psal naposledy. V článku do souborové kroniky u příležitosti jednoho z mnoha zájezdů, které jsem se souborem Písečan absolvoval. Článek vtipný a humorný nevynechal svým vtipem nikoho ani „Pana doktora“. Leč, ten se tomu moc nezasmál a uplynuly dva dlouhé roky, než se mnou opět promluvil. Nedorozumění. Teď se tedy tohoto obávat nemusím, a přesto píši tento článek s obavou a respektem. Protože je o člověku, kterého jsem si vážil, a který veškerou svou životní energii věnoval tomu, aby ostatním předal to, co považoval za důležité znát.

Měl rád kolem sebe mladé lidi a po celý svůj život pracoval s dětmi a mládeží. Dvě generace Písečáků ho poznaly jako dětského zubaře a ortodontistu. Zde se naše cesty poprvé protnuly a musím upřímně přiznat, že mé vzpomínky 10-ti letého kluka na toto období nejsou nijak radostné, což ale bude nejspíš smutný úděl všech zubařů. Při svém náročném povolání si našel čas i na svou celoživotní zálibu – společenský tanec, kdy se svou taneční partnerkou Zdenou Pavlovcovou, působil v Písku dlouhých patnáct let (v letech 1960 až 1975) jako taneční mistr. I zde mu prošla pod rukama dlouhá řada tancechtivých lidí, kterým se snažil vštípit zásady společenského chování a vystupování a udělat tak z dívek dámy a z kluků muže.

Já jsem ho poznal hlavně jako zapáleného folkloristu, kterému nebylo nic zatěžko, a který dával vše „svému dítěti“ Písečanu, dokud mohl. Bez něho by letos Písečan neoslavil 41 let své existence, neproběhl by v Písku 22. ročník Mezinárodního folklórního festivalu a nebyl by založen ani Dětský folklórní soubor Písečánek. Mimochodem ten vznikl tak, že než jsem se stačil proti tomu ohradit, byl jsem jmenován vedoucím. A myslím, že takovýto způsob byl pro „Pana doktora“, jak jsme mu všichni říkali, dost typický. Organizaci akce, která je dnes chloubou města Písku, Mezinárodní folklórní festival, který dnes těžko dává dohromady parta lidí, zvládal před lety i ve svém pozdějším věku zcela sám. I když od roku 2010 musel své vedení v souboru kvůli zdravotním problémům předat mladším, pokud mu to zdraví dovolovalo, vždy se zúčastňoval našich vystoupení jako čestný host. Při křtu CD Písečanu v loňském roce mu vstoje tleskalo celé divadlo. Poslední potlesk jsme mu věnovali letos i my na vystoupení 10. prosince, kterého se již bohužel zúčastnit nemohl.

Dr. Bečka se zapsal zlatým písmem do kulturního života našeho města a zanechal svůj otisk ve vzpomínkách spoustě Písečáků. Nést jeho folklórní odkaz a předávat jej dál je na nás členech Písečanu. A my se o to všemi silami vynasnažíme!

MILAN MALÝ
za folklórní soubor Písečan

Na odchod našeho „souborového táty“ reagovala celá řada významných lidí, jejichž slov si opravdu vážíme:

Mgr. Eva Vanžurová starostka města Písku: Jméno MUDr. Bečka a soubor Písečan k sobě neodmyslitelně patří, a tak má pan Bečka stálé místo v našem srdci i v našich vzpomínkách.

Ladislav Michálek, Liptál: Pana Milana Bečku jsem poznal jako vynikajícího a obětavého člověka zaníceného pro folklorní hnutí. Vyslovuji Vám, Písečanu i festivalu hlubokou soustrast.

Jana a Vašek Zachovi, taneční mistři: Je nám moc líto, že Milan už není mezi námi, a jsme moc rádi, že jsme ho ještě viděli. Věřte, že na něj nikdy nezapomeneme, byl to náš vzor.

Zdeněk Pšenica, Folklórní sdružení ČR: Lituji ztráty Milana, kterého jsem znal hodně dlouho a moc si vážil jak jeho osoby, tak jeho práce, kterou dokázal se souborem a s festivalem.

Za soubor Hanák Troubky Staňa Vojtek, předseda: Vyjadřujeme hlubokou a upřímnou soustrast nad ztrátou tak vynikajícího člověka, jako byl Milan Bečka. Osobně jsem měl možnost se s ním setkat, jak u Vás v Písku, tak i u nás v Troubkách a vždy jsem byl nadšený, jaký je to skvělý folklorista, a hlavně člověk. Bude nám všem moc chybět. Čest jeho památce. P.S.: A pokud se budou někdy na obloze ozývat hromy, tak vězte, že to Milan nahoře nacvičuje nějaký Třasák...

Marie Švejdová a Blaťáci ze Ševětína: V hlubokém zármutku s Vámi sdílíme tuto smutnou skutečnost. Zanechal svůj rukopis mezi Vámi v lidových tancích a písničkách, které miloval, a tak zůstane nadále s Vámi žít. Podíval se ještě do Ševětína, kde se setkal se svými folklorními přáteli a společně si s námi zavzpomínal na uplynulá léta. Nežil zbytečně a smrt je součástí našeho života.

Osobní vzpomínka

Dovolte mi, prosím, abych i já, která jsem začínala v Písečánku, tančila v Písečanu a později se k němu vrátila jako nynější korepetitorka, mohla závěrem také připojit své osobní vzpomínky na Milana.

Odešel mi jeden z mých nejbližších, nejmilovanějších lidí v mém životě. Mé rodiče pojilo s Milanem letité, cenné přátelství, tatínek s Milanem se měli rádi jako bratři. Moje nejranější vzpomínka sahá ještě do předškolních let, kdy jsem si u nás na chatě rozbila koleno a se vzlykem jsem volala: „Zavolejte toho mýho Milana“, protože jsem si myslela, že mi jako lékař může pomoci jedině on. A on mi opravdu běžel hned na pomoc. Provázel mě celým mým životem, vždycky tady byl, byl pro mě nenahraditelným přítelem, člověkem, který mě vždy podpořil, o kterého jsem se mohla vždy opřít tak, jak to dělával můj tatínek.

Milan byl velmi čestný člověk, skromný, vděčný, pokorný, obětavý, přátelský, gentleman ze staré školy, s velmi laskavým srdcem. Velice jsem si ho vážila jako člověka. V posledních letech býval často nemocný, mnohokrát mi říkával: „Stáří stojí za starej karas“, ale vždycky se zase zvedl a s obrovskou vůlí, obdivuhodnou silou a optimismem začal hned se zotavováním, cvičením, aby byl co nejdříve zase v pořádku. Jen teď naposledy, teď už to nešlo. Vždy byl, je a bude součástí mé rodiny.

JITKA JEDLIČKOVÁ

Vzpomínkovou fotogalerii na MUDr. Milana Bečku najdete na www.piseckysvet.cz.

CENTRUM KULTURY
MĚSTA PÍSEK

Předprodej on-line, na pokladně Kulturního domu v pracovní dny 8:00–16:00, nebo v nově zřízené pokladně v Divadle Fráni Šrámka v pracovní dny 9:00–14:00
382 734 711 | pisek@centrumkultury.cz | fb/centrumkulturymestapisek

GALERIE PORTYČ
4.–28. ledna

KONCERTNÍ SÍŇ TROJICE
8. ledna

KULTURNÍ DŮM
11. ledna

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
17. ledna

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
20. ledna

Milí přátelé písecké kultury,

i v novém roce se můžete těšit na bohatý kulturní program. Už pro vás máme nachystány koncerty, divadelní představení, jeden film lepší než druhý, výstavy fotografií, maleb i soch, akce pro prťata i seniory, pořady klasické i zábavné…

Před pár dny skončily taneční kurzy pro začátečníky, a pro ty, které pošlapané střevíce neodradily, máme od ledna připravené taneční kurzy pro pokročilé. Dál bude v kulturním domě pokračovat pásmo maturitních, firemních a dalších plesů, příznivci folku a country se můžou těšit na koncert písecké bluegrassové kapely Kvintet Písek, která svým vystoupením zahájí šňůru pravidelných klubových koncertů folk & country hudby.

Divadlo Fráni Šrámka vám v lednu tradičně nabídne velký výběr divadelních představení všeho druhu. Prácheňská scéna představí Tenora na roztrhání a milovníci kvalitního divadla budou dozajista nadšeni z Hany Maciuchové ve hře Žena vlčí mák… Pro děti je připravena muzikálová pohádka O šípkové Růžence. V repertoáru divadla nebude ani v lednu chybět koncert, konkrétně se můžete těšit na známého a oblíbeného písničkáře Pavla Dobeše. 27. ledna Začínáme končit s podzimním předplatným spolu s Barborou Hrzánovou s Radkem Holubem a na konec přijde i strhující psychologický thriller Smrt a dívka. A novým zájemcům o jarní předplatné připomínáme, aby si jej zakoupili počátkem ledna.

V Trojici se přenesete do světa snů a fantazie, krajin vzdálených i blízkých, lidských pocitů a prožitků – Petr Hejna s kapelou spojí koncert s působivou synchronní projekcí a připraví vám neopakovatelný zážitek. Chybět nebude ani tradiční koncert píseckého komorního flétnového souboru Fautores Flautae.

V Kině Portyč bude opět pěkných pár desítek projekcí, ale to samozřejmě pravidelní diváci dobře vědí…

Přejeme vám úspěšné vkročení do nového roku 2017

Tým Centra kultury města Písek

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
22. ledna

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
23. ledna

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
27. ledna

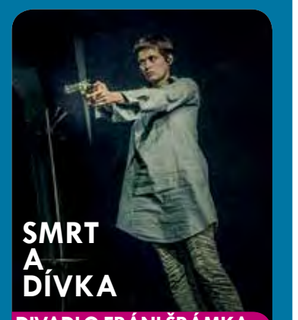

DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA
29. ledna

www.centrumkultury.cz

ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA
aneb: NESEĎTE DOMA!
Co se děje v LEDNU v Písku a okolí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních a společenských akcí různého typu a pro rozličné publikum. Někdy ani člověk nestačí sledovat, kdo, co a kde chystá... Abychom to našim čtenářům usnadnili, přinášíme přehledně uspořádaný kalendář akcí, který je otevřen všem pořadatelům – stačí včas zaslat redakci informace.

Doporučujeme vám vyjmout si tento prostřední dvojlist a vystavit si ho na nějaké dobře viditelné místo. A předem si v něm vyznačit akce, o které nechtete přijít. Jen tak vám neunikne nic zajímavého. Pěknou zábavu v krásném městě nad řekou! ;-)

Centrum města ozdobil v čase adventu již druhý originální betlém. První zkrášloval okolí vánočního stromu na Velkém náměstí po dva předchozí roky a vyroben je ze slámy. Na zhotovení dalšího betlému byl použit nejen jiný materiál, ale také odlišná technika. Oba jedinečné betlémy budou vystaveny až do Tří králů v centru města Písek. Třetím unikátním dílem je chlebový betlém v Prácheňském muzeu. Při troše smělosti tak lze Písek označit za město plné betlémů...

Pojďte na výstavu

ŠŤASTNÉ A VESELÉ
Prácheňské muzeum, do 31. 12.
Výstava o proměnách českých Vánoc ve 20. století.

COLLECTIO LUPULLANA
Prácheňské muzeum, do 31. 12.
Lov, krajina, portréty na obrazech 17.-19. století ze soukromé sbírky.

ADVENTNÍ MALOVÁNÍ aneb TĚŠÍME SE NA JEŽÍŠKA!
Velké náměstí, do 6. 1. 2017
Exteriérová výstava ze IV. ročníku dětské výtvarné soutěže v rámci akce Advent v Písku. Pořádá COHIBA MUSICA

OBJEVÁRIUM: LEONARDO – INTERAKTIVNÍ VÝSTAVA
Sladovna, do 30. 4. 2017
Program atraktivní výstavy dá dětem šanci ponořit se do říše da Vinciho vynálezů, umění a vědecké práce, ale nejen to. Malí i větší návštěvníci se budou moci vypravit také do světa fantazie v prostoru ke hraní, který umělecky a imaginativně interpretuje Leonardovu mysl.

SOCIAL – VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ DOMINIKA KUČERY
Prácheňské muzeum, do 31. 12.

EDITA KRAUSOVÁ–ŠORMOVÁ: Devatero pohádek K. Čapka
Sladovna, do 22. 1. 2017
Výstavou vás provedou nevšední ilustrace Edity Krausové k jednomu z nejpovedenějších souborů autorských pohádek české literatury.

DOBRÁ POMOC
Městská knihovna, 3. – 30. 1. 2017
Výstava rukodělných výrobků a činností dobrovolnického sdružení Dobrá pomoc a účastníků pořadu Tvoření pro malé i velké – 1. patro.

JAZZ WORLD PHOTO 2016
Galerie Portyč, 4. – 28. 1. 2017
Putovní výstava třiceti nejlepších jazzových fotografií celosvětové soutěže. Zahájení výstavy **ve středu 4. ledna 2017 v 17 hodin.**

LOUTKOVÁ AKADEMIE
Sladovna, do 28. 2. 2017
Loutková akademie je ostrov plný hry, zábavy a chuti si vše na vlastní kůži vyzkoušet. Dřevěné postavičky budou ve vašich rukách ožívat, protože poutavý svět loutek je neomezený a nekonečný.

Neděle 1. LEDNA

14.00 Kino Portyč **Pojďte pane, budeme si hrát** – pásmo krátkých animovaných filmů, ČR
16.00 Kino Portyč **Anděl páně 2** - ČR
18.00 Kino Portyč **Manžel na hodinu** - ČR
20.30 Kino Portyč **Pasažéři** – USA, titulky, 3D

Pondělí 2. LEDNA

16.00 Seniorský dům **Poslové novoročních přání** – vypouštění balónku štěstí
17.30 Kino Portyč **Assassin´s Creed** – USA/GB/FR/HK, tit.
20.00 Kino Portyč **Manžel na hodinu** - ČR

Úterý 3. LEDNA

17.30 Kino Portyč **Pasažéři** – USA, titulky
20.00 Kino Portyč **Assassin´s Creed** – USA/GB/FR/HK, tit.

Středa 4. LEDNA

10.00 MK **Vyzkoušej si skřítka Všeználka:** Zima nás baví
14.00 Sladovna **Otevřené výtvarné dílny** – do 17 hod.
17.00 Galerie Portyč **Jazz World Photo 2016** – vernisáž
17.30 MK **Promítáme i my: Manželka za 50 ovcí** – Švédsko 2010
17.30 Kino Portyč **Assassin´s Creed** – USA/GB/FR/HK, tit, 3D
20.00 Kino Portyč **Pasažéři** – USA, titulky, 3D
20.00 MC Divadelka **Student´s night**

Čtvrtek 5. LEDNA

16.00 PM **Turecko** – přednáška Lib. Drahoňovského
16.00 MK **Mluv česky!** Kurz češtiny pro cizince
16.00 MK **Kariérní poradna** Jany Bojarové
17.30 Kino Portyč **Manžel na hodinu** - ČR
20.00 Kino Portyč **Velká čínská zeď** – USA/CN, dabing

Pátek 6. LEDNA

16.00 Kino Portyč **Anděl páně 2** - ČR
16.15 Seniorský dům **My tři králové jdeme k vám** – pěvecké duo „Sestry Šímovy“

Šesťáci z Protivína stavějí pravěké obydlí při návštěvě muzea. Foto archiv Prácheňského muzea

17.30 Kino Portyč **V pasti** – FR, titulky
19.00 KD **Maturitní ples SPŠ a VOŠ** – třída C4.E
20.00 MC Divadelka **Soundtrain** – DJ Body Bass, DJ Edward Traumaxowski
20.30 Kino Portyč **Velká čínská zeď** – USA/CN, dabing, 3D

Sobota 7. LEDNA

7.15 Velké nám. **Sněhulák 2017** – lyžařský zájezd na Šumavu – pořádá KČT Otava
14.00 Kino Portyč **Ozzy** – ESP
16.00 Kino Portyč **Anděl páně 2** - ČR
18.00 Kino Portyč **La La Land** – USA, titulky
20.00 MC Divadelka **Party Up** – DJ Ketchup
20.30 Kino Portyč **Velká čínská zeď** – USA/CN, dabing, 3D
21.00 DPČ **Černý desky jsou dobrý** – hudba 60.-90. let

Neděle 8. LEDNA

10.30 KD-loutk. **Zlatá rybka** – loutkové představení souboru Copánek
13.00 Sport. hala **Zimní vycházka po sněhu a blátě** – pořádá KČT Otava
15.00 KD-loutk. **Zlatá rybka** – loutkové představení souboru Copánek
16.00 Kino Portyč **Anděl páně 2** - ČR
18.00 sv. Trojice **Tříkrálový večer hudby, poezie a obrazů**
18.00 Kino Portyč **Velká čínská zeď** – USA/CN, dabing
20.30 Kino Portyč **La La Land** – USA, titulky

Pondělí 9. LEDNA

15.00 MK **Tvořivá klubovna** – kreativní dílna pro děti
16.00 MK **Dobrá pomoc** – setkání dobrovolníků
17.30 Kino Portyč **Velká čínská zeď** – USA/CN, dabing
18.30 Skautský dům **Výroční členská schůze KČT Otava Písek**
20.00 Kino Portyč **La La Land** – USA, titulky

Úterý 10. LEDNA

17.00 Kozlovna **Za němčinou do Kozlovny** – německá konverzace zdarma
17.00 Kavárna **Beseda Setkání klubu Minerva 21** – s Věrou Staňkovou „Síla slova aneb z Brna do světa“
17.00 MK **Creative Café – Háčkujeme s Andělkou**
17.30 Kino Portyč **Rogue One: Star Wars Story** – USA, dab.
17.30 Strom setkávání **Rodinné konstelace**
20.00 Kino Portyč **Velká čínská zeď** – USA/CN, dabing, 3D

Středa 11. LEDNA

14.00 Sladovna **Otevřené výtvarné dílny** – do 17 hod
17.00 MK **Život a dílo Richarda Weinera** – přednáší Ondřej Kryštof Kolář
17.00 Sladovna **Je člověk tvůrcem svého osudu?** P řednáška Anežky Janátové
17.30 Kino Portyč **Rogue One: Star Wars Story** – USA, dab.
19.30 KD **Folk & Country Klub** – Kvintet Písek
20.00 Kino Portyč **Paterson** – USA, titulky
20.00 MC Divadelka **Student´s night**

Čtvrtek 12. LEDNA

16.00 MK **Mluv česky!** Kurz češtiny pro cizince
16.00 MK **Kariérní poradna** Jany Bojarové
17.00 MK **Čtenářský klub nejen pro rodiče** – debatní setkání nad tituly knih
17.30 Kino Portyč **Všechno nebo nic** – ČR
20.00 Kino Portyč **Proč právě on?** – USA, titulky

Pátek 13. LEDNA

16.00 Kino Portyč **Zpívej** – USA, dabing, 3D
18.00 Kino Portyč **Proč právě on?** – USA, titulky
19.00 KD **Maturitní ples Gymnázia Písek** – 4.B
20.00 Hotel Otava **12. ples Diacelu Písek**
20.00 MC Divadelka **Jungle Expedition** – Soundpolis djs + host
20.30 DPČ **Aku Punk Tour 2017**
20.30 Kino Portyč **Všechno nebo nic** – ČR

Sobota 14. LEDNA

7.15 Velké nám. **Sněhulák 2017 –** lyžařský zájezd na Šumavu – pořádá KČT Otava
13.00 Sladovna **Workshop drátování** – lektorka Petra Štrausová
14.00 Kino Portyč **Zpívej –** USA, dabing, 3D
16.00 Kino Portyč **Trollové** – USA, dabing, 3D
18.00 Kino Portyč **Pod rouškou noci** – USA, titulky
20.00 MC Divadelka **Dance night** – DJ Pietro
20.30 Kino Portyč **Všechno nebo nic** – ČR

Neděle 15. LEDNA

14.00 Kino Portyč **Zpívej** – USA, dabing
16.00 Kino Portyč **Lichožrouti** – ČR
18.00 Kino Portyč **Všechno nebo nic** – ČR
20.30 Kino Portyč **Pod rouškou noci –** USA, titulky

Pondělí 16. LEDNA

15.00 MK **Pohádková klubovna** – čtení, vyprávění a dramatizace pohádek
17.30 Kino Portyč **Pod rouškou noci** – USA, titulky
20.00 Kino Portyč **Všechno nebo nic** – ČR

Úterý 17. LEDNA

17.30 Kino Portyč **Všechno nebo nic** – ČR
19.00 KD **Taneční pro pokročilé**
19.00 DFŠ **Tenor na roztrhání** – Divadelní spolek Prácheňská scéna
19.00 Strom setkávání **Mužský kruh**
20.00 Kino Portyč **Pod rouškou noci** – USA, titulky

Středa 18. LEDNA

9.30 Seniorský dům **100 + 1 profese** – představí Dopravní inspektorát Písek
14.00 Sladovna **Otevřené výtvarné dílny** – do 17 hod
17.30 Kino Portyč **Proč právě on?** – USA, titulky
18.00 DPČ **Pjér La Šéz**
20.00 Kino Portyč **Odysea** – FR, titulky
20.00 MC Divadelka **Student´s night**

Čtvrtek 19. LEDNA

13.00 KD **Jednání zastupitelstva města Písek**
16.00 PM **Svět korálových útesů** – přednáška Josefa Šindeláře
16.00 MK **Mluv česky!** Kurz češtiny pro cizince
16.00 MK **Kariérní poradna** Jany Bojarové
16.00 MK **Dobrá pomoc** – setkání dobrovolníků
16.00 MC Divadelka **Večer pro seniory** – Honza Kašpárek
17.30 Kino Portyč **Šíleně Šťastná** – IT/FR, titulky
20.00 Kino Portyč **Zničeni láskou** – FR, dabing

Pátek 20. LEDNA

16.00 Kino Portyč **Divoké vlny 2** – USA, dabing
18.00 Kino Portyč **Zničeni láskou** – FR, dabing
19.00 KD **Maturitní ples – Zdravotní asistent,** 4.A

Nedávnou výstavu českobudějovického fotografa Jana Voběrka v Galerii Vinotéka zahajovalo vystoupení Jiřího Smrže a Bena Lovetta. Foto PS/Jelenová

19.00 DFŠ **Žena vlčí mák** – herecký koncert Hany Maciuchové
20.00 MC Divadelka **INFM Night** – DJ Buick
20.30 Kino Portyč **Šíleně Šťastná** – IT/FR, titulky

Sobota 21. LEDNA

7.15 Velké nám. **Sněhulák 2017** – lyžařský zájezd na Šumavu – pořádá KČT Otava
10.00 Sladovna **Loutkářská dílna Evy Hodinkové**
14.00 Kino Portyč **Divoké vlny 2** – USA, dabing
16.00 Kino Portyč **Fantastická zvířata a kde je najít** – USA, dab, 3D
18.30 Kino Portyč **Tanečnice** – FR/BE/ČR, titulky
19.00 KD **Myslivecký ples**
20.00 MC Divadelka **Hardcore Night –** Hopes, Just for Being, Unravel, Homesick
20.30 DPČ **Michal Prokop, Luboš Andršt, Jan Hrubý trio**
20.30 Kino Portyč **Rozpolcený** – USA, titulky

Neděle 22. LEDNA

10.00 DDM **Písecké deskohraní**
10.30 DDM **Kuličkový turnaj**
13.00 Sport. hala **Zimní vycházka –** pořádá KČT Otava
14.00 Kino Portyč **Divoké vlny 2** – USA, dabing
16.00 Kino Portyč **Fantastická zvířata a kde je najít;** USA, dab.
16.00 Pam.A.Heyduka **Literární odpoledne** – Velké čtení spisovatelů jižních Čech II.
17.00 sv. Trojice **Fautores Flautaue** – koncert komorního flétnového souboru
18.30 Kino Portyč **Rozpolcený** – USA, titulky
19.30 DFŠ **O šípkové Růžence** – Divadlo Julie Juristové Praha
20.30 Kino Portyč **XXX: Návrat Xandera Cage** – USA, tit, 3D

Pondělí 23. LEDNA

8.30/10.00 DFŠ **O šípkové Růžence** – Divadlo Julie Juristové Praha
15.00 MK **Tvořivá klubovna** – kreativní dílna pro děti
16.00 MK **Dobrá pomoc** – setkání dobrovolníků
17.30 Kino Portyč **XXX: Návrat Xandera Cage** – USA, titulky
20.00 Kino Portyč **Rozpolcený** – USA, titulky

Úterý 24. LEDNA

17.00	MK	**Jak se ze mě stala spisovatelka** – setkání s Jitkou Ludvíkovou
17.30	Kino Portyč	**Pirko** – ČR/SR
19.00	KD	**Taneční pro pokročilé**
20.00	Kino Portyč	**Tanečnice** – FR/BE/ČR, titulky

Středa 25. LEDNA

14.00	Sladovna	**Otevřené výtvarné dílny** – do 17 hod.
16.30	MK	**Relaxační posezení v knihovně**
17.30	Kino Portyč	**XXX: Návrat Xandera Cage** – USA, tit., 3D
20.00	Kino Portyč	**Pirko** – ČR/SR
20.00	MC Divadelka	**Student´s night**

Čtvrtek 26. LEDNA

16.00	MK	**Mluv česky!** Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	**Kariérní poradna J**any Bojarové
17.00	MK	**Čtenářský klub nejen pro rodiče** – debatní setkání nad tituly knih
17.30	Kino Portyč	**Psí poslání** – USA, dabing
18.30	Strom setkávání	**Moje skutečná přání? Jak si je mohu splnit?**
19.00	DFŠ	**Pavel Dobeš** – koncert
20.00	Kino Portyč	**Resident Evil: Poslední kapitola** – DE/CAN/AUS/FR, tit, 3D

Pátek 27. LEDNA

16.00	Kino Portyč	**Anděl páně 2** – ČR
18.00	Kino Portyč	**Špinavej kšeft** – FR, tit
19.00	DFŠ	**Staropražští heligonkáři**
20.30	Kino Portyč	**Manžel na hodinu** – ČR

Sobota 28. LEDNA

7.15	Velké nám.	**Sněhulák 2017** – lyžařský zájezd na Šumavu – pořádá KČT Otava
14.00	Kino Portyč	**Anděl páně 2** – ČR
16.00	Kino Portyč	**Psí poslání** – USA, dabing
18.00	Kino Portyč	**Spojenci** – USA, titulky
20.00	MC Divadelka	**Deep Night** – DJ Swoop + friends
20.30	DPČ	**Totální nasazení, Covers for Lovers, Divokej západ**
20.30	Kino Portyč	**Miluji tě moře** – ČR

Neděle 29. LEDNA

14.00	Kino Portyč	**Anděl páně 2** – ČR
16.00	Kino Portyč	**Psí poslání** – USA, dabing
18.00	Kino Portyč	**Miluji tě moře** – ČR
19.00	DFŠ	**Smrt a dívka** – Divadlo Ungelt
20.30	Kino Portyč	**Spojenci** – USA, titulky

Pondělí 30. LEDNA

15.00	MK	**Pohádková klubovna** – čtení, vyprávění a dramatizace pohádek
17.30	Kino Portyč	**Spojenci** – USA, titulky
18.00	KD	**Znění planet a náš pohyb** – setkání s Eurytmií pořádá W sdružení Písek z.s.
20.00	Kino Portyč	**Miluji tě moře** – ČR

Úterý 31. LEDNA

14.00	Seniorský dům	**Bálová zábava** – hraje P. Kozák
17.30	MK	**Yachting a plavba plachetnicí s Tomášem Kůdelou**
17.30	Kino Portyč	**Miluji tě moře** – ČR
19.00	KD	**Taneční pro pokročilé**
20.00	Kino Portyč	**Spojenci** – USA, titulky

Součástí Songfestu.cz jsou i bezplatné aktivity: v 16 hodin se otevřou brány pavilonu her, určeného dětem i dospělým (viz protější strana)

Pořadatelé a kontakty

CENTRUM KULTURY města Písek: nábřeží 1. máje 1605, Písek, *tel.* ***382 734 711,*** *recepce@centrumkultury.cz, www.centrumkultury.cz*
- **Kino Portyč** – *tel.* ***382 734 720***
- **DFŠ – Divadlo Fráni Šrámka**, Tylova 69/8
- **Galerie Portyč,** Čechova 406
- **Sv. Trojice – Koncertní síň sv. Trojice**

DPČ – Divadlo Pod čarou: Tyršova 431/28, Písek
tel. ***774 598 332,*** *podcarou@podcarou.cz*

Kavárna Až na půdu: Jungmannova 34/11, Písek,
tel. ***773 996 543,*** *www.facebook.com/aznapudu*

Kavárna PN – Kavárna Psychiatrické nemocnice Písek: Vladislavova 490,
tel. ***382 212 940,***
info@pnpisek.cz, www.pnpisek.cz

Kavárna-vinárna Beseda: Palackého sady 68, Písek (bývalá restaurace Avion Air) – Klub pro ženy Minerva 21, tel. ***739 611 094,*** *www.minerva21.net*

Lázně Vráž: Vráž 1, tel. (recepce): ***382 737 111,*** *www.lazne-vraz.cz*

Loutkové divadlo (LD) Nitka Písek: Bakaláře 43/6, Písek;
rezervace: divadlo@nitka-pisek.cz,
www.nitka-pisek.cz, tel. ***777 345 805*** *– Boh. Skuhra*

MK – Městská knihovna Písek: Alšovo náměstí 85, Písek, *tel.* ***382 201 811,***
www.knih-pi.cz

Music Club Divadelka: Tylova 69/8, Písek,
tel. ***604 270 527,*** *www.facebook.com/divadelkapisek*

PM – Prácheňské muzeum: Velké nám. 114,
tel. ***382 201 111,*** *info@prachenskemuzeum.cz,*
www.prachenskemuzeum.cz
- **Památník Adolfa Heyduka** – Tyršova 438, Písek, *tel.* ***382 215 040***

Seniorský dům: Čelakovského 8, Písek, ***382 201 730,*** *info@seniorskydum.cz,*
www.seniorskydum.cz

Sladovna Písek, o.p.s.: Velké náměstí 113
tel. ***387 999 997,*** *info@sladovna.cz, www.sladovna.cz*

STROM SETKÁVÁNÍ: Nová 99, Písek,
tel. ***777 571 529,*** *www.strom-setkavani.cz*
- **Hatha jóga** – Jana Kozová www.jogapisek.cz
- **Angličtina pro děti od 3 let** – předškoláky i školáky. ***www.wattsenglish.com***
- **Škola energie MEL** – Milada Dolejšová, www.skola-energie-mel.cz
- **Poradna ájurvédy** – Radoslav Nahálka, www.ajurmed.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy K.Čápové, *kacabacapova@seznam.cz*

Vykulená sova: tř. Národní svobody 32/11,
www.vykulenasova.cz, tel.: ***608 448 595.***

Rezervujte si únorový termín: Jaroslav Dušek ve Sladovně

ROK KOHOUTA PŘIVÍTÁ LETOS V PÁTEK 3. ÚNORA NA SONGFESTU.CZ VE SLADOVNĚ V PÍSKU JAROSLAV DUŠEK A MONGOLŠTÍ MUZIKANTI. Písek je jedním z pouhých dvou jihočeských měst, kde se letos Songfest představí.

Žánrová pestrost, kulturní rozmanitost, jedinečný okamžik, kdy se Východ setkává se Západem – nejen to nabízí tradiční festival Songfest.cz. Každoročně servíruje divákům bez rozdílu věku jedinečný koktejl koncertů a doprovodných akcí, jejichž společným jmenovatelem je vítání nového roku podle luno-solárně jupiterského čínského kalendáře. *„Po roku ohnivé opice přichází rok Kohouta. Z celého čínského zvěrokruhu dvanácti zvířat je právě Kohout tím nejvíce extravagantním znamením. Symbolizuje fantazii a cit pro společenskou spravedlnost,“* říká zakladatelka festivalu Feng-yűn Song.

Písek je jedním z pouhých dvou jihočeských měst, kde se letos Songfest představí. Nevšední zážitek komorního koncertu si u Otavy můžete vychutnat 3. února a těšit se můžete například na charizmatickou osobnost Jaroslava Duška v roli moderátora, Feng-yűn Song a jazzovou kapelu Trio PUO, Legendu o Hořícím Peří v podání pantomimického souboru SacraCircus nebo kytarové duo Evy Vogltanzové a Jiřího Fryče.

Hlavní koncertní program začíná v 19 hodin, ale ještě před ním, úderem 16. hodiny, se otevřou brány pavilonu her, který je určený dětem i dospělým a je pro všechny příchozí zdarma.

V předprodeji vstup levnější!

Využijte předprodej a darujte nevšední zážitek svým blízkým. Vstupenky již nyní koupíte na recepci Sladovny.

Cena vstupenky: v předprodeji 250,- (studenti a držitelé průkazu ZTP 150,-), v den konání 350,- (studenti a držitelé průkazu ZTP 210,-).

PETR BRŮHA, Sladovna Písek o.p.s.

minerva21 sebevědomí • sdílení • společenství

Síla slova aneb Z Brna do světa

O komunikaci a síle slova s publicistkou a členkou kolegia Minervy 21 Věrou Staňkovou. Platí staré české rčení Mluviti stříbro, mlčeti zlato? Existují obecná pravidla pro úspěšnou komunikaci? Jakou moc má slovo, vyslovené ve správnou chvíli? Dokáže slovo pohnout světem, třeba i na ostrově Zanzibar?

V úterý 10. ledna 2017 v 17 hodin, Palackého Sady 68, Písek (nad kavárnou Beseda). Účast potvrďte e-mailem do 8. ledna na ***minerva21pisek@gmail.com***.

Vstupné 150,- Kč, pro studentky, ženy 60+ a maminky na MD 100,- Kč, pro členky Klubu MINERVA 21 zdarma.

Jazz World Photo v Galerii Portyč

Nenechte si ujít jedinečnou putovní výstavu fotografií jazzové hudby, na které uvidíte třicet nejlepších jazzových fotografií celosvětové soutěže Jazz World Photo 2016

S konceptem Jazz World Photo, přišel v roce 2014 český fotograf Patrik Marek. Soutěž, do které se může přihlásit každý, kdo rád fotí a miluje jazz. Respektive každý, kdo fotí jazz. První ročník se konal předloni v rámci festivalu Jazzinec a sklidil nečekaný úspěch. Jazz World Photo vytvořil nový fenomén, který si klade za cíl nejen propagovat jazzovou hudbu, ale i propojovat lidi, kteří jazz milují a mají na něj různé pohledy.

Putovní výstava třiceti nejlepších jazzových fotografií celosvětové soutěže. Zahájení výstavy ve středu 4. ledna 2017 v 17.00 hodin v Galerii Portyč. Ukončení výstavy 28. ledna 2017.

KÁMEN – A KONEC?

„Hned v sousedství roste starý jasan, kolem kterého je kamenná lavička a je na ní vytesaný letopočet 1820. Strom už jako vzrostlý byl sem zasazen pravděpodobně kolem roku 1840 současně s dostavbou Kronbergerova pavilonu...Jedna z pověstí říká, že až pukne kamenná lavička kolem stromu, bude to znamenat konec Písku. Některé jazyky tvrdí, že lavička už pukla a že je vyspravovaná. Snad ji prý někdo opravil za tmy, aby nebyl vidět a aby puklý kámen nevyděsil Písečáky. Možná, že to tak bylo, možná ne. V každém případě Písek stojí, rozvíjí se a věřme, že tomu tak bude i do budoucna bez ohledu na osud kamenné lavičky i stromu, který obklopuje." (http://pisecky.denik.cz)

Už když jsem v Písku „študýroval", znal jsem příběh té definitivní předpovědi o zkáze města a lavičce z jednoho kusu kamene. Zkoušel jsem si představit toho, kdo ji vytesal nebo nechal vytesat a zaklel. Asi se můžeme shodnout, že svým způsobem to prokletí je. Ta určující definitiva mne stále dráždila a proto jsem se k té lavičce v určitých časových kruzích vracel a hladil ten kámen, jako slepec zjišťoval prsty spáry, vrypy a případné praskliny.

Kdo asi byl tím píseckým Fantomem? Byl to snad někdo, koho v roce 1820 kdosi urazil, ublížil či tak uskřinul na duši, že rafinovaně ponechal vzkaz v podobě tohoto dokonalého kusu kamene, a tím určil dobu, kdy krásné jihočeské maloměsto skončí v pekle? Načasoval to do neurčita nebo věděl, co taková žula dovede ve spojení s kmenem stromu? Ale já vím, kdy ten kus ohlazeného a opracovaného kamene prasknul. Znám to datum!

Můžeme dohledat různé příběhy, které se váží k vytesanému letopočtu 1820.

Možná to zavinil František Simoni, který od roku 1818 měl právo držeti poštu v Písku a jako první opatření v provozu úřadu zavedl používání razítka na orážení zásilek listovní pošty. Ten měl poštu v domě „U Růže" až do roku 1835 a je možné, že dotyčnému kameníkovi nedoručil životně důležitou zásilku? Nebo mu ji doručil pozdě? Byla to snad rozhodující odpověď od ženy jeho života, která svolila ke sňatku a když dotyčný Fantom nemohl odpověděť díky Simonimu včas, dala přednost důstojníkovi z místního pluku s krásným knírem a čistou uniformou?

Nebo to mohl být „transksteuerkontrolor" Heinrich Albrecht, kterému magistrát města nechal za jeho nepřítomnosti prohlédnout přidělený služební byt v čísle popisném 74, který by chtěl magistrát pronajmout novému kontrolorovi Bretchneiderovi (sic !). Albrecht dotčen sepsal stížnost a magistrát přiznal obratem ve své odpovědi, že: *„se tak stalo se šetrností patřičnou, bez úhony choti stěžovatelovy, a to pro ten případ, že by Albrecht povýšil a z Písku odešel."*

A proto si Albrecht jako písecký Fantom sjednal kameníka a nechal vyrobit lavičku? Nebo si ji vydobyl z kamene sám, aby předpověď naplnila určité esoterické směrnice, pevně dané po staletí? Je to možné, někteří z nás své lidské i nelidské msty vysílají až za hranice svých životů.

14. září 1820 připomenul městu krajský úřad dopisem, že již před čtyřmi lety, tedy v roce 1816, měla se prolomit městská hradba proti nynější poště a získat tak nový vchod z města a přeložit městská jatka z míst, kde nyní je městský park, tedy Palackého sady.

Až v roce 1821 byla prolomena hradba v č. 66 a zřízena prostá brána, které se říkalo Táborská, protože z ní měla vycházet nová cesta k Táboru, která tehdy vedla Lázeňskou ulicí.

A vedle takového velkého urbanistického zásahu do městských hradeb se najednou objeví naše známá kamenná lavička... Jako kamenný David vedle kamenného Goliáše.

Ale co když to nebyly osobní pohnutky, které vedly našeho neznámého k tomuto - svým způsobem geniálnímu - konceptálnímu uměleckému aktu - vytesat z jednoho kusu kamene lavičku,vsadit do ní strom a zanechat kromě hmotného mementa také věštbu a rozšířit ji tak, aby se dochovala do dnešních časů...

Je možné, že tím chtěl zanechat vzkaz budoucím, vztyčený varovný prst, který se dotýká reality našeho města. Těch chvil v životě města, kdy lavička mohla prasknout, bylo jistě v historii mnoho. Ale praskla v tomto desetiletí... Co když je to znamení kamene a tajemný přenos? Stejná materie, mnoho odkazů na shodný původ kamene najde po celém městě pozorný chodec na dlažbě píseckých chodníků. A možná jsme u toho ohlášeného konce...

Masivní vyzvedávání a odvoz ploten kamenné dlažby z píseckých chodníků, tak určující tváře našeho města a jejich nahrazování ubohou a uniformní zámkovou dlažbou je obraz konce, předpovězeného konce města, který ve stejné době ohlásila hluboká prasklina v kamenné lavičce pod jasanem. Nepředstavujte si, že se naše město promění v hromadu ruin. Konce mohou být nenápadné a přicházet potichu. Exodus kamenných ploten chodníků z našich ulic periferních i ze středu města je tragédií. Noblesa a charakter ulic, pestrost a tisíciletí zobrazená v kameni skončila. A v lavičce zeje prasklina, která se zvětšuje...

Co s tím uděláme? Nebudeme o tom mluvit, nebudeme se snažit kámen udobřit a vrátit na svá místa chodníky, které nepatří tomu, kdo nařídil či naprojektoval ty „zámkové" úpravy. Ty chodníky patří minulosti, současnosti i budoucnosti města nad Otavou!

JAN V. VLTAVSKÝ

Koupí tohoto kalendáře můžete podpořit píseckou Charitu– viz protější strana.

Pomáháte s námi, pomáháte účinně:
Nepotřebky podpořily mnoho dětí

Krásný a štastný nový rok vám přejeme z Nepotřebek. Ráda bych se s vámi podělila o naše společné úspěchy. Ano, jsou to společné úspěchy, protože Nepotřebky fungují díky vaší přízni. Každý den vidíme váš zájem. Nosíte věci, nakupujete, posíláte k nám své známé, prostě nás doporučujete. Takže co všechno přinesl rok 2016 Nepotřebkám?

Čtrnáct zdravotně postižených dětí od nás získalo finanční podporu. Peníze putovaly v podobě příspěvků na úhradu tří lázeňských pobytů dětí, jedné speciální léčby nehrazené pojištovnou, dvou počítačů, speciálně upraveného kola, dvou zdravotních matrací, opravy speciálního výtahu, rehabilitačního přístroje Motomed, příspěvku na automobil, autosedačky pro zdravotně postižené dítě, příspěvku na denní stacionář, speciální výživy pro nedonošené miminko a na invalidní vozík.

Některé příběhy dětí jsem již v průběhu roku zmiňovala, takže zbývají uvést děti, pro které jsme příspěvky vyplatili v druhé polovině roku:

Adélka Kalkušová – příspěvek na lázně v celkové částce 60 000,-
Daník Volf – 20 900,- nákup rehabilitačního přístroje
Patrik Kocián – 60 000,-
Jana Labajová – 15 000,- počítač
Katarina M. Bílá – 5900,- výživa pro miminko.

Poprvé jsme se také zúčastnili projektu **DARUJ HRAČKU.** Jedná se o projekt, který realizuje skupina zdravotně postižených lidí (pod názvem Tango). Na stránkách Daruj hračku je možné vybrat z databáze dětí z dětských domovů, stacionářů a speciálních domovů pro tělesně a zdravotně postižené vánoční dárek pro dané dítě a tento zakoupit. My jsme koupili dárky v celkové ceně 26 711 korun. A co si naši obdarovaní přáli? Tzv. kavitační přístroj – masážní stroj, který jednomu chlapci na vozíčku pomůže procvičovat svaly, další si přál hodinky s GPS (kvůli zaměření polohy chlapce v případě zdravotního kolapsu), třetím dárkem byl mobil – odolný proti nárazu, s možností zaměření polohy a hlavně s SOS tlačítkem a ještě jednou masážní přístroj.

Pro projekt **SKUTEČNÝ DÁREK** (Člověk v tísni) jsme letos zakoupili tyto dary: kráva (7900,-), oslík s povozem (7900,-) a třikrát zdravotní ošetření (3x350,-). Tyto „dárky" jsou zakoupeny pro potřebné v Africe. S projektem SKUTEČNÝ DÁREK spolupracujeme již rok a pravidelně na něj přispíváme 400 korun měsíčně.

Zaslali jsme také finanční příspěvek ve výši 64 000,- neziskové organizaci BAZALKA z Českých Budějovic. Částka bude rozdělena mezi několik jejich projektů – podpoří rehabilitační programy pro klienty stacionáře Bazalka, největší část daru půjde na nákup speciální autosedačky Patron (40 000,-) a 10 000 korun přispěje na nákup invalidního vozíku pro Kubíka Širokého, který je taktéž klientem Bazalky. Nadále spolupracujeme se sociálním odborem města Písku, s Oblastní charitou Písek, organizací Fokus Písek, Charitou Broumov.

Jak vidíte z výčtu, vaše přízeň nese své ovoce a díky tomu jsme mohli v roce 2016 rozdat tak štědré příspěvky. A ještě třešnička na závěr. V říjnovém čísle Píseckého světa vyšel krásný článek od pravidelného přispěvatele, pana Rosti Homoly. Popisoval v něm svoji první návštěvu u nás v obchůdku. Koupil si zde oblek, byl velmi spokojen, a jak sám psal, bonusem byla i stokoruna nalezená v kapse saka. Nutno říci, že jednoho krásného odpoledne se do obchůdku vrátil a podává mi stokorunu se slovy, že ji vrací tam, kam patří.

Přejeme vám všem úspěšný rok a vše dobré.

Za celý tým RADKA NÁDENÍČKOVÁ

Kontakty: www.nepotrebky.cz, facebook Nepotřebné věci Písek. Otevřeno: od úterka do pátku 8:30 – 16:30, v sobotu 8:30 – 11:30 hodin.

Neobyčejný kalendář:
Krása vrásek, jiskra v oku

PODPOŘTE NAŠE SLUŽBY ZAKOUPENÍM CHARITATIVNÍHO KALENDÁŘE, KTERÝ JE VÝRAZEM ÚCTY KE STÁŘÍ.

Je tomu více než rok, kdy jsem při odchodu od jedné z našich klientek přemýšlela nad tím, proč si většina starých lidí připadá ošklivá a nepotřebná. Vždyť se mohou ohlédnout za svým dosavadním životem a být pyšní na to, co dokázali. V každé vrásce se může skrývat bezesná noc strávená u svých nemocných dětí, a to přeci stálo za to. Samozřejmě – už nezvládnou to, co dřív, ale ještě zbývá spousta věcí, která jim může udělat radost a naplnit jim volný čas. Možná vás napadne – té se to říká, určitě je mladá. Možná ale jednou budu babička, která bude vděčná za to, že mi při nostalgickém vzpomínání nad fotkami z mládí někdo řekne: „Ale jdi, prosím tě. Podívej se, jak si stále krásná, máš jiskru v oku a spoustu jsi toho dokázala." A to jsem chtěla vzkázat nejen lidem, kteří jsou v našem kalendáři.

Od začátku tohoto roku probíhalo fotografování v domácnostech našich klientů pečovatelské a ošetřovatelské služby. V každém z domovů jsme s paní fotografkou Zdeňkou Machovou se zájmem poslouchaly životní příběhy seniorů a s dojetím jsme si prohlížely jejich staré černobílé fotografie. „Tohle jsem já, když mi bylo 20. No nebyla jsem já štramanda?" vzpomínala paní Maruška u jedné ze svých fotografií. A měla pravdu. Na některých fotografiích z mládí by naše seniorky mohly klidně konkurovat prvorepublikovým herečkám.

Musím přiznat, že ze začátku byl trochu oříšek přesvědčit naše klienty, aby se nechali vyfotit. Běžné byly názory typu: „Jsme staří. Kdo by se na nás chtěl dívat?" My jsme ale chtěly ukázat lidem, že být senior neznamená být ošklivý, nepotřebný a na okraji společnosti. Věříme, že na věku opravdu nezáleží – právě naopak – životní moudrost většiny seniorů by měla být inspirací pro všechny, protože právě oni představují návrat k tradičním hodnotám, od kterých dnešní společnost upouští. Kdy se vám například stane, že vás jeden ze seniorů nenechá odejít, aniž by vám s úctou věnoval květiny z vlastní zahrádky?

V našem kalendáři naleznete fotografie a životní motta dvanácti seniorů, výjimečných lidí, jejichž krása ještě stále neodkvetla a kteří mají světu rozhodně co říct. Třeba si vzpomenete na své rodiče nebo nějakého seniora ve svém okolí, kterému byste chtěli říci, že vám i ve svém věku připadá krásný a že ho máte rádi. Podpořte nás koupí našeho kalendáře a věnujte ho třeba někomu takovému.

Kalendář je v prodeji v píseckém infocentru a v sídle naší organizace v ulici Bakaláře 43/6, Písek. Možné je i zaslání poštou po domluvě na tel. 382 210 364.

LUCIE BASTLOVÁ
sociální pracovnice Oblastní charity Písek.

TŘETÍ SLOKA: folkrockoví romantici

Skupina Třetí sloka vznikla 21. dubna 2010 v koncertním sále Základní umělecké školy v Písku. U zrodu kapely byli Pepa Novák, Petra Nováková, Anie Cibulková, Markéta Melounová a Kuba Maroušek. Původní představa o čistě vokální skupině se brzy proměnila. Všichni zúčastnění totiž hráli na nějaký hudební nástroj (flétny, klavír, housle) a tak se rozhodli je zužitkovat.

Zleva Pepa Novák (zpěv, kytara, klávesy), Anie Cibulková (zpěv, housle), Petra Nováková (zpěv, příčná flétna) a Vojta Kopáček (kytara). Na snímku chybí Kuba Maroušek (zpěv).

Týden po založení měli mladí muzikanti hned první koncert na soutěži Píseckej skřivan v Pí local clubu. Pepa už měl zkušenosti s kapelou Inspiro a Anie s Píseckým komorním orchestrem. Na koncertu se pak seznámili s Pavlem Buchtelem, který sestavu doplnil o basovou kytaru. Po čase se přidal také Kuba Kovářík nejprve na cajon, aby jej později vyměnil za bicí. *„Bohužel v roce 2012 kvůli studiu odešel, a od té doby hledáme bubeníka,“* říká zpěvačka a houslistka Anie Cibulková. Jako poslední se ke kapele přidal kytarista Vojta Kopáček. Celkem skupinou prošlo doposud osm lidí. Ze začátku Třetí sloka zkoušela v bytě a pak domě houslistky Anie. Později se naskytla příležitost zkušebny v Domě dětí a mládeže, na jejímž vybudování se muzikanti ze Sloky podíleli.

Skupina se začínala sehrávat u převzatých písní od skupin Asonance, Traband či Čechomor, ale hned v počátcích skládali její členové – hlavně Pepa a Anie vlastní texty i hudbu. *„Do té doby jsem si myslel, že nedokážu vyprodukovat autorský text, protože jsem předtím dlouho něco zkoušel a vždycky to nedopadlo,“* vzpomíná Pepa Novák. *„V současné době máme autorských písní už 14 a spoustu věcí připravených, jen se nyní hůře scházíme. Zjistili jsme, že abychom udrželi to, co máme, tak není třeba nic moc zkoušet. Když měsíc není koncert, tak není ani zkouška. Pak se sejdeme, abychom si to oživili, a ten výsledek není perfektní, ale je dobrý. To je ale průšvih pro nás, protože nemáme čas tvořit nové písničky,“* říká Pepa.

Inspiraci pro texty nachází Pepa i Anie v každodenním životě. *„Pepa jde a napadne ho celý refrén, za chvíli má další. U mě to je naopak, mě napadne myšlenka, kterou se pak teprve snažím převést do textu písně,“* říká Anie. *„Teď jsem hodně ovlivněný tím, co dělám, tedy living history – živou historií. Texty jsou pak třeba o hrdinech a rytířích, i když nepředpokládám, že by tomu všichni posluchači rozuměli,“* dodává Pepa. Tak vznikly písně Pohádka, Do zbraně! nebo Křížová. Anie pak Pepova středověká témata prokládá spíše pocitovými písněmi Albatros nebo Za zvuků písní.

Třetí sloce později velmi pomohla spolupráce s fotografem Vladimírem Homolou a volným sdružením píseckých fotografů Specta, na jejichž vernisážích ve Sladovně a dalších místech Písecka se mladá skupina mohla prezentovat. Celkem se jednalo asi o 15 koncertů. *„Na základě toho nám Vláďa pomohl i s vydáním našeho CD Jako dort,“* dodává Anie. Nahrávalo se u bratří Škochových ze skupiny Chinaski. Peníze na nahrávání jsme měli také pak z Music cluster, založeném na dárcovství fanoušků, kteří za určitý obnos dostali zajímavé odměny. Díky Music clusteru byl natočen i videoklip k písni Sen.

Když muzikanti právě nezkoušejí a nehrají, tak se rozhodně nenudí. Vedle hudby se Pepa zajímá o historický šerm a výrobu historických předmětů z kůže, pracuje také v neziskovce věnující se pomoci národnostním menšinám a azylantům, mimo to hraje v kapelách Inspiro a Dreaming Fairy. Anie navíc hraje s Píseckým komorním orchestrem na housle a v divadle Dva na třetí, které je zaměřeno na řešení problémů vlastních i jiných lidí. Petra Nováková se naplno věnuje studiu medicíny. Vojta Kopáček vyučuje na ZUŠ v Horažďovicích a k tomu hraje v mnoha kapelách.

ZBYNĚK KONVIČKA

Autor je publicista

Začínali s převzatými skladbami. Nyní je těžištěm jejich repertoáru vlastní tvorba. Foto archiv Třetí sloky

O HRDINSTVÍ

Bez jména chtěli snít, jít svojí cestou dál,
však místo pro ně nemají.
Draku hlavu tít, když pověřil je král,
a důvod stejně neznají.
Že pravdu měli mít, kdo jim to nakukal?
Pak se pousmál.

Odměnu chtěl dát, já se tomu musel smát,
jako každé ráno říkal: „To se stává.“
Do oběda spát u kamen se v teple hřát,
hrdina se nevzdává.

Pole, louky, lán a drak otevřel chřtán,
jednou tít, to někdy nestačí.
Jen hrdostí svou hnán a v básně pokládá,
tak proč ne? Bestie se nasvačí.
Občas padne i ten král a lid ho oplaká,
k boji povolán.

Pak došli až v ten kraj, kde hledaný byl ráj,
jídla dost a víno v potocích.
Tak hudbo k tomu hraj, my stvořili jsme báj,
hrdinství a šrámy na bocích.
Byl to onen čas, kdy na každého z nás,
čeká převozník.

Tak jen rukou mách, taky sníval o hvězdách,
jako každé ráno, říkal: „To se stává.“
Loďka zastaví, jenom tiše zaváhá,
jejich vlajka vzduchem mává.

RIVAL je šermu a divadlu věrný už čtyřicet let

Šermířská a divadelní společnost Rival z Písku, která stála mimo jiné u zrodu Divadla Pod čarou (v roce 2000) i obnovených městských slavností Dotkni se Písku (v roce 1993), oslavila v listopadu tohoto roku své 40. narozeniny. V Divadle pod čarou se na oslavu tohoto výročí sešlo téměř 200 hostů, mezi nimiž byli zástupci všech tří rivalských generací. Se zakladatelem skupiny Romanem Čadou (I. generace), Miroslavem Pokorným (II. generace) a nynějším vedoucím souboru Richardem Pokorným (III. generace) jsme zavzpomínali na uplynulé čtyři dekády.

Rivalové si na podzim tohoto roku připomínali 40 let od svého vzniku. Jak jste tehdy začínali, v jakých podmínkách? A jak jste se k tomuto koníčku vlastně dostali?

Roman Čada: Můžu za to já a Roman „Dědek“ Císařovský – to je přezdívka, kterou dostal už ve svých třiceti letech. Oba jsme dělali sportovní šerm a jako spoustu kluků nás začal zajímat trochu jiný šerm – historický. Ale měli jsme naštěstí rozum. Měli jsme před vojnou, a tak jsme náš nápad nechali uzrát. A když jsme se z vojny vrátili, zjistili jsme, že v Týně nad Vltavou je šermířská parta, která si říká Kavalíři. Tak jsme se za nimi vypravili, že bychom se k nim dali. Oni ale nechtěli. Tím dali vlastně popud k tomu, že jsme začali sami. V první naší partě bylo sedm lidí – Láďa Šindelář, Pepa Beneš, Petr Převrátil, Jiří Procházka, Václav Leskovec a já s Romanem Císařovským. Začali jsme něco tvořit a Dědek i vyrábět zbraně. Po roce se natáčel nějaký amatérský film na kestřanských tvrzích a potřebovali tam jezdce na koních a šerm. Pozvali nás z Písku a Kavalíry z Týna. Když nás ti Kavalíři viděli, jak jezdíme na koních a šermujeme, tak za námi přišel jejich vedoucí a najednou nás přetahoval k nim, že potřebuje mladou krev. My na to odvětili, že nás nejdřív nechtěli a jednak, že už máme svou vlastní skupinu Ďáblíci – tak jsme se ze začátku jmenovali. Nevěděli jsme ovšem pořád, jaký název si zvolit. Pod tímto názvem jsme možná vystoupili dvakrát třikrát. Na název Rival přišel pak Pepa Plechatý. Kavalíři po několika letech přestali fungovat. Také u nás došlo ke změnám. Někteří odešli, jiní přišli.

V začátcích jste se věnovali jaké historické době?

Roman Čada: My jsme začínali jako většina šermířů lehkými zbraněmi, tedy kordy. Klišé té doby byla třicetiletá válka, baroko a také se dělala gotika. Zkoušeli jsme jednoruční i dvojručné meče, sekery a štíty, zkrátka gotiku ve 14. a 15. století, pak jsme se věnovali baroku a z baroka jsme díky Láďovi Šindelářovi přešli do období rudolfínské Prahy. Bavila nás na této době pestrost kostýmů, různost zbraní a technika šermu. A právě renesance nás, dá se říct, proslavila. A to už byl jen krok k lancknechtům. Ty když jsme poprvé předvedli, tak nám šermíři jiných skupin říkali, že si mysleli, že to nelze udělat. My jsme byli ovšem první, ale do pěti let to začala zkoušet řada skupin.

Vraťme se k druhé etapě či generaci Rivalů...

Miroslav Pokorný: Já přišel k Rivalům v roce 1988, kdy docházelo ke generační výměně a odešlo přede mnou dost lidí. Nastupoval jsem do party, kdy jsem téměř všechny kluky znal a pak na dlouhou dobu 90. let to bylo asi nejkonstantnější uskupení. Byl jsem hozen rovnou do vody, a docela ostře se začal tvořit projekt Dělníci války, k němuž byl přizván Petr Koza jako přední odborník u nás na šerm. Ten nám napsal scénář a celou hru režíroval. Už v této hře byl velký posun do divadelního ztvárnění i záměr odlišit se od jiných souborů, kterých vznikalo spoustu a z vystoupení dělali pouťové atrakce. Pak jsme se přejmenovali: z původního názvu Skupina historického šermu Rival na Šermířská a divadelní společnost Rival. V roce 1989 jsme ještě museli udělat profesionální přehrávky, abychom mohli vystupovat a jít na volnou nohu. Ty jsme dělali pro Cirkusy a varieté Praha a zdárně jsme je zvládli. Průkazku z té doby mám stále schovanou. Říkali jsme si, že bychom se chtěli zprofesionalizovat. Někteří odešli, protože se nechtěli vzdát své práce. Na volnou nohu jsme nakonec odešli Roman Čada, Petr Nůsek, Martin Kunt, Jirka Kroutil a já. Samozřejmě, že to k uživení vůbec nebylo a museli jsme hledat různé alternativy, hlavně v zimě. Chodili jsme třeba pracovat do JZD, s Petrem Nůskem jsme jezdili traktory a Roman Čada nám ty, co jsme rozbili, pak v dílně opravoval… Ale jinak to byla zajímavá etapa užívat si relativní svobodu ještě za bolševika. Kluci, co odešli, třeba Zbyšek Sup nebo Pavel Ježek, pak založili vlastní skupinu SOK. Několik projektů jsme pak ovšem dělali i společně.

Pokračování na str. 28

Na oslavě v Divadle Pod čarou se sešly všechny tři rivalské generace. Společně připravily pro hosty vtipnou scénku o „lazarech“ z druhé a třetí generace, kterou dávají dohromady současní šermíři. Zleva stojí Richard Pokorný, Milan Malík, Josef Průcha, Jindřich Hospaska, Markéta Bromová a Jan Pokorný. Dole v roli „lazarů“ jsou zleva Bohouš Uher, Martin Kunt, Roman Císařovský, Roman Čada, Jirka Kroutil, Petr Štastný a Miroslav Pokorný. Foto archiv ŠDS Rival.

RIVAL je šermu a divadlu věrný už čtyřicet let

Dokončení ze str. 27

Současnou třetí generaci Rivalů tvoří zleva: stojící Josef Průcha, Markéta Bromová, vedoucí souboru Richard Pokorný a dole ležící Jindřich Hospaska a Milan Malík. Foto archiv ŠDS Rival.

Jaké byly vaše první hry?

Roman Čada: Při prvních hrách jsme spíše předváděli jednotlivé zbraně v soubojích. Jedna z prvních her pak byla Vaňkova hospoda z období gotiky. Pojednávala o Zdeňkovi Malovcovi z Chýnova, který přepadal kupce, a proti němu byla vyslána trestná výprava. Později vznikly hry Lancknechti aneb dělníci války, Za časů tří císařů, Obrázky z renesančního Písku, Dezertéři nebo Osamělý rváč.

Miroslav Pokorný: Pak jsem přišel s vlastní hrou Svatá Magdaléna. Potom jsme spolupracovali se Studiem dell arte na hře Návrat Golema. Já chci muže aneb duše a tělo pak bylo představení, které režíroval František Zborník.

Roman Čada: Připravovali jsme také historické příběhy podle Miloslava Švandrlíka, které otiskoval v tehdejším časopise Dikobraz.

Miroslav Pokorný: Jakousi z nouze ctností byl pořad Rivaloviny, který se stal nakonec nejúspěšnějším v našem repertoáru. Byla to němá groteska s opravdovou muzikou z třicátých let minulého století. Hráli jsme to asi pět let, protože to bylo velmi nenáročné na rekvizity.

Roman Čada: Jsou tam základy němé grotesky, byli tam blbí policajti, bohatí a chudí, podobně jako byl tulák Chaplin. Povídali jsme si mezi sebou píšťalkami a chápali to lidé i v Anglii, Švédsku a jinde.

Miroslav Pokorný: Zásadním projektem ale bylo Putování, které z nás udělalo obrovskou partu a dalo prakticky základ budoucímu Divadlu Pod čarou.

Roman Čada: Chodili jsme pěšky, na koních, za vozem od hradu ke hradu a někdy nás takhle šlo až šedesát lidí – šermíři, divadelníci a hudebníci.

Jak tehdejší šermířské putování vypadalo?

Miroslav Pokorný: Vůbec poprvé to tehdy vymyslel SSM – Socialistický svaz mládeže v roce 1989, ale v podstatě se na to pak vykašlali. My jsme si první trasu sami zprodukovali a vyplakátovali. Ta vedla z Písku přes Orlík, Zvíkov až do Strakonic. Hrozně nás to tehdy nadchlo. Pak jsme ještě jeli České Budějovice a Zlatou Korunu. Další rok jsme si vše organizovali sami a pak jsme se k putování vrátili v letech 1995 a 1996. Jeli jsme z Budějovic a Zlaté Koruny proti proudu Vltavy. Na putováních s námi jely i kapely Minnesengři nebo Žalman a spol. Nebylo to jednoduché sehnat vždy ustájení pro koně a ubytovat šedesát lidí. Dopředu jela jedna parta, která stavěla jeden vojenský stan pro kuchyni a druhý jako zázemí. Byla to pro nás v podstatě dovolená, ale hodně náročná. Vždy jsme hráli denně dvě představení. A program plný písniček, divadla a šermu trval téměř tři hodiny.

Roman Čada: Dokonce jsme muzikanty Žalmana a další donutili šermovat a oni nás zase zpívat. Do dneška na to všechno moc rádi vzpomínáme.

A dostáváme se k třetí rivalské generaci...

Richard Pokorný: K Rivalům jsem se dotal podobně jako Míra Pokorný taky v hospodě v roce 2004. Tenkrát jsem byl ale metalák a měl svou kapelu. Byl jsem osloven s tím, že jestli chci šermovat, tak ať přijdu, že „budeme chodit". To jsem netušil, že se opravdu budu učit správně chodit a k samotnému šermu se dostanu až mnohem později. A to jsem byl mezi všemi těmi nováčky o deset let starší. Vzal si nás pod křídla znovu Roman Čada. Dlouho jsme zkoušeli a nevystupovali. Zkoušeli jsme kroky a základy se zbraní. Trvalo nám čtyři roky, než jsme se dostali k prvnímu vystoupení v roce 2008 na Neckyádě na Otavě. Ze začátku bylo nových kluků asi šestnáct. Postupně ti, co nevydrželi jen chodit, odpadali. Zůstalo sedm kluků, kteří věřili tomu, že jim ti starší Rivalové zbraně jednou přeci jen půjčí. Mezi nimi byli Jindra Hospaska, který šermuje dodnes, Vašek Holý, bratři Jarda a Radek Čechovi, Jan Pokorný, Karel Bican a já. Krátce byl s námi i Jindra Havlátko.

Roman Čada: Tehdy jsem si ale zlomil nohu a chodil rok o berlích. A tak kluci oslovili Bohouše Uhra z druhé rivalské generace, jestli by je nevedl on.

Richard Pokorný: Bohouš nám říkal, že si budeme dávat zatím malé cíle. A tak jsme nacvičili Lancknechtskou průbu, čímž jsme navázali na program našich předchůdců. Nastupovali jsme i s prapory, přidávalo se postupně i divadlo a mluvená řeč. Pak přišel Roman s nápadem oprášit hru Dezertéři. Dva dezertéři prchali a skupina lancknechtů pod vedením jejich hejtmana je pronásledovala. Ti pak donutili dezertéry postavit se proti sobě na život a smrt. V roce 2009 se mladá generace zcela osamostatnila, založila občanské sdružení pod názvem Šermířská a divadelní společnost Rival. Naším nejúspěšnějším představením pak asi byla hra Císařovi chráněnci aneb komedie plná nápojů pod režijním vedením Stáni Kočvarové ze Studia dell arte. Dalšími našimi hrami bylo drama Útěk, pohádka Král je mrtev, ať žije král a poslední představení, které jsme nacvičili byla Lancknechtská průba aneb veselé příhody ze života lancknechtů.

Kde všude Rivalové vystupovali a vystupují?

Roman Čada: Mateřskou scénou byl pro nás vždycky hrad Zvíkov, ale vystupovali jsme všude možně – na dalších hradech a zámcích, městských slavnostech a třeba na dětských táborech. Věděli jsme, že jedno představení je lepší než pět tréninků. Tam, kam jsme jezdili my, tak tam se pak začali vracet znovu i kluci, které teď vede Ríša. Navíc jsme byli součástí Velké Moravy, což byli čtyři moravské šermířské skupiny, které si nikoho mezi sebe nepustily. My však měli to privilegium, že jsme byli jediná česká skupina, která vystupovala na jejich akcích. My je pak zvali zase na ty naše. Jezdili jsme ale jinak po celé Evropě.

Richard Pokorný: Teď jezdíme nejčastěji na hrady Zvíkov, Dívčí Kámen, slavnosti v Českém Krumlově, nebo i Landštejn, zámek Koloděje nad Lužnicí a vinobraní na Moravě. Je toho víc. Účinkujeme i v divadlech a kulturních domech. Jezdili jsme i 14 akcí ročně, teď máme kolem osmi víkendovek. Nabíráme ale novou krev...

Náš rozhovor se dále točil kolem účinkování Rivalů v historických filmech či pohádkách a také kolem jejich angažmá v píseckých městských slavnostech, u jejichž zrodu šermíři byli a znovu se k nim příští rok Miroslav Pokorný a Roman Čada vrací jako dramaturgové historické části. Kompletní rozhovor si budete moci přečíst na internetových stránkách Píseckého světa, kde nebude chybět bohatá fotogalerie a videozáznamy z rivalských představení.

ZBYNĚK KONVIČKA

JAN NOVOTNÝ: Nejen sochař

Pozornému čtenáři našich regionálních periodik ani bedlivému pozorovateli výtvarného života není třeba Jana Novotného, v rodném a domovském Písku známého zejména jako sochař, představovat. Postačila by krátká zmínka, že stále platí jeho již publikovaná životopisná data, že je stále tím klidným gentlemanem řezbářského umění a že se okruh jeho přátel a obdivovatelů – přesto, že ten chlap s kosou, kterého Cimrman před lety zdržel u Hlavsů, stále chodí po kraji a plní plán – spíše rozšiřuje, nežli by řídnul.

Do píseckého ateliéru Jana Novotného – má ještě druhý, na chatě v Medenici – jsme spolu s manželkou kráčeli stoupající a stmívající se Soukenickou ulicí, vlastně uličkou, které vévodí opravovaná sice, leč stále ještě ne do života města zapojená synagoga. Několik výloh v uličce reklamně i bezpečnostně svítí, ale to jediné živé a soukromé světlo vychází jen ze dvou oken nízkého, historického domku u levé zdi někdejší modlitebny. Krátké představení za dveřmi, oboustranné hledání v paměti, kde a kdy jsme se už v rámci píseckého dění potkali nebo potkat mohli, a hned jsme vybídnuti k prvnímu zážitku – vedoucí a přející učitel se nezapře – prohlédnout si ještě ve sporém prosincovém světle dvorek a hlavně užít si pohled na synagogu z úhlu ne zcela běžného.

Návštěvník nemusí znát hostitelův běh života, aby v klidném povídání rozpoznal technologický nádech jeho vzdělání či pedagogickou etapu jeho tvorby. Sám se vyrovnal s rekonstrukcí a restaurováním někdejší kovářské výhně a psího útulku, s proměnou nevelkého dvorku na prostor schopný přijmout hromadu přátel a návštěvníků. V přístavbě – to byste nečekali – je podlahové vytápění, takže modelka, sebesvlečenější, nemusí mít starost o své průdušky.

Vlastně až při návratu z dvorku do samotného „dvoupokojového" ateliéru si poprvé stihneme prohlédnout malou galerii Jana Novotného v někdejším průchodu. Malou rozměry prostoru i rozměry většiny vystavených děl. Rozšiřuje, prohlubuje se však hned, jakmile se pozorně zadíváte dovnitř toho kterého reliéfu – prostor se začne prohlubovat a rozestupovat... Pokud jsem naslouchal pozorně, je umělec ochoten propůjčit tento průchod i spřáteleným výtvarníkům.

Zkouším to s připravenými otázkami, postupně si však uvědomuji, že nepůjde o „standardní" rozhovor. Pan Novotný sice odpovídá, ale stále silněji si uvědomuji, že vlastně neodpovídá na moje otázky. Postupně je zřejmé, že jeho odpovědi se sice orientují podle toho, na co se ptám, on však v konečném důsledku odpovídá na otázky, které si během svého tvůrčího života kladl sám – a na které sám musel hledat odpovědi. Já mám pouze to štěstí, že mohu naslouchat a čerpat alespoň v té míře, které jsem schopen. A těch otázek si už od mládí kladl určitě hodně, a ne všechny měly přívětivá řešení. Když se v tomto městě stříbrného – tehdy spíše zdánlivě rudého – větru rozhodoval o studiu, zjistil, že tatínek-živnostník není to, co doba žádá, a tak mu zbyla cesta průmyslovky, vyučení a řemesla. V těchto místech medailonků o zdejších umělcích mne neodbytně přepadá myšlenka „v kterých urnách a pod kterými rodinnými křížky se asi obracejí tehdejší kádrováci?"

Zda je systematičnost v práci Jana Novotného důsledkem původního technologického vzdělání a „civilního" povolání, nebo genetickým postižením po otci a dědovi, kteří si jako písmomalíři rozevlátost dovolit nemohli, se dnes můžeme už jen dohadovat. Nechtěně sám tuto svoji vlastnost dokládá, když v hovoru z různých šuplíků a koutů vynáší složky, v nichž už leta letoucí soustřeďuje výstřižky a výpisky k různým aspektům výtvarného umění. Kromě archivních výstřižků z tisku (vlastní výstavy, diskuse o umění) složky obsahují rukopisné poznámky, ale třeba i seznamy umělců, kterým se on sám obdivuje. A zase „utříděné" podle malířů, sochařů a doplněné vypsanými citáty. Složky, které by jednou měly skončit ve sbírkách Prácheňského muzea, aby badatelé, kladoucí si otázky o kulturnosti tohoto města, mohli nahlédnout přímo do jedné z duší a myslí, díky kterým se o zdejší kulturnosti může mluvit i na sklonku dvacátého a začátku jednadvacátého století.

„Vyrůstal jsem v domě na Drlíčově, hned proti děkanskému kostelu. Vídal jsem svatebčany i pozůstalé na pohřbech – lidi z mého města. Právě Bakaláře, Drlíčov a staré město byly mým světem, který jsem znal a kreslil třeba i popaměti," zapisuji si vyznání, které Jana Novotného zasazuje do novodobé historie Písku. Vzpomíná mnoha rodáků, proslavených skutečně, nebo slavných jen na březích Otavy.

Tři kamarádi z města P je vlastně knižní ilustrace přátelství kluků, kteří pamatují starou Portyč i proměny města a lidí v něm. Nejsou to však jen umělci, kteří se zde narodili a proslavili Písek daleko od Drlíčova, nebo kteří do domku v Soukenické jezdí z Prahy i vzdálenějšího světa (i na ty má vlastní, opoznámkované složky). Ne zbytečně špičku věšáku na kabáty návštěv zdobí boxerská rukavice a hned vedle pohovky, kde sedají modelky, a naproti otevřenému laptopu se ve stojanu

JAN NOVOTNÝ: Nejen sochař

skví napucované kolo… *„jenže už tři roky jsem na něm nikde nebyl,“* želí někdejší vášnivý cyklista.

Výtvarné začátky, jak jinak v Písku té doby, se odehrávaly pod taktovkou profesora Velímského a akad. mal. Janovského, kteří „podchytili“ třináctiletého Honzu troufajícího si na portrét Smetany. Logicky následovala léta figurálních studií u F. R. Dragouna, k němuž nadaný Novotný docházel v době, kdy u něj mohl potkávat také příští mistry Kubičku a Říhánka. Kromě figur na papíře a plátně jej však zajímal také třetí rozměr, hmota. *„Byla to známka Belgického Konga, podle které jsem nožem vyřezal klečící postavu, jež uchovávám dodnes,“* vzpomíná Jan Novotný a z jednoho ze šuplíků vynáší černě zbarvenou plastiku... A hned po ní další, která vznikla rovněž podle dvourozměrné předlohy. *„Moc jsem se tehdy zajímal o africké umění,“* dodává, čímž se vědomě či nevědomě zařazuje do generace, která nejen české umění posunula o pořádný kus dále.

Postupně, „při zaměstnání“ Jan Novotný dotvářel svůj sen o tvorbě, aby si jej – ve věku, kdy jiní už přemýšlejí o tom, jak budou zaslouženě odpočívat – splnil. Na začátku 90. let opustil místo „malého vedoucího“ v Elektropřístroji, aby odešel na volnou nohu a splnil si chlapecký sen. Možná se řídil jedním z citátů, jehož hlavní myšlenka se stále vrací v jeho vyprávění během naší návštěvy a který, později, nacházím i v jedné z jeho složek: *„Umění by mělo pomáhat naplňovat život a ne jej komplikovat. Život je ostatně plný paradoxů a lidské komedie. Umělec se snaží poznávat svět a porozumět mu, což však jde jenom do určité míry. Historie nás přesvědčuje, že umění ve většině případů odráželo tuto klikatou cestu lidského bytí.“*

Dřevo. Ovocné nebo dub. Vyvolává pocit tepla, správně opracované vrací pohlazení. Jan Novotný si s ním očividně rozumí, nemohu se však ubránit dojmu, že v jeho přístupu k této přírodnině je více než jen estetický a technologický pohled. Když hladí hrany velkého torza v galerii i když bere do rukou dubovou tabulku, upozorňuje i na geometrickou dimenzi své práce, na poměry mezi prvky a na jejich střídání a opakování. Možná právě proto mu zpod rukou vycházejí andělé měnící se v ženu (stačí sejmout perutě) i zdánlivě prostě ornamentální rám.

Jan Novotný je sdílný svým dílem, ale nešetřil informací, již považoval za důležitou pro své žáky na škole ve Volyni nebo v písecké waldofské škole: pokud zjistil, že chybí skripta, tak je vytvořil, chtěl-li přiblížit kánon mužské a ženské postavy tak je, aniž by šetřil vzácný čas, vyřezal. Vlastně logicky se pak nabídla i spolupráce s píseckou filmovkou.

Díla mnohokrát vystavoval, necítí však potřebu tím seznamem zdržovat. To raději ozřejmuje svůj postoj ke způsobu, jak se na vystavené dílo dívat: „Je dobré navštívit výstavu třeba i vícekrát, a tím si vytvořit časový odstup od díla. Umožňuje to kriticky soudit úroveň a hodnoty díla i výstavy. Divák si tak dotváří svůj řebříček hodnot.“

V ateliéru Jan Novotného lze strávit opravdu hodně času. Jeho majitel klade důraz nejen na samotné dělání, nýbrž i na rozmlouvání o tom, proč

a jak na to. Hledá v něm kromě jiného nová potvrzení svého kréda, které nechává vyjádřit ústy Giorgia Morandiho: *„Na světě není nic nového, důležitá je pouze nová pozice, z které umělec vidí a chápe věci takzvané přírody i díla, která jej zajímají a která předcházela jeho dílu vlastnímu.“*

Loučíme se s tím, že si domlouváme další setkání. Společně strávený čas hřeje u srdce stejně jako reliéfy a plastiky, které jsme měli možnost vidět. Možná to teplo v duši činí i ze ztemnělé Soukenické ulice tak trochu schikanederovský motiv.

ANDREJ RÁDY
Autor je výtvarník a překladatel.

SUDOKU: Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku o zbývající číslice 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	1			3	8			5
9						6	3	
	8	5	9		2			
	3		2				7	4
7			8				2	
2		4	5					
	7							2
		6		5		4		
1				2	4	3		

	8				7			9
			2				3	4
5					1			
8			4					
		3				4		7
1				2			8	
		8			4	2		
	1					7	4	
		2	3	6		5	1	

Prácheňské muzeum: Uplynulý rok v číslech

Z kalendáře roku 2016 jsme ještě neodtrhli poslední listy, ale už nyní víme, že tento rok byl pro Prácheňské muzeum velmi úspěšný. Směle útočíme na hranici 40 tisíc návštěvníků, přičemž v letech minulých jsme oscilovali těsně pod třiceti tisíci. Je to nepochybně dramaturgií výstav, zajímavými přednáškami, pedagogickými programy, marketingem, titěrnou každodenní prací jednotlivých odborných pracovníků i zaměstnanců provozu.

Pro návštěvníky jsme připravili **23 výstav, 2 výstavy jednoho dne, tři mimořádné krátkodobé výstavy** (Nobelova medaile Jaroslava Heyrovského, Oscar režiséra Jiřího Menzela a Hradiště u Písku 1858) a **dvě výstavy v naší pobočce v Protivíně.** Dále **27 přednášek a šest literárních odpolední u Heyduků.** Ve stovkách počítáme návštěvníky na **Muzejní noci s Karlem IV., Předvánoční burze minerálů či Festivalu ptactva.** Mnoho zájemců přitáhly květnové Vítání ptačího zpěvu, či již 40. ročník prázdninového odchytu a sčítání ptáků v Národní přírodní rezervaci Řežabinec.

V přednáškovém sále zaujala představení nových regionálních knih: Paměti mlynáře, Zámečky a tvrze jižních Čech i Příběhy starých píseckých domů, stejně tak Adventní nocturno. V tomto prostoru navštívily stovky zájemců mimořádnou **interaktivní výstavu Fyzika hrou**. Někoho zase zaujalo setkání u nového orchestrionu nebo večerní komentovaná prohlídka v Památníku Adolfa Heyduka či **večer k poctě Františka Romana Dragouna**, případně setkání s kronikáři okresu. A Vánoce nemohou být bez vystavených betlémů – letos těch, který vyřezal zdejší betlémář Vladimír Müller *(více na str. 32)*.

Několik tisíc posluchačů se zúčastnilo přednášek odborných pracovníků muzea v různých organizacích v Písku, píseckém okrese i mimo něj a dokonce i v zahraničí. Velmi slibně se již několik roků rozvíjí **muzejní pedagogika**, a tak naše pedagožky realizovaly řadu programů jak z klasické nabídky (nejoblíbenější je Cesta do pravěku), tak připravených k vybraným výstavám (zejména Co lítá po Písku a Šťastné a veselé). Za celý rok proběhlo přibližně 270 edukačních programů, které navštívilo přes pět tisíc dětí od mateřských škol po středoškoláky.

V průběhu roku připravilo muzeum **několik publikací.** Především to byla tradiční ročenka spojená se sborníkem s řadou zajímavých studií, dále knížečka pro ornitologickou procházku Pískem. K významnému letošnímu výročí jsme vydali drobný tisk o Karlu IV. v Písku. A pak katalogy k výstavám F. R. Dragouna, J.Prachaře a J. Řeřichy, J. Hladkého a konečně Collectio Lupulana.

Z odborných činností uveďme zejména **práci archeologů**: především mnohaměsíční plošný výzkum v Boudách, kde objevili sídliště staré více než dva tisíce let. Dále výzkum hradiště v Milenovicích, které lidé obývali před více než třemi tisíci roky. Archeologové se ovšem věnovali i problematice výrazně „mladší“, a to v souvislosti s další etapou prací na Bakalářích, v okolí bývalé Budějovické brány. **Historik středověku** zase předal do sazby řadu let připravovanou edici Akta korektorů z let 1407 – 10, která by v příštím roce mohla vyjít v prestižní ediční řadě Archiv český. Jedná se o práci, jejíž dosah je vskutku evropský. Geolog muzea se dlouhodobě zabývá výzkumem místního fenoménu, zcela ojedinělého v rámci celé republiky – píseckými pegmatity, což jsou hrubozrnné magmatické horniny. I ostatní muzejníci dlouhodobě řeší speciální úkoly. Všichni pak pečují o rozsáhlý sbírkový fond muzea, který čítá na 170 tisíc předmětů. Jako každý rok i letos některé vzácné exempláře prošly náročnými restaurátorskými pracemi v ateliérech odborníků. Byly to především obrazy, textil a staré tisky. Velmi náročný je přechod na nový program zpracovávání evidence, který pro nás zakoupil zřizovatel.

Pořídili jsme další speciální bezpečnostní vitrínu, v níž můžeme bez obav vystavovat vzácné předměty a inspekční pokoj vybavili nábytkem hodným muzea. V loňském roce jsme započali s výměnou regálů v knihovně a letos jsme ji dokončili. Na **50 tisíc svazků** má tak nyní důstojné uložení. Na příští rok připravujeme výměnu již zastaralých světel v Galerii, která nás přijde na půl milionu korun a zřízení nové učebny pro potřeby muzejní pedagogiky. Snad na dobré cestě je rozšíření muzejních depozitářů do podkroví budovy bývalé obchodní akademie.

Veškerou tuto činnost můžeme realizovat díky našemu zřizovateli – Jihočeskému kraji, který se o své organizace stará skutečně mateřsky. A nemohli bychom ji s takovými úspěchy dělat bez vás, vnímavých návštěvníků našich stálých expozic, výstav i jiných akcí. Za to vše děkujeme a věříme, že nám zachováte stejnou přízeň i v příštím roce. Do něj Vám celý kolektiv Prácheňského muzea přeje mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti.

JIŘÍ PRÁŠEK, KLÁRA KOUBOVÁ
Prácheňské muzeum v Písku

Návštěvníci muzejní noci s Karlem IV., která se konala 14. května 2016. Foto archiv PM.

Přijďte do muzea i v lednu!

Byť jsou expozice a výstavy muzea pro veřejnost v lednu a únoru uzavřeny, program přesto nabízí nejednu zajímavost.

Pravidelné čtvrteční přednášky se konají vždy od 16 hodin v sále, kam se vstupuje přes nádvoří bývalé obchodní akademie:

Hned **5. ledna** dorazí návštěvníkům již dobře známý cestovatel **Mgr. Libor Drahoňovský**, který tentokrát obrazem a hudbou doplní své povídání o Turecku. Řeč bude o Istanbulu, Černomoří a zejména o východní části země.

O dva týdny později, tedy **19. ledna** se spolu s potápěčem, publicistou a přírodovědcem **Mgr. Josefem Šindelářem** z Blatné potopíme do Světa korálových útesů.

26. ledna písecký věžný promítne soubor svých snímků na setkání **Proměny Písku na fotografiích Aloise Němce.**

Dvakrát můžete zavítat k Heydukům do Tyršovy ulice: na neděli **22. ledna** od 16 hodin připravila pořad **Božena Němcová bojující a milující** Stanislava Hošková z Dobříše, o týden později bude stejné místo ve stejný čas hostit **Velké čtení spisovatelů jižních Čech II.** Literární odpoledne spolupořádá Jihočeský klub Obce spisovatelů a těšit se můžete na setkání s oblíbenými autory nejen z Písku.

Velký vánoční dar:
Výjimečný řezbář obdaroval muzeum

Dnešní pohled do písecké historie bude patřit jednomu velkému vánočnímu daru a pak hlavně zdejším betlémům. Ty nejstarší dochované ve sbírkách Prácheňského muzea pocházejí z konce 19. století. Jsou vyřezané ze dřeva a kombinované s dalšími materiály – textilem, peřím či chlebovým těstem.

Jeden z darovaných betlémů

Jesličky ze století dvacátého jsou většinou papírové. Zvláště ty od Mikoláše Alše či Josefa Lady si získaly popularitu přímo mimořádnou. Betlém prvně jmenovaného malíře je vzhledem k jeho regionálnímu původu zastoupen ve sbírkách muzea, další u nás deponovaný pak nakreslil **Josef Kaplický.**

Tento otec světově proslulého architekta Jana studoval v Písku na gymnáziu, a protože byl mimořádně talentovaný, zhotovil zde již ve svých sedmnácti letech betlém, který lze poprvé označit jako opravdu „Písecký“. Nad svatou rodinou, pastýři, třemi králi i všemi těmi ostatními postavami s dárky pro Ježíška se totiž tyčí panorama našeho města, v podobě, jakou Kaplický odkoukal na fresce v kapli sv. Jana Nepomuckého v kostele Narození Panny Marie. Tam je nejstarší zobrazení Písku a Kaplický ho použil právě pro svůj výjev. Betlém je dnes téměř neznámý, rozhodně nezdomácněl jako ten Alšův. Že si však tištěné archy s píseckým výjevem vystříhávali a někdy v dobách I. světové války stavěli pod stromečkem všude možně, svědčí objev z loňského roku, kdy jsme ho překvapivě našli vystavený ve stálé expozici Národního národopisného muzea ve slovinské Lublani. Dalších tištěných jesliček s píseckou kostelní věží v pozadí jsme se dočkali až téměř po sto letech, v loňském roce se na pultech knihkupectví objevil ten od renomovaného malíře a heraldika Zdirada Čecha. Betlém byl černobílý a každý si ho tak mohl upravit po svém, pro muzejní sbírky ho koloroval sám autor.

Téměř stoletá odmlka je zavíněna i druhou polovinou 20. století, která betlémům a jejich výrobcům v Čechách ze známých důvodů nepřála. V Písku tomu nebylo jinak. Od 80. let se však začíná objevovat řada výrobců a na jednoho z nich mělo štěstí i naše město. Je jím Vladimír Müller, rodák z Bakova nad Jizerou, který právě v 80. letech vyrobil pro radost své ženě první figurku. Nikoliv k betlému a nikterak se s ní nechlubil, ale protože přidal figurky další, které již veřejně vystavil, byl již jen krok k další tvorbě. Brzy nato po výzvě současného ředitele Prácheňského muzea Jiřího Práška vyřezal první betlémové figury.

Od té doby vyučený pasíř kovové bižuterie a zdatný kreslíř pokračoval ve výrobě rozličných jesliček, z nichž převažovaly ty řezané z lípy či olše. V jeho tvorbě nechyběly ani betlémy papírové, které se však nikdy nedočkaly tiskové podoby, a tak jsou jenom v originálech. Ten největší z nich je „Písecký“ a obsahuje nejenom řadu historických budov našeho města, ale i jeho nejvýznamnější představitele. Je uložen ve sbírkách muzea a každý rok bývá vystaven hned vedle pokladny.

A teď k tomu velkému vánočnímu daru. Při výstavě jednoho dne, kterou muzeum připravilo na letošní první adventní neděli a která patřila právě panu Müllerovi, promlouval sám řezbář. Na konci slavnostního projevu pak všechny vystavené betlémy Prácheňskému muzeu po poradě se svojí rodinou daroval. Díky tomuto mimořádnému gestu budou nejenom všechny tyto betlémy po mnoho dalších let těšit v době adventní a vánoční návštěvníky, ale budou i v budoucnosti připomínat, že na přelomu 20. a 21. století působil v Písku jeden výjimečný betlémář.

JAN KOUBA
Autor je etnograf Prácheňského muzea

Vladimír Müller při své letošní výstavě v Prácheňském muzeu. Foto PM

Znáte slavná jména z písecké knižní historie?
Literární výročí roku 2017

Začátek ledna je dobou předsevzetí, dobou očekávání, dobou plánování a nových kalendářů. Jaká písecká literární výročí si do nich pro rok 2017 zaznamenáme?

Leden:

Hned třetí den v lednu vzpomeneme úmrtí prozaika, básníka a publicisty **Richarda Weinera,** který zemřel v Praze před 80 lety (1937). Narodil se 6. listopadu 1884 v Písku, kde měl převzít rodinný podnik – továrnu na cukrovinky a likéry, ale dal přednost literatuře. Je považován za jednoho z výrazově nejkomplikovanějších autorů české literatury. Podle svého přání byl pohřben na židovském hřbitově v Písku, ale v 80. letech minulého století byly jeho ostatky přeneseny na Lesní hřbitov.

Před 140 lety, 19. ledna 1877, se v Sobotce narodil spisovatel a dramatik **Fráňa Šrámek** z generace anarchistů, jehož dílo je silně ovlivněno impresionismem a vitalismem. Studoval na gymnáziu v Písku a po celou dobu píseckého pobytu (1885-1894) bydlel v domě U Koulí. Tato doba se odrazila i v jeho díle (Stříbrný vítr, Měsíc nad řekou). Zemřel v Praze před 65 lety - 1. července 1952.

Únor

Před 60 lety, 9. února 1957, zemřel v Písku archeolog **Bedřich Dubský**. Narodil se 10. července 1880 v Komárově na Soběslavsku. Roku 1945 se - už jako penzista - přestěhoval do Písku, kde spravoval archeologické sbírky muzea, do nichž také přispěl svými nálezy z Písecka. V díle Pravěk jižních Čech revidoval tehdejší názory na toto období na jihu naší země. Svá díla psal v bytě v jižním křídle někdejšího píseckého hradu.

Březen

V březnu si připomeneme autora beletristických a populárně naučných prací učitele **Josefa Házra Píseckého**, od jehož smrti uplyne 5. března 70 let (+1947). Narodil se 15. února 1869 v Písku. Největší část jeho díla tvoří povídky a humoresky. V knize Kašpar Matyáš ze Sudetu přibližuje život ve Vodňanech v první polovině 17. století.

Duben

4. dubna 1887, tedy před 130 lety, se v Soběslavi narodil právník a spisovatel Pavel Dušan, vlastním jménem **Jan Šonka**, bývalý student píseckého gymnázia. Ve svých beletristických dílech pro děti i dospělé čerpal náměty hlavně z přírody a venkova, jejich děj často situoval do Pošumaví a na Písecko. Zemřel v Praze 27. července 1966.

Květen

Na 24. května připadla smutná událost – před třiceti lety (1987) zemřel v Praze básník a překladatel **Josef Kostohryz**. Narodil se před 110 lety 25. prosince 1907 v Křenovicích u Bechyně. Ve svých básních vytvořil svébytný abstraktní svět, nezávislý na prostoru a čase pozemského života. S manželkou Marií prožili dovolenou v Písku, v domě na Husově náměstí, který je popsán v její povídce Modrá růže.

Červen

V červnu si pro změnu nepřipomeneme žádného spisovatele, ale **Jana Cimburu**, který se stal inspirací pro stejnojmenný román **Jindřicha Šimona Baara**. Jeho dějištěm jsou Semice, Hradiště u Písku a Putim a hlavním hrdinou moudrý a spravedlivý sedlák, spjatý celým srdcem s přírodou. Jan Cimbura se narodil před 200 lety, 17. června.1817 a zemřel 16. ledna. 1898, pochován je na putimském hřbitově.

Červenec

V červenci se 23. narodil v Písku před 110 lety (1807) pedagog, národní buditel, farář v Peruci **František Daneš**. Jako domácí učitel dcer hraběte Josefa Dietrichsteina cestoval s rodinou po Itálii a „Cestopisné úryvky“ z tohoto pobytu uveřejňoval v časopise Blahowěst. Přispíval do řady pedagogických časopisů. Zemřel 5. května 1892.

Srpen

Před 110 lety (1907) se 19. srpna v Písku narodil hudební skladatel **Jiří Srnka**. Jako dirigent a houslista působil v orchestru Osvobozeného divadla, Národního divadla, Vinohradského divadla a rozhlasu. Celý život se věnoval filmové hudbě. Připomeňme filmy podle Šrámkových děl Stříbrný vítr a Měsíc nad řekou. Zemřel 31. ledna 1982 (tedy před 35 lety).

Září

22. září si připomeneme 160.výročí narození **Anny Reginy Husové**, ředitelky písecké měšťanské dívčí školy. Narodila se roku 1857 v Chřešťovicích u Písku. Významná je její práce národopisná – sbírala lidové písně, pohádky a pověsti a pro písecké muzeum lidové kroje z Prácheňska. Je i autorkou mnoha knih pro děti a mládež. Zemřela v Písku 16. dubna. 1945.

Říjen

11. října před 110 lety (1907) se v Cerhonicích narodil **Jan Toman**, učitel ve Varvažově, Chrašticích, v Miroticích a Mirovicích. Věnoval se činnosti literární, kulturně osvětové a veřejné. Byl knihovníkem, kronikářem a archivářem. Zabýval se historií Miroticka, Mirovicka, Orlicka. Zemřel 14. července 1996.

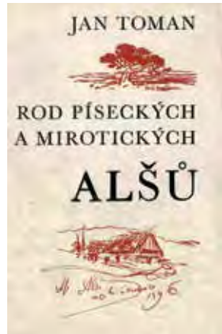

Listopad

Před 165 lety, 18.listopadu 1852, se v Miroticích narodil **Mikoláš Aleš**, malíř, kreslíř a ilustrátor, jeden z představitelů tzv. generace Národního divadla. On i jeho bratři studovali v Písku. Od 80. let 19. stol. se z důvodu existenčních potíží věnoval více kresbě a knižní ilustraci, jejíž úroveň v Čechách výrazně pozvedl. Mnohé jeho práce čerpaly látku z Písecka. Zemřel 10. 7. 1913 v Praze.

Prosinec

120 let uplyne 2. prosince (1897) od smrti novináře, prozaika a historika **Josefa Svátka**. Narodil se v Praze 24. února 1835. Svými fejetony a studiemi přispíval mj. do píseckého Poutníka od Otavy. Ve své literární tvorbě se věnoval zejména historické próze. Soubor historických povídek Z pěti století obsahuje i Kamenný stůl na Mehelníku a historickou povídku Na Otavě.

Další jména si určitě připomeneme v průběhu roku.

HANA TÝCOVÁ
Autorka pracuje v Městské knihovně Písek

Inzerujte v Píseckém světě!

Plošná KOMERČNÍ inzerce
ceny individuálně na míru
inzerce@piseckysvet.cz, tel. **739 348 550**
UZÁVĚRKA VŽDY poslední pondělí v měsíci
(dva dny před tiskem)
nekomerční inzerce v Píseckém světě je **zdarma**
– řádková, ale jen pokud použijete kupón (str. 36)

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)
ZNAK KVALITY PROPŮJČUJE SDRUŽENÍ POHŘEBNÍCTVÍ ČR
Stálá služba 24 hodin denně,
též SO, NE a svátky **Volejte zdarma 800 201 101**
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

AD: Nemocniční patálie

Také mne automat v písecké nemocnici pořádně vypekl!

Ráda bych zareagovala na článek Nemocniční patálie od Slávky Nejedlé (Písecký svět, prosinec 2016). Před nedávnem jsem se ocitla v naprosto stejné situaci. Ráda bych podotkla, že stejně jako paní Nejedlá nemám žádný problém s tím, že za parkování uvnitř areálu se musí platit a nezkoumám, kam peníze vybrané za parkování jdou.

Já jsem byla v nemocnici s dvěma malými dětmi (1 rok a 3 roky). Též k akutnímu ošetření, takže ani já jsem neměla myšlenky na to kontrolovat, zda mám či nemám vhodné peníze na zaplacení a vjela jsem přímo do areálu, abych s miminem a starším sourozencem zaparkovala co nejblíže k příslušnému oddělení. Bylo to v zimě.

Při odjezdu mne automat také vypekl. Vhodné mince jsem sice měla, ale jak se to občas stává, propadávaly. Takže i já jsem začala panikařit a přemýšlet nad tím, kam v zimě, večer a s dvěma malými dětmi půjdu rozměňovat peníze. Samozřejmě mne napadla vrátnice, ale tam na rozměnění peníze nebyly. Po další chvíli zoufalého broušení mincí o automat jsem to vzdala a šla poprosit vrátnou, aby mne pustila, že prostě nemohu s nemocným miminem v náručí a tříletým hochem běhat po okolí a shánět jiné mince, které možná nepropadnou. Paní mě pustila.

Vím, že se nejedná o žádnou katastrofickou situaci, ale návštěva nemocnice a ještě s malými dětmi není nikdy příjemnou záležitostí a věřím, že nejsem sama, pro koho je setkání se stávkujícím automatem tou poslední kapkou pro nervy. Proto by byla možnost alternativní platby nebo alespoň směny peněz na vrátnici jistě vhodná.

VÁCLAVA JAKUBÍKOVÁ

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost **604 221 737**
Lesní hřbitov - mobil **737 206 711**
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář **382 212 011**
E-mail: **hrbitovy@ms-pisek.cz**
WWW: **www.ms-pisek.cz**
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ ISO 9001 ISO 14001 OHSAS

POETICKÉ OKÉNKO

Milan Princ představuje básníky

M. Zahrádca

Narozen 20. května 1963 v Sušici.

Vyrůstal od útlého dětství v Písku. Je absolventem Střední ekonomické školy v Písku. Již jako velmi mladý začal psát poezii a kratší povídky. V 16 letech publikoval v píseckém Tvořiči a také v píseckých almanaších.

Většina jeho tvorby vycházela v samizdatu v sedmdesátých a osmdesátých letech. Oficiální sbírky se dočkal v roce 1996. Vydala ji Matice lesnická s.r.o. a jmenuje se MALÝ VÝBĚR Z OSMDESÁTÝCH. M. Zahrádca si sbírku i sám ilustroval. Jistě není náhoda, že se o této básnické sbírce pochvalně zmiňoval pan prezident Václav Havel v osobním, ručně psaném dopise autorovi. Jeho poezii doprovázel v Praze na bluesovém večeru v Malostranské Besedě i nedávno zesnulý vynikající český kytarista Radim Hladík. Jeho verše četl také Mirek Kovařík ve svém „Zeleném peři" v pražském Rubínu.

M. Zahrádca je také členem uměleckého sdružení Prácheňská umělecká beseda, je rovněž amatérským výtvarným teoretikem, malířem, sochařem, deklamátorem, fotografem, gymnastou a performerem. Tančil také jako součást známé undergroundové skupiny PEQ. Je považován za hlavu písecského undergroundu. Obdivuje malířství 19. a 20. století a poslouchá velmi rád Petera Gabriela, King Crimson, Franka Zappu a Blue Effect či Luboše Pospíšila.

Text a foto MILAN PRINC

JSI

Jsi krásná
jako zima v úplňku.

Ta chvíle,
kdy jde měsíc
na kontrolu zamrzlých
jezer,
ta chvíle,
to jsi ty.

KOHOUT JE JEŠTĚ ŽIV

Zdáli se ozývá
ranní kokrhavý signál
Mistra Kohouta
Má to zvuk
a 30 slepičích koket
jenom vzpomíná

Teď vyletí krocan,
řekl fotograf.
Nahá modelka se bude
moci obléknout
a nakoupit zrní,
aby kohout neměl hlad.

Každého mám rát,
ale kohouta míň než třeba slona.

SITUACE NA SKLONKU LÉTA 1983

Lesklým zoubkem nenadálého afektu
jsem se snažil proklofnout plátno
na kulečníku.

Nahé a krásné slečny mě tloukly
tágama přes hlavu až to cvrkalo.
Něžně říkaly: nech toho, Péťo,
dívaly se velkýma očima
a odháněly mě od sebe a od kulečníku.

Nemohl jsem si vzpomenout na jedno
větší slovo.

Bylo to všechno asi tím intenzivním
sklonkem léta.

Nemohl jsem za Boha dosáhnout na nitky,
které vedou od múz a k múzám.

POD POKLIČKOU

u Kaori Okano Jůzové z Japonska

Sushi s kuřecím masem teriyaki a okurkou

A. *kuřecí maso stehenní 250 g*
zázvorová šťáva 1 lžička
rýžové víno 1 lžíce
škrob 1/2 lžíce

B. *sójová omáčka 25 cc*
rýžové víno 25 cc
cukr 1,5 nebo 2 lžíce

C. *olej 1 lžíce*

D. *Sushi kulatozrnná rýže 600ml*
voda 600ml

E. *jablečný ocet 140 ml*
cukr 80 g
sůl 1/2 lžičky

Směs 1: Nakrájíme kuřecí maso na malé kousky a pak dáme do misky, přidáme zázvorovou šťávu, rýžové víno a škrob, a promícháme. Necháme 10 min odstát.

Směs 2: Promícháme ingredience B.

Dáme olej na pánev a osmažíme směs 1. Pak přidáme směs 2 a chvíli vaříme.
Propláchneme rýži, dokud není voda čistá. Dáme ji na hodinku do hrnce s vodou. Uvaříme rýži. Vaříme deset minut od doby, kdy voda začne vařit, pak vypneme a necháme ještě deset minut dojít.
Promícháme ingredience E a lehce vmícháme do rýže. Nesmíme ji rozmačkat.
Nakrájíme okurku na tenké dlouhé plátky a jemně je papírem/ubrouskem osušíme.
Z rýže vytvarujeme menší bochánky (o velikosti jednohubek). Každý bochánek obalíme plátkem okurky, kterou upevníme párátkem. Nakonec ozdobíme masovou směsí. Podáváme se sójovou omáčkou a dle chuti i wasabi (japonský křen).

Dobrou chuť přeje Kaori Okano Jůzová

Vítáme a loučíme se...

Narodili se v LISTOPADU/PROSINCI

21.11. **Pavle Fričkové** z Račí syn **Vojtěch Friček**
21.11. **Michaele Pizingerové** z Albrechtic n. Vltavou dcera **Linda Bláhová**
22.11. **Evě Podsklanové** z Blatné syn **Marek**
22.11. **Lucii Kotrbové** z Kostelce syn **Petr Kříž**
22.11. **Maryně Veryga** z Újezdce syn **Vadim**
23.11. **Veronice Paulusové** z Milevska dcera **Terezie Polodnová**
24.11. **Šárce Malovcové** z Prachatic syn **Dominik Švec**
24.11. **Michaele Nymburské** z Písku syn **Jan Kužel**
25.11. **Miroslavě Matějkové** z Milevska syn **Sebastian**
25.11. **Aleně Hermanové** ze Smetanovy Lhoty syn **Bedřich Zvonek**
26.11. **Zuzaně Kumžákové** z Písku syn **Martin**
27.11. **Lucii Šimůnkové** z Mirovic syn **Maxmilián Hájek**
28.11. **Markétě Holkové** ze Strakonic syn **Oskar Zachata**
29.11. **Marcele Šindelářové** z Písku syn **Tomáš Pávek**
29.11. **Janě Okrzesové** z Písku dcera **Sofie Poláčková**
30.11. **Lence Baumrukové** z Písku syn **Matouš**
30.11. **Petře Pilečkové** z Písku syn **Filip Houdek**
30.11. **Olze Rejžkové** z Vodňan syn **Ondřej Hromádka**
30.11. **Janě Baxové** z Písku dcera **Kateřina**
1.12. **Pavlíně Kolešové** z Netolic syn **Jan Mikovec**
1.12. **Erice Mižigarové** z Písku dcera **Nicol**
1.12. **Radce Hálkové** z Chrobol dcera **Lucie**
1.12. **Lence Kovácsové** z Dlouhé Vsi syn **Jan**
2.12. **Kristíně Rosíkové** z Větřní syn **Filip Moronga**
2.12. **Michaele Knížkové** z Písku syn **Lukáš Štumpfal**
2.12. **Ivaně Fulierové** z Písku syn **Matyáš**
3.12. **Markétě Tíchové** z Písku dcera **Tereza**
4.12. **Petře Nechvátalové** z Chrášťan syn **Lukáš Boček**
4.12. **Kateřině Markové** z Bernartice dcera **Anežka** Kohoutová
4.12. **Jiřině Šafránkové** z Písku syn **Michal**
4.12. **Kateřině Jarošové** z Písku dcera **Kateřina Krátká**
5.12. **Nikole Plevkové** ze Strunkovic nad Blanicí syn **Matyáš**
5. 12. **Kláře Černé** z Borovan dcera **Marie Hajíčková**
5. 12. **Evě Chadimové** z Písku dcera **Nikol**
6. 12. **Pavlíně Braunové** z Radomyšle dcera **Vanesa**
7. 12. **Marcele** Slukové z Bavorova dcera **Natalie**
7. 12. **Alexandře Melcrové** z Písku dcera **Emma Hicklová**
7. 12. **Haně Kubátové** z Bavorova dcera **Aneta Koucká**
7. 12. **Janě Špánové** z Hracholusk syn **Dominik**
8. 12. **Janě Bílé** z Písku syn **Samuel**
9. 12. **Janě Kozlovské** z Dolních Nerestců dcera **Rozálie Skopečková**
9. 12. **Jiřině Nachtigalové** z Albrechtic n. Vlt. dcera **Karolína**
9. 12. **Gabriele Čonkové** z Písku dcera **Melisa Gabriela**
9. 12. **Dagmar** Džudžové z Veselí n. Luž. dcera **Isabela**
9. 12. **Zuzaně** Peterkové z Písku syn **Adam**
9. 12. **Miroslavě Průšové** z Milevska dcera **Tereza Hronová**
10. 12. **Sandře Žigové** z Mirotic dcera **Sandra**
11. 12. **Vendule Krejčové** z Písku syn Filip **Toman**
11. 12. **Petře Obermajerové** z Mirovic syn **Matyáš** Kadlec
12. 12. **Zitě Šimůnkové** z Protivína dcera **Darina Čechová**
13. 12. **Zuzaně Peleškové** z Blatné syn **Ondřej Nachtmann**
13. 12. **Janě Hlavínové** z Kovářova dcera **Ella Marková**
13. 12. **Olze Granchiussaia** z Písku dcera **Xenia Tarita**
13. 12. **Evě Žižákové** z Jehnědna dcera **Sofie** a syn **Štěpán**
14. 12. **Zuzaně Dvořákové** z Vodňan syn **Matěj**
15. 12. **Lucii Duškové** z Vodňan syn **Erik**
16. 12. **Veronice Vačkářové** z Písku syn **Jakub**
17. 12. **Zuzaně Bláhové** z Blatné dcera **Ema**
17. 12. **Petře Fricové** z Písku syn **Matěj**
18. 12. **Janě Gdovinové** z Milevska syn **Eliáš**
18. 12. **Tereze Stehlíkové** z Tábora syn **Antonín**

Zemřeli v LISTOPADU/PROSINCI

Pohřební služba: Foitová – Vrba, Harantova 415, Písek

23. 11. **Miroslav Halko**, Plíškovice, *46 let*
24. 11. **Miloslava Kostohryzová**, Temešvár, *74 let*
24. 11. **Marta Hlavsová,** Písek, *94 let*
25. 11. **MUDr. Marie Němečková**, Protivín, *65 let*
26. 11. **Zdeněk Urych**, Písek, *78 let*
27. 11. **Dita Sládková**, Dobříš, *39 let*
27. 11. **Stanislav Tott,** Žďár, *61 let*
3. 12. **Jiří Vašek**, Slabčice, *43 let*
4. 12. **Anna Nováková**, Písek, *97 let*
6. 12. **Miroslav Zobal**, Zátaví, *59 let*
8. 12. **Marie Havlátková**, Protivín, *65 let*
9. 12. **Marie Berendová**, Zlivice, *69 let*
9. 12. Hana **Doubková**, Tábor, *74 let*
10. 12. **MUDr. Milan Bečka**, Písek, *86 let*
12. 12. **Marie Minaříková**, Protivín, *93 let*
13. 12. **Marie Hečková**, Písek, *72 let*
14. 12. **Štěpán Huleš**, Rakovice, *79 let*
18. 12. **Josef Urych**, Písek, *79 let*

Pohřební služba: Jiří Habich, Budějovická 436, Písek

23. 11. **Anna Vlnatá**, Písek, *97 let*
27. 11. **Josefka Slavíková**, Putim, *91 let*
28. 11. **Zdeňka Nová,** Písek, *92 let*
2. 12. **Ladislav Chytráček,** Hradec Králové, *56 let*
2. 12. **Jakub Kotlár,** Protivín, *27 let*
4. 12. **Vladimír Kopta**, Rakovice, *91 let*
4. 12. **Zdeněk Skála**, Písek, *69 let*
6. 12. **Josef Čulík,** Putim, *78 let*
6. 12. **Jarmila Eliášková**, Putim, *87 let*
6. 12. **Jaroslava Maříková**, Rakovice, *81 let*
6. 12. **Stanislava Sádlová,** Písek, *82 let*
6. 12. **Stanislav Rebeta**, Myslín, *81 let*
8. 12. **Věra Preslová**, Praha, *91 let*
8. 12. **Helena Součková**, Písek, *70 let*
10. 12. **Karel Říha,** Zvíkovské Podhradí, *83 let*
12. 12. **Šarlota Tomková,** Mirovice, *80 let*
13. 12. **Anna Nováková**, Myšenec, *79 let*

Pohřební služba: Městské služby Písek, Lesní hřbitov v Písku

11. 11. **Jan Cinkler**, Praha, nedožitých *69 let*
21. 11. **Božena Mikešová**, Písek, *69 let*
22. 11. **Anna Bendová**, Kučeř, *78 let*
23. 11. **Eva Brabencová,** Písek, nedožitých *70 let*
1. 12. **František Jiřík**, Písek, *70 let*
13. 12. **Jan Volf**, Olešná, *62 let*
18. 12. **Marie Frišová**, Písek, *95 let*
19. 12. **Josef Máška**, Putim, *81 let*

Kupón na nekomerční inzerci zdarma

TEXT (čitelně, max. 100 znaků – na delší inzerát potřebujete další kupón):

_____

_____

_____

Kontakt ke zveřejnění *(e-mail, tel.)*: _____

Kontaktní telefon *(povinný, pro ověření inzerátu, nebude zveřejněn):* _____

Rubrika *(zatrhněte jednu)*: PRODÁM – KOUPÍM – VYMĚNÍM – AUTO-MOTO – ZDARMA – ZVÍŘATA – ZAMĚSTNÁNÍ – SEZNAMKA – RŮZNÉ

VYPLNĚNÝ KUPÓN vhoďte do schránky označené Písecký svět, na adrese:

Budějovická 102/5, Písek. Info: tel. 739 348 550

Fotky s příběhem: Protivínský zámek

Vzpomínám na mládí, jak byly tenkrát nepřístupné věci tajuplné a lákavé. Ale ony jsou takové i v dospělosti. I když se nepřístupnost většinou týká něčeho jiného, než tomu bylo tehdy. V pubertě mohla být nepřístupným objektem třeba starší krásná dívka. To už mám za sebou. Ale jeden nepřístupný objekt se našel i v mém zralém věku. Byl jím protivínský zámek.

Park u zámku jsem znal. Byl docela zanedbaný, a tak se památkáři z Českých Budějovic rozhodli, že ho dají do pořádku. Protože jsem byl tehdy konzervátorem ochrany přírody, měl jsem na starost chráněné druhy zvířat a jejich prostředí. Proto jsem byl památkáři pozván ke spolupráci při obnově parku. Mnohokrát jsem s Ing. Pavlátovou park procházel a řešil prořezávky náletových a přestárlých dřevin.

Při každé návštěvě parku jsem měl při odchodu před očima temnou zadní stěnu zámku. Zpočátku byla zarostlá a zámek působil tajuplně. Ale jak postupovaly asanační práce, postupně mizely šípky, černé bezy a náletové stromy. Zmizela tajuplnost pohádková, ale objevila se tajuplnost reálná. Bylo jasné, že šípková Růženka v zámku nebude. Ale co v něm tedy vlastně je? Co se skrývá v jeho pětačtyřiceti pokojích? Obnova parku byla dokončena a tak skončily i moje návštěvy. Tajemství zůstalo neodhaleno. Zámek i park je v soukromých rukou a majitel nemá pochopitelně zájem pouštět do objektu kdejakého zvědavce.

Naděje na seznámení se s vnitřními prostorami zámku se objevila na podzim roku 2011, kdy jsem byl osloven panem Jelínkem ze Stavebního odboru MÚ Protivín, jestli bych nespolupracoval na brožurce o zámku a parku. A protože součástí brožurky měla být i fotodokumentace, bylo zřejmé, že se mi otvírá cesta k poznání.

Bylo mi jasné, že interiér budu moci fotografovat až někdy v létě. Od podzimu do jara jsou nevytápěné prostory staveb chladné a syrové, a proto nevhodné pro fotografování. Vzdušná vlhkost se sráží na objektivech a ty pak slepnou. Ale protože jsem se nemohl dočkat, rozhodl jsem se aspoň pro fotodokumentaci parku. Ráno 11. listopadu 2011 bylo v Písku sice chladno, ale slunečno. Neváhal jsem, sbalil nádobíčko a vyrazil do Protivína. Když jsem u Myšence vjel do husté mlhy, přemýšlel jsem o návratu. Ale pak mne napadlo, že když není mlha v Písku, možná je jen před Protivínem a v Protivíně třeba taky už nebude. Byla. Vstup do parku byl se správcem domluven, a tak jsem to nevzdal. Rozhodl jsem se, že si aspoň udělám plán, co fotografovat jako detail, co jako solitéry, odkud bude záběr nejlepší, jak naplánovat dobu focení podle slunce apod.

Procházel jsem se bílou tmou, z které vystupovaly jen siluety ojíněných stromů a keřů. Mlha přikrývala prostor jako deka a tlumila zvuky.

Bylo naprosté ticho, které narušovalo jen šustění vlhkého listí pod mýma nohama. Po chvíli se mlha začala rozplývat a blízké objekty začaly nabývat konkrétnější kontury. V tu chvíli jsem zrovna brouzdal promenádou lemovanou starými litinovými lampami. Zaujalo mne, jak ostře vystupují ze zamlženého a ojíněného okolí. To stojí za snímek.

Chodil jsem od jedné ke druhé a hledal vhodný záběr. Byl jsem rád, že jsem si našel pro nastalý čas smysluplnou náplň. Moc snímků jsem neudělal. Některé lampy měly poškozené horní části, jiné byly nahnuté a další neměly vhodné pozadí. Doma z těch několik fotek zbyla jen jedna. Ostatní jsem vymazal Ale nebyla to zbytečná návštěva. Mlha se zvedla a já si pak sestavil itinerář pro další fotodokumentaci parku a jeho porostů.

V dalších obdobích jsem park navštívil ještě několikrát a pořídil potřebnou fotodokumentaci. V jarních měsících jsem v něm také provedl průzkum hnízdících ptáků. V létě konečně došlo i na návštěvu vnitřních prostorů zámku. Zvenku vypadá budova skutečně jako zámek, ale uvnitř je holá, strohá až smutná. Prázdné tmavé zdi, beton na podlahách a schodištích. Vystoupáte po schodech a najednou stanete před krásnými vyřezávanými dveřmi se zlatým kováním. Ty se před vámi otevřou a vstoupíte do komnat, které od června 1893 obývala kněžna Terezie z Trauttmansdorfu, manželka knížete Jana Nepomuka Adolfa z krumlovské schwarzenbergské větve.

Nevím, jestli byla kněžna hodná a krásná, ale jsem přesvědčen, že ji Jan Nepomuk musel hodně milovat, když nechal v roce 1899 vybourat část jejich paláce ve Vídni a dovezl intarzované parkety, štukovou výzdobu, dřevěné obložení, damaškové tapety, malby ze zdí, krby, zrcadla a křišťálové lustry, aby jimi vybavil komnaty své manželky. Jak nádherná byla komnata kněžny je vidět na snímku.

Máme tady Vánoce, a tak možná někdo z vás našel pod stromečkem knihu Zlaty Měchurové s příběhy starých píseckých domů. V ní mohou zájemci o historii najít víc podrobností o protivínském zámku. Kdo by se chtěl seznámit s dalšími barevnými snímky z jeho interiéru nebo z parku, najde je v brožurce Protivínský zámek v běhu staletí, kterou lze zakoupit v Infocentru v protivínské Kaplance.

KAREL PECL
předseda fotografické sekce PUB Písek

Kam se po zestátnění zámku podělo vnitřní vybavení zámku není známo, ale oltář ze zámecké kaple lze vidět v návesní kapli v Čichticích u Bavorova.

POETA ZA VOLANTEM

V uplynulém roce jsem měl tu čest se díky své profesi setkat s mnoha pozoruhodnými lidmi. Tedy, ne úplně setkat, ale alespoň se s nimi letmo potkat prostřednictvím počešťování jejich promluv ve filmech nejrůznějšího ražení a žánrů. Kdybych si měl ovšem vybrat jednoho hrdinu, který mi během oněch dvanácti měsíců nejvíce přirostl k srdci, nebyl by to ani umanutý otec, praktikující natruc konzumní společnosti alternativní výchovu svých dětí ve filmu „Tohle je náš svět“ (v podání Vigga Mortensena), ani zádumčivý Nick Cave truchlící nad ztrátou syna v dokumentu „One More Time with Feeling“, a dokonce ani taková esa jako Sherlock Holmes nebo legáček Batman (i když tady se není co divit: jeden sociopat, druhý egomaniak a naopak, zkrátka není o co stát). Mým nejoblíbenějším hrdinou se loni stal řidič autobusu Paterson ve stejnojmenném filmu nekorunovaného krále americké nezávislé kinematografie Jima Jarmusche.

Hlavními postavami jeho filmů jsou vždycky lidé tak trochu na okraji společnosti, ale nikoliv vyděděnci; na okraj davu si stoupli většinou dobrovolně. Paterson jednoznačně patří do linie osamělých „hrdinů s tajemstvím“, která se táhne od snímku „Mrtvý muž“ přes „Ghost Dog: Cesta samuraje“ až po „Hranice ovládání“. Ve všech těchto filmech sledujeme tajemné muže na cestě, kteří se všichni nějak zaobírají psaným slovem (William Blake z Mrtvého muže poezií svého jmenovce, anglického mystického básníka, Ghost Dog si čte starý samurajský kodex a ve filmu „Hranice ovládání“ zase hraje důležitou roli text španělské lidové písně a šifrované vzkazy).

I hrdina nejnovějšího Jarmuschova snímku je fascinován poezií, ale na rozdíl od svých předchůdců má zcela civilní povolání, jak už bylo řečeno; není nájemný zabiják (časté povolání postav v Jarmuschových filmech), ale „obyčejný“ řidič městského autobusu. Obyčejným se tedy jeví jen svému okolí, které ho – pokud ho vůbec vnímá – má za mlčenlivého, možná dokonce pomalého a nudného patrona. Málokdo co tuší o jeho vnitřním, emočně bohatém světě, v němž z banalit běžného života, z útržků rozhovorů zaslechnutých v autobuse v pozici „neviditelného“ řidiče a z inspirace svými literárními vzory vytváří vycizelované semknuté poetické tvary, na které by nejlíp pasovalo označení básně v próze.

Jarmusch zde tak učinil v prezentaci svých hrdinů obrat o 180 stupňů: zatímco jeho předchozí hrdinové svoje povolání před světem tajili, svou lásku k literatuře s ním ochotně sdílejí (viz třeba rozhovor Ghost Doga s holčičkou na lavičce o jejich oblíbených knížkách). O Patersonovi naopak všichni vědí, čím se živí, ale o jeho zálibě v poezii ví pouze jeho praštěná partnerka, která sama svoje umělecké ambice do světa halasně vytrubuje. Divák se tak stává jakýmsi Patersonovým spiklencem a může jeho očima sledovat cvrkot v jednom americkém (alespoň na americké poměry) zapadákově, který pak poeta za volantem přetavuje ve své křehké básně. Každý tvůrce se tak trochu převtěluje do svých hrdinů. A tak, jako dokáže autobusák Paterson vykřesat (nebo spíš vyškrtat?) poetickou kvalitu i z obyčejné krabičky sirek (zde nelze nevzpomenout na Jiřího Wolkera a jeho poštovní schránku, která ostatně také hraje ve filmu důležitou roli), dokáže i Jim Jarmusch vyždímat estetickou kvalitu a emocionální účinek z popisu běžného pracovního týdne jednoho řidiče.

Jarmusch mistrně pracuje s relativizací pojmu outsider; nejen Paterson, ale všichni režisérovi hrdinové se naoko jeví jako lidé vně společnosti, ale přitom jsou schopni vhledu dovnitř věcí i lidí. Jedná se tedy spíše o „utajené insidery“. I Patersonovo okolí v něm tuto schopnost zřejmě tuší, a proto má nenápadný řidič i funkci jakési obecní vrby, ke které se všichni chodí svěřovat, aniž by čekali radu nebo odsudek. Jeho důvěrníky se pak stávají další „lidé slova“, které potkává na své pravidelné nedlouhé cestě do práce a zpět, ať už se jedná (opět) o drsného rappera, (opět) o básnivou holčičku nebo (opět) o japonského turistu.

Vypisovat zde všechny opakující se typické motivy, které mistr málomluvného vyprávění Jim Jarmusch do svého nového filmu vložil, je zbytečné, pokud se ovšem v lednu – kdy má film českou premiéru – na tento vybroušený klenot do kina vypravíte (a pokud ho písecké kino uvede, v což pevně doufám).

P. S.: Egomaniaka Sherlocka v televizi a legomaniaka Batmana v kině si také určitě nenechte v Novém roce, do něhož vám přeji vše dobré, ujít.

PETR PUTNA
Autor je překladatel

Pyšná princezna

Mám rád pohádky, hlavně ty hrané. Spíše ty starší, ale i některé nové. Hlavně, a to je nejdůležitější, takové, kde to nakonec všechno dobře dopadne... A pak je svatba, a teprve pak jsou děti a všichni se mají rádi, dokud nezemřou. Zkušenost mě sice učí, že v reálném světě mnohdy pohádka svatbou končí a pak začne skutečná dřina v budování manželství a rodiny a že ne vždy vydrží to, že se mají oba rádi až do konce svých životů. Někteří jako by zapomněli na svá vlastní slova a na své sliby. „Ano. V dobrém i ve zlém, dokud nás smrt nerozdělí.“ Ještě možná tak v dobrém, ale ve zlém... Je to někdy dřina. Ale já nechci opustit pohádku, alespoň v tomto čase vánočním a novoročním. Nad jednou takovou pohádkou jsem začal přemýšlet víc a víc, a přicházelo to shůry a začal jsem žasnout, co tam všechno je. A objevoval jsem jako hledač pokladů ještě úplně jiný a nový příběh, mnohem starší a hlubší, než je celá pohádka. Víte, kterou pohádku mám na mysli? Pyšnou princeznu, která pak na konci už ale vůbec nebyla pyšná.

Mě ta pohádka vždycky nadchne – uchvátí – rozezpívá – něco ve mně probudí – a zřejmě nejenom ve mně, protože lidi ji milují. Jak to začalo? Země krále Miroslava. Země, kde se zpívá, kde jsou lidé šťastní, král běhá po zahradě a na nic si nehraje a lidé jej mají rádi a on má rád je. Krásná a spravedlivá země, kde bychom asi každý chtěli žít. Víte, co mi to připomíná? Je to jako symbol, symbol nebeského království. Tak je popisováno Boží království, království, kde vládne spravedlnost, láska, pokoj, radost, zpěv. Království, kde vládne spravedlivý a laskavý král. Symbol nebe. A hned vedle bylo jiné království, jakže se jmenovalo? Země půlnočního království. Země smutku, roboty, daní, drábů, bezvládí, zákulisních tahanic, kde lid trpí, kde se nezpívá – země tmy. Víte, co mi to připomíná? Ano, symbol země, kterou pokryl temný stín – sobectví, nekonečného celoživotního pachtění, různých výběrčích daní, mnohdy bezvládí a politických zákulisních tahanic, kde normální člověk je bezmocný a mnohdy tím nemocný, kde jsou války a utrpení bez konce – a nakonec smrt.

Dvě království. To Boží království, a to naše – někdy hodně půlnoční. A když se naplnil čas, král Miroslav se zamiluje do pyšné princezny Krasomily a posílá svůj nezkreslený obraz do Země půlnočního království. Bůh ve Starém zákoně posílal vlastně takový svůj obraz, zdali by si jej nezamilovali a nezatoužili po Něm. „Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k našim otcům, ústy proroků...“ (Žid 1:1) Celý Starý zákon je takový velký krásný obraz o Kristu, který má přijít. Kdybych měl shrnout SZ do dvou slov, řekl bych: Mesiáš přijde. Přijali jej? Ne! Většinou ne. Vrátili mu obraz, plní pýchy, aniž se na něj podívali. A on se přesto zamiluje do své pyšné princezny. A když nechtěli obraz, přichází sám, nikým neočekáván, nikým nepoznán, nikým nezván. „...a v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něho stvořil i věky. On je odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty.“ (Žid 1:1b)

A tak „Král“ opouští zemi, kde se zpívá, kde vládne láska, kde je uctíván a oslavován, kde ho mají rádi, kde nosí svůj královský oděv, a vstupuje do království tmy. „Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka, a to přicházelo do světa.“ (Jan 1:9) Sundavá královský šat a královské atributy – všemohoucnost, vševědoucnost, všudepřítomnost... A bere na sebe staré hadry ševce, své božství přikryl naším lidstvím – starými hadry. Vzpomínáte si na ševce... A jde do zámku – ke své milované nevěstě. Co slyší na přivítanou? Podej mi míč, na co čekáš?! Zavaž mi střevíček!

A nejsme stejní... Podej mi míč, na co čekáš? Pomoz mi s tím! Udělej to! Uzdrav mě! Kdybys byl..., tak bys... Nejsme stejní. A představte si, že pýcha nevěsty ho neodradí. Ale než začnou spolu zpívat Rozvíjej se poupátko, uplyne ještě trochu vody, a tak se budu s vámi těšit na příště, protože drama – operace „srdce“ – ze sobeckého a pyšného na pokorné a pokojné – vyžaduje trpělivost a čas. A o tom zase příště, moji milí. Požehnané svátky.

ROSŤA HOMOLA
vedoucí oddělení spirituální péče Nemocnice Písek

V dnešní tajence si po vyluštění přečtete důležitou myšlenku, kterou nám vzkazuje Johann Wolfgang Goethe.

	STANICE TECHNICKÉ KONTROLY	ČESKÝ BÝVALÝ FOTBALISTA	NEBO	ZKOUŠKA		STRANOU	SVOBODNÉ STATKY	JMÉNO ZPĚVÁČKY ELEFTERIADU	ČÁSTI VOZŮ	ŠESTISTĚN		ČÁST VOZŮ	MUŽSKÉ JMÉNO (7.12.)	MĚSTO V NIZOZEMSKU	OKR. NÁRODNÍ VÝBOR	INIC. NOSITELE NC ZA LÉK. Z ROKU 1977
PEŘEJ					RANEC						HORIZONT					
OBLEVA					MASTNÉ TEKUTINY						DŽÍNY (ANGLICKY) / POVZDECH					
KLESNUTÍ					SPOJENÍ / HOTOVOST							ANGL. NÁMOŘNICTVO				
	SOUSTAVA PÍSEMNÝCH ZNAKŮ								CITOSLOVCE ÚDIVU / POSKYTOVATEL INTERNETU			INICIÁLY NERUDY / ŠKOLNÍ POUZDRO			LENOCHOD TŘÍPRSTÝ	CHEM. ZN. THALIA
	ZKR. LETIŠTĚ MUMBAI	OMÁMENÍ (BÁSNICKY) / INSEKTICID (ZN.)						OSTROV V SOUOSTROVÍ OKINAWA / DOMÁCKY LEONA			KLESAT					
BÁZE DAT (ZKR)			ZKR. PRO KUSY / ZKRATKA POJIŠŤOVNY			TVŮRCE	PSYCHOTROPNÍ LÁTKA / SPZ JABLONCE N-NISOU				GLAZURA / PŮSOBENÍ					
ZAČÁTEK TAJENKY															ČÁST ČESKÝCH BUDĚJOVIC	VYMĚŠOVÁNÍ MLÉKA U SAVCŮ
MATERIÁLNĚ-TECHNICKÉ ZÁSOBOVÁNÍ (ZKR.)				ZKR. ATLETICKÉHO KLUBU	PLANETKA				VZÁCNÉ TVRDÉ DŘEVO	VELKÉ POLE / PŘEMYŠLET				INIC. HEREČKY LAURINOVÉ / JEDNA Z MĚKKÝCH STUPNIC		
	MONARCHA	DĚTSKÝ POZDRAV / SOU-OSTROVÍ INDONÉSIE			TAHLE / SPZ DOLNÝ KUBÍN			STAROŘÍMSKÝ ÚŘEDNÍK / ORGÁN ZRAKU					ZKR. ALBÁNSKÁ TISK. AGENTÚRA / SNADNO			
MODEL FORDU			PÁDOVÁ OTÁZKA / ÚTVAR VZNIKLÝ SESOUVÁNÍM				BOTA / ODEZVA					JEHLIČNATÝ STROM / POSVÁTNÉ				
SLOVAN				2. ČÁST TAJENKY / PRAVDĚPODOBNĚJI							SNOVAT					
ŘECKÝ BŮH VÁLKY						UROZENÁ ITALKA / NEOMÝVAT					STŘEŠNÍ ŠIKMÁ PLOCHA / POPELÁŘSKÉ AUTO					
PROGRAMOVACÍ JAZYK					SPZ NOVÉ ZÁMKY			KVOČ	TEXTILNÍ DĚLNÍK / LETADLO TĚŽŠÍ NEŽ VZDUCH							
	SOUTĚŽ	ZAKVIČENÍ VEPŘE / POZDNÍ DOBA KAMENNÁ			DÍVČÍ JMÉNO / ÚVAHA LITERÁRNÍ					NĚMECKÉ ŽENSKÉ JMÉNO / KÓD SRÍ LANKY				ZN. CERU / DÁT NÁHRADOU		
DOKONČENÍ TAJENKY															REVIZE (ZKRATKA)	HIMALÁJSKÁ KRAJINA
OSOBNÍ ZÁJMENO			SBOR MINISTRŮ	ČESKÝ FILM (1989) / VÉZT SE								PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY	ZÁBAVA / ODĚV			
NEZAJET							SPZ KOLÍNA / ČÁST SKŘÍNOVÉHO NÁBYTKU				KOSTNÍ DŘEŇ / ŘÍMSKY 495					
STUDENTSKÁ UBYTOVNA						SLOVEN. NÁRODNÍ POVSTÁNÍ / NĚM. ONA				NEVĚSTIN MAJETEK / ZN. ASTATU						
VYPLÍSNIT (ZAST.)					SHODA / ROZHLASOVÁ ZKR. (DLOUHÉ VLNY)							LINKA DŮVĚRY (ZKRATKA) / SLOVEN. SE			PŘEDLOŽKA	OTEC (KNIŽNĚ)
ANGL. ZBAVIT				DIKTOVANÝ TEXT							ZNAČKA HODINEK					
STOVKY				ŘÍDÍCÍ STANOVIŠTĚ							SKLADBA PRO 8 NÁSTROJŮ					

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ ▸ O kalendář

Soutěžní záběry objektů byly pořízeny ve volně přístupných prostorách do 15 minut chůze od Velkého náměstí.

Vaším úkolem je napsat k číslu název objektu, který (jehož část) je na záběru. Odpovědi zasílejte e-mailem (*redakce@piseckysvet.cz*) nebo vhazujte do schránky na adrese Budějovická 102/5, Písek (vedle prodejny Second Hand). Do slosování postupuje vždy nejméně pět soutěžících s největším množstvím správných odpovědí (nemusí být všechny).

Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

Do Nového roku 2017 se bude jistě hodit krásný kalendář. Dva vylosovaní výherci obdrží **Charitativní kalendář 2017, který věnovala Oblastní charita Písek.**

Termín pro odpovědi: nejpozději středa 18. ledna.

JAK TO DOPADLO MINULE?

Do slosování postoupilo **18 soutěžících, kteří zodpověděli správně všech sedm otázek.**

Kalendář Písek – zmizelé město 2017, které věnovalo nakladatelství Praam, vyhrály **Hana Benešová a Jitka Dvořáková.**

Knihu Příběhy starých píseckých domů a osudy jejich obyvatel Zlaty Měchurové z Nakladatelství J&M získaly **Věra Kováčová a Jana Nováková.**

Paličkovaný obrázek Evy Chovancové, členky Prácheňské umělecké besedy, potěší **Radku Volfovou.**

A správné odpovědi z listopadového čísla?

1) Dům v Komenského ul. za památným jasanem; 2) Bývalá prodejna PPP, Chelčického 74; 3) Rohový dům Purkyňova a Budějovická ul. 573; 4) Husův sbor, Budějovická 204; 5) Hudební pavilon v Palackého sadech; 6) Dům U labutě – Alšovo nám. 16; 7) Fasáda SOU, Komenského 86.